

(دینا) یه و جووله که یه. هاورپکه‌ی تریشم نه‌کته‌ره، نه‌ویش وه‌ک دینا ده‌گه‌رئ، ده‌چیتته ناو هه‌موو نه‌و کاراکته‌رانوه که رۆله‌کانیان ده‌بینن، به‌لام کاتن نواندنه‌که‌ی کۆتایی دئ و لیبیان ده‌چیتته ده‌رئ، ئیدی خۆی شه‌لوکوت ده‌کات. ئەم هاورپه‌شم ناوی (لیا) یه و نه‌میش هه‌ر جووله‌که‌یه. هاورپی سی‌یه‌م کیژۆله‌یه‌کی گه‌لێک جوانه، به‌لام تا بلتی نازنازی و بی‌که‌لکه، باوکه ده‌وله‌م‌نده‌که‌ی به‌م ده‌ست پاره‌ی ده‌داتن، نه‌میش به‌و ده‌ست جلکی شه‌وی پیده‌کړئ، بۆن ده‌کړئ، له‌گه‌ل هه‌ر پیاویکدا بیه‌وئ ده‌نوئ. ئەم هاورپه‌شم ناوی (رۆسا) یه و جووله‌که‌ نییه، خه‌لکی قینایه، خۆش‌مده‌وئ. نازانم بۆ!

بۆ ساتیتیک بیده‌نگ بوو. هه‌مدیس گوتی: "ره‌نگه‌ له‌به‌رئه‌وه خۆشم بوئ که حه‌ز بکه‌م وه‌ک نه‌و به‌م... کئ چوزانئ!"

وا خۆم پیشان دا گوتم لئی نه‌بووه، به‌لام له‌قولا ییمرا زۆر خۆش‌حال بووم، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌نگی جاویدانیی ژنم ده‌ژنه‌فت که به‌سه‌ر بیه‌ر و تیوره‌کانی تایه‌ت به‌رووخاندنی دونه‌یا و سه‌رله‌نوئ رۆنانه‌وه‌یدا هه‌لده‌گژا.

هاورپه‌کانی له‌وئ بوون. رۆسا شیرینی و میوه‌ی هینابوو، سفه‌ری رازاندبۆوه و چاوه‌رئ بوون، روسا له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌که راکشایو سوورای ده‌کرد، دوانه‌که‌ی تریش به‌حیرس و تووره‌بیه‌وه رۆژنامه‌یه‌کیان له‌به‌رده‌میاندا راخستبوو ده‌یانخوتنده‌وه. خه‌لکی هه‌مدیس وروژابوونه‌وه و دنیا تاوی سه‌ندبوو.

به‌سه‌یرکردنی ئەم چوار مه‌خلوقه‌ درنده‌یه‌ی ده‌ورویه‌رم، به‌خۆم گوت: "سوپاس بۆ ئەو قه‌ده‌ری که هه‌میشه‌ ده‌مخاته ناو جووله‌که‌وه، پێم وایه له‌ناو ئەمانه‌دا باشت هه‌لده‌که‌م وه‌ک له‌مه‌سیحیه‌کان!"

کاتیک خۆمان کرد به‌ژوردا، سئ کیژۆله‌که قیژه‌یه‌کیان کرد، ئاخ‌ر چاوه‌رپی ئەوه نه‌بوون پیاویک خۆی بکا به‌مالدا.

ئه‌تیکا به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی: "ته‌نانه‌ت ناشزانم ناوی چیه‌یه، له‌مۆزه‌خانه‌ی ئیستۆلۆژی دۆزیومه‌ته‌وه، نه‌میش ده‌مامکیکه‌!"

رۆسا دانیشتنه‌که‌ی رێک کرده‌وه و هه‌وا پرپوو له‌بۆنی عه‌تر، بۆنی هه‌ناسه‌ی گه‌رم و جحیللی نانا‌رام نا‌رچه‌تی کردم، نازانم بۆ، به‌لام بوونم له‌نیوئه‌وه هه‌موو سینگ و مه‌مه‌که ژنانه‌یه‌دا، بوونم له‌نیوئه‌وه هه‌موو چاوه‌ گومانای و لێوه‌ره‌نگینه‌دا پری کردم له‌شه‌رم و ترس. وام پئ باشت بوو ئەوئ جئ بێلیم. به‌لام چایان هینا، له‌سه‌ر سه‌رینه‌کان له‌ئه‌رزه‌که‌دا دانیشتن و ئەژنۆمان به‌ریه‌ک ده‌که‌وت. هه‌نوکه‌ دوا‌ی ئەو هه‌موو سالانه، جگه‌ له‌ئه‌تیکا چ شتیکی ترم له‌و ئیواره‌یه‌ بیره‌نایه‌ته‌وه – ئیواره‌یه‌ک که زۆر قورس له‌سه‌رم که‌وت – ته‌نئ ئەتیکام بیره‌دینه‌وه که زۆر به‌په‌رۆشه‌وه له‌باری مۆسکۆوه، له‌باری پایته‌ختی سووری دونه‌یاوه ده‌دوا، باسی نه‌وپی ده‌کرد و رۆساش پیده‌که‌نی. دوا‌ی چا‌ خوارده‌وه هه‌مدیس که‌وته‌وه سووراوکردن، دوو کچه‌که‌یتیش به‌دوو چاوی ئەبله‌قه‌وه سه‌یریان ده‌کرد و هیجیان نه‌ده‌گوت.

شه‌و داها‌ت، سئ کیژه‌که به‌نیازی رۆشنان هه‌ستان، منیش هه‌ستام، به‌لام ئەتیکا ده‌ستی گوشیم و ئاماژه‌ی بۆ کردم بێنمه‌وه. مامه‌وه، ئەو شه‌وه‌ بوزا له‌ ناخدا ره‌نگی په‌ری، ئیدی ئەوکات بۆم ده‌رکه‌وت دونه‌یا تارمایی نییه، جه‌سته‌ی ژن گه‌رم و تۆکه‌یه و تژییه به‌تاوی ژیان و مه‌رگ چ بوونیکه‌ نییه.

شه‌وانتیکي زۆر له‌لای ئەتیکا مامه‌وه، چ قسه‌یه‌کی له‌باری خۆشه‌و‌بسته‌یه‌وه نه‌کرد، ئاخ‌ر دل زاتی نه‌ده‌کرد گه‌مه‌ی پیروژ و رووتی ئیمه‌ به‌نا‌ه و سویتند تیکوپیک بدا. هه‌نوکه‌ جگه‌ له‌ جه‌سته‌ چ شتیکی تر له‌ ئارا‌دا نه‌بوو، وه‌ک ئاژده‌ل ده‌ج‌ه‌نگین و پاشان شه‌که‌ت و خۆش‌حال له‌ خه‌ودا رۆده‌چوین. لیکدا لیکدا ده‌مگوت: "ها.. بوزا.. بوزا!" وام ده‌گوت و پیده‌که‌نیم.

چ ئارامه‌خشه‌ کاتیک جه‌سته‌ به‌نه‌وازشه‌ رۆحیه‌کان ئالوده‌ نه‌بووی و پاکیزه‌ و تۆکه‌ وه‌ک ئاژده‌لێک له‌سه‌ر عه‌رد ما‌یپته‌وه. ئاخ‌ر مه‌سیحیه‌ت په‌یوه‌ندی ژن و پیاوی خه‌راپ کرد کاتن به‌های (گونا‌ه) ی به‌و په‌یوه‌ندییه‌وه لکاند، پێشتر ئەو په‌یوه‌ندییه‌ پیروژ بوو، خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانیکه‌ی خۆش بوو به‌ئیره‌دی خوا‌ه‌ند، به‌لام له‌رۆحی زنده‌ده‌چووی مه‌سیحیدا که‌وته‌ نیو‌گه‌ردا‌وی گونا‌ه‌وه. به‌ر له‌مه‌سیح، سیکس سیوه‌ لاسووره‌یه‌ک بوو، پاشان مه‌سیح ها‌ت و کرمیکي کرده‌ ناو ئەو سیوه‌وه و ئیدی ئەوسا که‌وته‌ داخ‌ماندنی.

به‌سه‌رسامیه‌وه له‌م کیژۆله‌ هه‌لایسا‌وه‌م ده‌نۆری، به‌درتژیایی شه‌و درنده‌یه‌کی برسی و مرۆخۆری وه‌ها‌بوو که هه‌ر زه‌ریه‌کی رۆحی ده‌بووه جه‌سته، به‌درتژیایی رۆژیش بلتسه‌یه‌ک بوو له‌وه‌په‌ری پاکیدا. ئەم کیژۆله‌یه ژنیکي ده‌گمه‌نیه‌ری وه‌یاده‌ینامه‌وه که ئەویش وه‌ک ئەم یان هه‌مووی جه‌سته بوو یان هه‌مووی رۆح. ئەو ژنه (قه‌دیس تیرتزا) بوو. رۆژتیکان راهیبه‌کان بینیان به‌ئیشه‌تیه‌اوه که‌ویکی برژاو ده‌خوا، ئیدی راهیبه‌ سافیلکه‌کان بۆی که‌وته‌ تۆمه‌ت هه‌لبه‌ستان، به‌لام قه‌دیس تیرتزا پیکه‌نی و گوتی: "له‌ کاتی عیبا‌ده‌تکردندا عیبا‌ده‌ت بکه‌ن و له‌ کاتی که‌و خواردینیشدا که‌و بخۆن!" ئەو ژنه‌ به‌دل و به‌گیان خۆی به‌ده‌ست کرداره‌کانیه‌وه ده‌دا و به‌په‌رۆشیه‌کی به‌کسانه‌وه رۆح و جه‌سته‌ی خۆراکده‌دا.

ئه‌تیکا به‌درتژیایی شه‌و گه‌مه‌ی له‌گه‌لمدا ده‌کرد، به‌لام که‌ رۆژ ده‌بۆوه نیوچه‌وانی ده‌دا به‌یه‌کدا و به‌رقه‌وه ته‌ماشای ده‌کردم. هه‌میشه‌ لئی ده‌پرسیم: "شه‌رمه‌زارنیت له‌وه‌ی خۆش‌حال و ده‌وله‌مه‌ندیت؟ شه‌رمه‌زار نیت له‌وه‌ی نه‌ برسیت، نه‌ زستانان له‌سه‌رمادا هه‌لده‌له‌رزیت، نه‌ پیتا‌وه‌که‌ت هه‌لاه‌لایه؟ شه‌رمه‌زارنیت له‌وه‌ی به‌شه‌قامه‌کاندا ده‌رۆیت و به‌خۆت ده‌لێت: دونه‌یا جوانه و خۆشم ده‌وئ؟" منیش پێم گوت: "من نالیم دونه‌یا جوانه و خۆشم ده‌وئ، به‌لکو ده‌لیم دونه‌یا زنجیره‌یه‌ک تارماییه‌، برسیتی و سه‌رما و پیتا‌و-هه‌لاه‌لای بئ یان نا – تارمایی، شه‌ن‌با‌یه‌کیان به‌سه‌ردا هه‌لده‌کا و هه‌موویان ده‌ره‌ونه‌وه. من وا ده‌لیم!"

به‌تووره‌بیه‌یه‌کی شیتانه‌وه هیرشی بۆ هینام و ده‌می گرتم: "بیده‌نگ به‌! ئیتر نامه‌وئ وشه‌یه‌کی تر بیه‌ستم. که‌واته‌ ده‌بی راست بئ که ئیوه‌ی ده‌وله‌مه‌ندان هه‌مووتان دل‌تان نییه‌ بۆه هه‌ست به‌به‌زه‌بی ناکه‌ن؟ چما ئیوه‌ چاوتان ده‌بینن؟"

فه‌رموو وه‌ر سه‌یره‌ک!

له‌گه‌ل خۆیدا بۆ گه‌ره‌کێکی هه‌ژارنشیني بردم، هه‌مووان له‌وئ ئەویان ده‌ناسی. چوینه‌ ناو کوخته‌ دارووخواوه‌کانه‌وه و دا‌یکانی چا‌و به‌فرمیسک و منالانی برسی و په‌یره‌مێردانی بئ کاری پیشان دام که‌ دانیشتبوون و له‌بیده‌نگیدا لیتی خۆیان ده‌کرۆژت. کاتن پرسیاریکم لئ ده‌کردن، سه‌راپا دیقه‌تیان ده‌دام و پاشان روویان وه‌رده‌گێتا.

له ئەتیکام پرسیی: "بۆچی نادوین؟ بۆچی؟"

- "دەدوین، هاوار دەکەن، بەلام کەنگەن غوونە ی وەک ئەنگۆ دەتوانن دەنگیان ببینن. لەگەڵ ئەمەشدا خدمت نەبێ، رۆژتیک دێ دەنگیان ببیەت!"

چاوی بریبه چاوانم تا بەلکو کاریگەری عەزابی بەشەریبەت لەروخسارم بخوینتەتەوه. بەلام من بەگالتەجاریبییه وه دەلام دایهوه: "مایه‌ی شەرمەزاریبیه منیش بۆ شیرینکردنی دەمم نوقولتیک نەمژم، نوقولتیک لەو بەرهمه بەتامانه‌ی که هونەری شیرینسازی بەشەریبەت: خواوەند، نیشتیمان یاخود کارل مارکسی هاوڕیتی نازبۆت بەرهمه‌می هێناوه. جارتیکیان بەهەختەوه‌ترین مرۆفی دوانیا ناشابووم، دوو نوقولی پتیکه‌وه‌نابووه زاری: مەسیح و مارکس. لەبەر ئەوه‌ی وی مەسیحییەکی توندرو و مارکسییەکی توندرو بوو، توانی تەواوی کیشەکانی ژیانی چارەسەرات، کیشە ئەززی و ئاسمانییەکان!"

قەریحە‌ی نوکتە‌بازیم کرابۆوه، بەلام که دەئاخفیم هەستم دەکرد تالی و سۆز قورساییبیان خستۆتە سەر رۆحم، بەلام بەهۆی هەستی درۆزانە‌ی عیززەتی نەفسه‌وه ئەم هەستمە دەشاردەوه، سووربووم لەسەر بەرپەرچدانەوه و شانازی بەپەنا نەبردن بۆ تەسەللا بەنوقول مژین، گوایه ئەوها تەسەللاگە‌لێتکم حەز پێ نییە، ئاخر هەرچۆرە مەزەبێک بە‌لێنی پاداشت و بەختە‌وه‌ری بدا بە‌لای منەوه تەسە‌للادانە‌وه‌یه‌کی ترسۆگانه‌یه که شایانی خە‌لکانی خە‌له‌فاو و لاواز و ناکاملە!

بە‌توورە‌یی وه‌لامی دامه‌وه: "من نەخە‌له‌فاوم، دەستە‌پاچه و ناکاملتیش نیم. واز له‌ له‌خۆ‌باییبوون بێتە، ئاخر بوزاکە‌ی تۆیش وه‌ک ئەوانی تر نوقوله. شتێکی تر، ئیتر نامە‌وئ گۆتیم له‌ قسەت بچ و ناشمە‌وئ بیتیمن!"

بە‌توورە‌یی سەری بۆ دواوه وه‌رگێت‌را و قۆلی بە‌ردام و لێی دا رۆبشت!

بە‌لام لای ئێواره، زەرە‌خە‌نە رژی‌ه‌وه سەر لێ‌وه گۆشتنە‌که‌ی و گوتی: "بە‌درێژایی رۆژ هەرچیمان گوتوه نە‌خشی سەر ئاو بووه، ئە‌لعان ئیتر نۆرە‌ی شه‌وه!"

بە‌یانیان له‌یه‌کتر جیسا دە‌بووبینه‌وه، ئە‌وه‌ ده‌چوو بۆ کارگه و منیش بە‌تاقی تە‌نها بە‌نیو‌گه‌رە‌که هە‌ژارنشی‌ه‌کاندا ده‌گه‌رام. ئیدی نە‌مده‌توانی له‌گە‌ل تاتی‌کادا بۆ ئە‌وئ پرۆم، ئاخر کاتیک له‌گە‌ل ویدا ده‌بووم، عیززە‌تی نە‌فسم ده‌یخستمه‌ بە‌رگری و دلە‌ی بە‌کلۆ‌مدراوی ده‌هێشتنه‌وه، بە‌لام که تە‌نها ده‌بووم، عەزابی ئینسان له‌ تارما‌یتی ده‌کە‌وت، ئیدی دوانیا سێ‌بەر نە‌بوو، بە‌لکو جه‌سته‌یه‌کی واقعیی و برسی بوو که ده‌ینالاند و خوینی لێ‌ ده‌چۆ‌را.

خودایه، هە‌موو ئە‌وه مه‌ده‌ره ئینسان که ده‌توانی بە‌رگه‌ی بگه‌ی! هەرگیز نە‌مده‌زانی ئە‌م هە‌موو عە‌زاب و برسی‌تی و زۆلمه‌ له‌دو‌نیادا هە‌ن. تا ئە‌وکات قە‌ت ئاوها له‌ نزیکه‌وه له‌گە‌ل روخساری ترسناکی نە‌بوونیدا رووبه‌روو نە‌ببوومه‌وه، تابلۆ‌ی یاساگه‌لیتر لێ‌ره حوکمی ده‌کرد و یه‌که‌مین ئە‌رکیشی رقی بوو. ده‌بوو (ده) وه‌سیه‌ته‌که‌ لێ‌ره بگۆ‌رێن، له‌ پێ‌شدا گۆ‌ررا بوون، ئە‌قین، رقی، جه‌نگ و ره‌وشت مانای نو‌تیان له‌خۆ‌گرتبوو. رۆژتیکان ژنیکی لاوازم بینی له‌سەر شو‌سته‌یه‌ک که‌وتبوو، له‌جلکه‌ دپا‌وه‌کانییه‌وه عه‌وره‌تی دیاربوو، دلە‌م بۆی سووتا، راوه‌ستام تا پێی بلێم: خوشکێ عه‌وره‌تت داپۆشه، گوتم: "عه‌وره‌تت دیاره!"

ئە‌ویش شانی هە‌لتە‌کاند و بە‌پێ‌که‌نینیکی گالتە‌جاریبیانه‌وه گوتی: "من برسیمه و تۆ له‌بارە‌ی عه‌وره‌ت داپۆشینه‌وه ده‌دویتی. ئاخر ئابروو هی ده‌وله‌مه‌ندانە!"

نە‌مده‌توانی بە‌رگه‌ی ئە‌م حە‌مه‌که ترسه‌ بگه‌رم، گۆ‌نا قویاوه‌ به‌هۆی برسی‌تییه‌وه، منالانی باریک و بنیسی که له‌خۆ‌له‌ عە‌مه‌له‌کاندا بە‌دوای پاشماوه‌ی خۆ‌راکدا ده‌گه‌ران، زگیان سه‌وزیاو و هە‌لا‌وساو، پتوبیلیان بریتی بوو له‌ ئینسکیکی له‌ پیتستی زه‌رده‌وه پێ‌چراو، ژماره‌یه‌کیان خۆ‌یان به‌گۆ‌چانه‌وه راگرتبوو، له‌به‌رئە‌وه‌ی ئیدی قاچیان نە‌یده‌توانی هە‌لیانگه‌ی، هە‌ندیکیشیان تازه‌کی ریشیان لێ‌ روا بوو. ئیدی له‌وه‌نده زیاتر برستی بینی ئه‌وه‌ وه‌زعه‌م نە‌بوو، رووم بە‌لایه‌کی تردا وه‌رگێت‌را، چونکه هە‌ستم بە‌شە‌رمه‌زاری ده‌کرد.

ئە‌مه‌م باش له‌بیره: به‌ر له‌به‌زه‌یی هاتنه‌وه به‌به‌شە‌ریبە‌تدا، ئە‌وه شه‌رمه‌ ناوه‌کییە‌م هە‌ست پێ‌ کرد. شه‌رمه‌زاربووم له‌دیتنی عە‌زابی بە‌شە‌ریبە‌ت و هە‌ولم دە‌دا تە‌واوی ئە‌وه ترسه‌ بکه‌مه‌ دیمە‌نیکي زوو تێ‌بەر و بێ‌هه‌وده. بە‌خۆ‌م ده‌گوت ئە‌مه‌ هیچی راست نییە، ئاخر نە‌ده‌بوو وه‌ک که‌سیکی سافیلکه‌ به‌ره‌و گومرایی بچم و باوه‌ر بێ‌تم. نا، برسی‌تی و تیری، دلته‌نگی و شادی، ژیان و مه‌رگ هەر هە‌مووی تارما‌یین، ئە‌مه‌م ده‌گوت و دووبارە‌م ده‌کرده‌وه. بە‌لام بە‌بینینی برسی‌تی و بە‌بینینی منالانی گریاوه و ژناتی گۆ‌نا چرچ و چاوانی لێ‌ورێژ له‌عه‌زاب و رقی، دلە‌م وه‌کی مۆم هیتور هیتور ده‌توايه‌وه. به‌ورووژانیکی فره‌وه له‌م ئالوگۆ‌ره پێ‌شبینی نە‌کراوه‌ی ناخم ده‌نۆ‌ری، سه‌ره‌تا شه‌رم له‌ دلە‌مدا تریه‌ی ده‌هات و دوا‌ی ئە‌ویش به‌زه‌یی. هە‌ستم ده‌کرد نازاری خە‌لکانی تر نازاری من، پاشان توورە‌یی هات و دوا‌یی تینووتی و دواتر دادپه‌روه‌ری و... له‌ژوو هە‌موو ئە‌مانه‌شه‌وه هە‌ستی به‌رپرسیاری. بە‌خۆ‌م گوت: "شایانی سه‌رزە‌نشتم که ئە‌م هە‌موو برسی‌تی و زۆلمه‌ له‌ دو‌نیادا هە‌یه، من به‌رپرسیاری ئە‌وه‌م!"

ده‌بوو چیم کردبا؟ بۆم ده‌رکه‌وت ئە‌رکه‌که‌م ده‌گۆ‌رێ. دوانیا به‌رفه‌راوان ده‌بوو، پێ‌داویستی له‌وه گه‌وره‌تریو بتوانی کۆنترۆ‌ل کری. ئە‌رک له‌جه‌سته‌یه‌کی چکۆ‌له و رۆ‌حیکي چکۆ‌له‌دا هە‌ستی بە‌دیلتی و هە‌ناسه‌ته‌نگی ده‌کرد. ئاخر ده‌بوو چ بکری؟ ده‌بوو کام ئاراسته‌ بگه‌یرێ‌ته‌به‌ر؟ له‌ قوولایی ناخدا ده‌مزانی ده‌بی چ بکه‌م؟ بە‌لام جو‌رته‌تی دۆ‌زینه‌وه‌یم نە‌بوو. وا پێ‌ده‌چوو ئە‌م ئاراسته‌یه پێ‌چه‌وانه‌ی سروشم بووی و دل‌نیاش نە‌بووم ئینسان به‌هۆی ئە‌قین و هە‌وله‌وه بتوانی له‌سروشتی خۆ‌ی تێ‌په‌رینی. بە‌لام بیرم له‌مه‌سه‌له‌که‌ کرده‌وه. به‌سه‌رسورمانه‌وه له‌خۆ‌م پرسی: "چما ئینسان ئە‌م هە‌موو هی‌زه خو‌لقینه‌ره‌ی هە‌یه؟ گه‌ر هە‌ییب ئە‌وا چ بیانویه‌کی به‌ده‌سته‌وه نامی‌تی ئە‌گه‌ر له‌ ساته‌ قه‌یراناوییه‌کاندا هە‌ولێ تیشکاندنی سنووره‌کانی خۆ‌ی نە‌دا!"

له‌و رۆ‌ژه سه‌ختانه‌دا، کاتێ‌ دژی چاره‌نووسی خۆ‌م له‌ هە‌ولدا بووم تا له‌خۆ‌می تو‌ره‌هات تێ‌په‌رینم و له‌پیتا ساری‌زکردنی رنجی ئینساندا پێ‌شوازی له‌ بازار بکه‌م. نموونه‌ی بالای قوربانی و ئە‌قین به‌زه‌ینمدا هات - گوايه‌ گه‌ره‌کی بوو ریگه‌م پێ‌شان بدا - یه‌کێ له‌گوتە‌کانیم بیره‌هاته‌وه که ده‌لتی: "پتوبسته

لهسهرمان همهمیشه سهرنجی هاواری ئینسان بدهین کاتج داوای یارمه تی دهکات!"

یهکهم جار، کاتیک لهسهردانهکهمدا بۆ ئیتالیا، چوممه کۆلانه باریکهکانی (ئاسیزی)یهوه و زرنگه ی زهنگی خۆشنودانهی ناخوسهکانم لهبورجی کلتیسی قه دیس فرانسیسکۆس- گه دای خواوهند- و له دهیره چکۆلهکهی قه دیس (کلارا)وه هاته گوئ، بهختهوهرییهکه که لهوهسفکردن نایهت، دایگرتم. لهکۆشکی کۆنتیسه ئه ریچتا هاتمه خوارهوه، چهند مانگیگک لهم شاره پیرۆزه مامهوه و ههزم نهدهکرد جی بیلم، هه نووکهش لهم رۆژه دژوارانهدا که رۆحم دهجهنگی تا نهختیکک بال لهیهکدا، دلیم کرایهوه و ئاسیزی لئ هاتهدهر. لهم رۆژه قهیراناویانهدا، (بیرناردۆن) (* کوره جلک دراو و پئ بهتیبیهکه لهناو رووناکییهوه هاتهدهر، ههنگاوی بۆ پیشهوه نا و بهدهست ئامازهی بۆ ریگهکهه کرد. ریگه نهبوو، بهلکو پیتلیکانهیهکی بهردین و لیژ بوو، بهلام سهراپای فهزای دهووبهیری شهلال بوو له بۆنی خۆشی قهدهدوس. ئه و رۆژهه بیرکوتهوه که به (فیرنا)، کتوی شههادهت و شکوی فرانسیسکۆسدا هه لگژام، باهکی توند و سارد هه لئ کردبوو، زنا رهکان خۆله میشی و رووتن، چۆل له سهوزایی و گژوگیا، درهخته زه رهکان رهش داگهرا بون، ناوچهکه لهخه م و عهزاب و کوله مه رگیدا دهینالاند، چ شتییک ئه سهری نه بوو جگه له هه ژاری و رووت و په جالی و ته نهایی، تاریکی نیتزیکده بووه، رووناکی پهراگهنده و بئ پرشنگ، ترۆپک له پیتش چاواندا هه لکشابوو، بپه ووده هه ولیم دها ناره زووم چپکه مه ووه هه موو هیزم بخه مه گه ر، هه ستم ده کرد ترس کۆنترۆلی جهسته ی برسی و به شه خته بووم دکا، جهسته یه که شه و خه ریک بوو له م چۆله وانبیه دا قووتی دها، پاشان کوتوپر موجیزه رووی دا، پیده چوو ئه م ناوچه نامرۆیی و بئ شکۆفه ی گۆله ی دهووبه رم، جیگۆرکی بکا و به ههنگاوی عیرفانییه نه بهرز بیته وه، هه ستم ده کرد لیته، له دهووبه رمدا هه ژاری - هه ژاری فرانسیسکۆس- توندوتیزبوو له سه ر جهسته، بئ به زه یی بوو به رامبه ر ئاکاری ئینسان و چیتزه کاتییه کانی.

هه مان قه دیس بوو که و ته زهد، نکۆلی له هه سته ی پینجانه کرد، به لام کاتیک ملچه ملچه شه ی تانی ناخی ژنه فت، خۆله میشی کرده خوار دنه که ی خۆبه وه، له چله ی زستاندا، له جۆگه له شه خته به نده کاندای شه ونخوونی ده کیشا، برسی و سه رمای ده بوو، هینده جهسته قوراوییه که ی نازاردا بوو که له نینو نویتنی مه رگدا به زه یی به جه سته یدا هاته وه، رووی تی کرد و گو تی: "برای گویدریتژم، بمووره زۆرم عه زب دایت!" به لام ئه و هه ژارییه، هه ژارییه کی فرانسیسکۆسی بوو: دلنیا له سه ر و سامانی خۆی، دلنیا له و به هاره عیرفانییه ی که ده به ی تئا و دلنیا له و هاوینه گه رم و تژی له ومیوه یه ی له ناخی ئه م به هاردا ده شاری دا بوو. عه سری ئه مرۆش چیا ی رووته نی فیرنا، کوتوپر له قولایی زه یمندا نه تیبیه کانی کرده وه و بووه دیه نیکی ئه فسووناوی له به هه شتی ناوه وه مان، به هه شتیکی پر به رکه ت، بۆندار، پر له هه نگ و په پوله. منیش هه نووکه هه مدیس به و چیا سه ره له نوئ رۆنراوه دا هه لده گژام و هاوارم ده کرد: خوشکه فیرنا، ئه ی خوشکی هه ژاری ناوتان به رکه ت!

(*) بیرناردۆن، هه مان سان فرانسیسکۆسه.

به هار هات، ئه دی چۆناوچۆنی ده متوانی ئیره جی بیلم؟ له کۆشکی کۆنتیسه ئه ریچتا دا به رامبه ر ده یری چکۆله ی قه دیس کلارا به به خته وه ری ده ژیا م. قه ت ئاوا به قه وولی هاوگونجانی نیوان قه دیس فرانسیسکۆس و به هارم ته جروبه نه کردبوو، له به ره وه ی له میانه ی سه دروشمه که ی هه ژاری و پاکژی و تاغه تی فیرقه ی فرانسیسکۆسییه کاندایا، هیه چیان وه ک پاکیزه یی به هار له هاوئا هه نگیی ته واودا نییه به رۆجی ره سه ن و هه میشه له دایکبووه ی فرانسیسکۆس. له ناوچه کانی تردا، به هاران چهنده ها چاری رۆجی ئه فسوون و هه سه ره تدیده ی ئینسان به یاده وه ری جحیلی، به ژنییک که خۆشی ده وئ، به کیژه چکۆله که ی، ده پشکون. چهنده ها جار بیزاری ده ورووژیتنی که بۆچی تا ئه م راده یه سه روشت سه ره له نوئ ده بووژیتیته وه که چی ئینسان ناتوانی جحیلی بگه ریتیته وه؟ چهنده ها جار رۆجی ئینسان هان دها به خیلی به زنا ر و چیاکان به ری له به ره وه ی چاوه روانی مه رگ نین و پیری ناسن. به لام به هار له ئاسیزی قلاقه تی فرانسیسکۆسی له خۆده گرت، ئه م خاکی (ئه مبریا) (*یه، خاکییک که به ختی وه به ره ی تانی ئاوا میوه یه کی هه یه، به رفه راوانتر و ده وله مه ندرت ده یئ، ده رگا به پرووی به هارانی دووانه و سییا نه دا ده خاته سه ر پشت که تیا یدا هه ر گۆلیکی ئاسیزی، بئ ئه وه ی چاره نووسی به خته وه رانه ی ون کات، بۆ ترۆپکی روخساری پیرۆزی پشکوتنی رۆجی ئینسان هه لده گۆئ.

فرانسیسکۆس له و یه که مین که سانه بوو، یه که مین گۆلیک بوو له بیایانی سه ده کانی ناوه راستدا روا، دلئ ساکار و به خته وه ر و پاکژ، چاوانی هه روکه چاری منال و شاعیر هه میشه دنیایان بۆ یه که مین جار ده یینی. چما ده یئ فرانسیسکۆس چهند جار ان له میروویه ک، له گۆلیکی ها که زایی، له سه ر چاره ی ناویک ورد بوو بیته وه و چاوانی پر بووین له فرمیسیک؟ ده یئ چهند جار ان به خۆی گوتبئ: (وه ی ئه مه چ دیه نیکه! چ له زه تیکه! گۆل و ئاو و میرووگه ل چ نه یینیگه لیک م له کوتین؟) دوا ی ئه و هه موو سه ده یه، فرانسیسکۆس یه که مین که سبک بوو دنیای به چاوانیکی پاکیزه وه یینی، ته واوی زۆی قورس و نا قولاکانی سکۆلاستیکی (**). سه ده کانی ناوه راست دا که وتن و ئیدی جه سته و رۆح روو توقووت مانه وه و که و تته به ر شه شنی به هار.

چهند مانگیک دواتر، بۆ دووه مین جار ئاسیزیم یینی، نه مده توانی لیتی دوور بکه ومه وه. میترگی ئه مبریا به ره زی پر به رکه ت و باغی هه نجیر و زه بیتوونستانه کانیه وه هه نووکه تژی بوو له میوه. به درژیایی ریگه که هه ر ده رۆیشتم و جار یکی دی له گوندیکه وه ده چووم بۆ گوندیکی تر و به هیتوریه کی بیدهنگه وه له زه تم ده برد له و خا که به بژوینه: ئه رزیکی پیرۆز و پاکیزه که به ته سلیمبوونه وه خۆی له به ر نازاری کیتلان و بیلدا راگرتوه و هه نووکه ش به باو هشی پر له میوه و به ئاسووده ییبه وه لیتی راکشابوو. هه ستم ده کرد بۆیه ئاسووده و ئارامه چونکه ئه رکی سه رشانی خۆی ئه نجام داوه. به هۆی گۆتپرایه لیبیه وه بۆ

(*) هه رتیمیک له ئیتالیا.

(**) فه لسه فه یه ک که له سه ده کانی ناوه راستدا بره وی بوو. له هه ره تاییه مه ندیبیه کانی ئه و فه لسه فه یه ته رخان کردنی

فه لسه فه بوو له خزه مت لاهوتدا. له دیارترین پیتشه وانی ئه م فه لسه فه یه تو ما ئه کونیی بوو.

ریتساکانی نه مری، به تیتپه پرنی به ته وای قونآغه کانی تیرامان و نازاردا، نارام و باوه پره خو بو، توانیبوی ئه م بهره به بهره که ته ی چاکه خوازیی خو ی بجنیتته وه.

کوتوپر، بی چ ههولتیکی ئاگایانه، جارتیکی دی مانای قوولتی (تاعهت) سییه مین دروشمی فیرقهی فرانسیسکۆسیه کانم ته جروهه کرد، تاعهت بز ئامازهی توندوتیژ و خۆره هاگردن به دهست هیزه کانی سهروو دهووریه و ناخمانه وه، هیزه دیار و نادیاره کان، به باوه دپرتیکی پته ووه به وهی ئه مانه هه موو شتتیک دهزانن و ئیمه چ شتتیک نازانین، ئه مه یه تاقه رتگه ی گه یشتن به به پیتی، ئیدی رتگه کانی تر زو و فریوده رن، چونکه رینۆنییمان بز چ جتگه یه ک ناکه ن و دوا ی گومراییبیه بیتهوده کان هه مدیس ده مانبه نه وه بز خوده داماو و نه فره تییه کائمان.

ئاوها بو فرانسیسکۆس له م سه رزه مینه وه که عاشقی بو، سه ری هه لئینا، بینیم له سه ر عه رد راکشوو، ته وایتیک وه ک ئه و به یانییه زووه ی ره هبانه کان بینیمان له باخه که ی قه دیس کلارا راکشوو و به ده م گیانده نه وه سه روو دی سوپاسگوزاریی بو خۆر و ئاو و ناگر ده چرئ. ئاخو ئه و ئیدی به خته وه ر بو، خو ی گری دابو به یاسای نه مرییه وه، ده ستی پر بو له میوه و وه ک رتیکارتیکی میه ره بان بهره وای خوا وه ندی خو ی ده گه راپه وه.

له میانه ی ئه و مانگانده دا، کاتێ به کۆلان و کتنگه کانی ئاسیزیدا ده گه رام، یاخو له تابلۆکانی کۆشکه مه زنه که ی ئه م گه دایه ورد ده بو مه وه، بیرم دئ هه ولتم ده دا چه ندتیک له توانامدا بی نه ئاوها به هارتیک یان به پاییزتیک و وه کی وی ناشنابم. ئه و سالانه چ سالانیک سرک و پر له په رۆشی بوون، هه موو به یانییه ک خو شحال و ناومید هه ر له سپیده وه ده چومه ده رئ و به و ده قه ره پیروزه دا ده گه رام، هه ستم هه ر وه ک هه سستی جحیلانی تر بو، وه ک هه سستی ئه و جحیله ئه سپارتیه بو که گوشتی رووتی جه سته ی نایه به رده م رتوی و له گه ل کوت کوتکردنی جه سته شیدا نه قسه یه کی کرد و نه هاوارتیک لئ به رز بۆوه، نازاری ده چه شت و شانازی به ووه ده کرد که توانیوه ته ی به سه ر نازاره کانیدا سه رکه وئ.

به لام بی ئه وه ی خو م مه وئ، روخسارم نه ئینی هه ول و عه زامی ئاشکر کردبو، چونکه روژتکیان به تیتپه پرن به ده روازه ی قه دیس کلارادا شارم جت هیتشت. پیاوتیک بالابه رز و باریکه له - که قه ره زه رده که ی ماش و برنجی ببوو- هاته سه ر رتگه م. گه رچی زۆر جارن ئه و پیاوهم بینیبوو وه ک من به م ده قه رده ا پیاسه ی ده کرد، به لام چ قسه یه کمان له گه ل به کدیدا نه کردبو، هه ر کاتێ به به ک گه یشتبووین، له رووی ئه ده به وه زه رده خه نه مان بز یه کتر کردبو، پاشان ئیدی هه ربه که مان به رتگه ی خویدا روژتیبوو، وه ک بلتی هیچ کامان نه یوستیتن ته نهایی و ئارامیی ئه و تر تیکوپتیک بدات.

به لام ئه مرۆ به یانی، ئه م پیاوه غه رب و نه ناسه راوه ستا، ته ماشایه کی کردم و پاش ساتتیک دوودلی، پرسی: "حه ز ده که یه ت پتکه وه پیاسه یه ک به کین؟"

- "به لئ حه ز ده که م."

دوا ی ئه وه ی چه ند هه نگاوتیکمان نا، گوتم: "من خه لکی گریکستانم، بز ئاسیزیی هاتم و عاشقی قه دیس فرانسیسکۆس بووم!"

وه لامی دامه وه: "منیش خه لکی ئه وسه ری ئه وروپام، خه لکی دانیمارکم، منیش هه ر عاشقی فرانسیسکۆس بووم، سالانیکه لیره له ئاسیزیی ده ژیم، ناتوانم جتی بیتلم، ناوم جوژگنسه." راجله کیم و گوتم: "هه مان ئه و که سه ی ئه و کتتبه نابابه ی له باره ی قه دیس فرانسیسکۆسه وه نووسیوه؟"

جوژگنسن زه رده خه نه یه کی تالی هاتن و سه ری به نیشانه ی به لئ راوه شاندا: "کتی ده توانی حه قی ته واو به فرانسیسکۆس بدا؟ ته نانه ت (دانستی) یش نه یوانی. سه روو دی یانه همی پارادیزۆ (*ت خویندۆ ته وه؟" خه نی بووم، رتیک له و روژانه دا ئه ئینیکی مه زنم بز ئه و فه سله تیدا خو لقا بوو، هه روا له پیاسه کانی ته نهاییمدا به شه قامه کانی ئاسیزیی یاخو د ئاوا بییه کانی ده ورو به ردا، به زۆری سی به یتی به که می ئه و سه روو ده م له به ر خووه ده گوتم:

ئهی چاره سه ری نا ئاقلانه ی فانیان

چ درۆزانه یه بیانو و گه لیک که

واتان لئ ده کا باله کانتان رووه و زه لکا و لیک ده ن!

کوتوپر به ژتیر بالی شیعر و له ها وئا هه نگیه کی برابانه دا، پتکه وه که و تینه خویندنه وه ی ئه م شیعره قووله. رتگه یه کی به رزمان گرت به ر که ده یزوری به سه ر خوانی پر له نیعه ته ی رز و چه زه یتنو ستانه کاند. هه نوو که خو ر دیار و دونیای روونا ک کرد بۆوه و پری کرد بوو له سییه ری درتژدرتژ. ماوه یه ک بیتدنگ بووین، دوا جار ها ورتیکه م رووی تئ کردم و پرسیی: "بۆچی فرانسیسکۆست خو شده وئ؟"

به لام یه کسه ر له پرسیاره که ی ژتیوان بۆوه و گوئی: "مه بووره، ئاگام له خو م نه بو!"

وه لامیم دایه وه: "ویم له به ر دوو هۆ خو شده وئ. یه که میان له به ر ئه وه ی شاعیره، یه کتیکه له گه وره ترین شاعیرانی پیش رتینسانسه. به دا هاته وه به سه ر ناچیزه ترین مه خلوقاته کانی خوا وه نددا، توخمی نه مری ناخیانی، واته نه غمه یانی ده ژنه فت!"

جوژگنسن پرسی: "ئه ی هۆی دووهم؟"

- "دووهمیان، ویم خو شده وئ له به ر ئه وه ی له رتی ئه قین و ته ر یقه تی زوه ده وه، رو حی وی توانیوه تی واقیعیه ت به ژتین. برسیتی، سه رما، نه خو شی، گالته جاری، زولم و زۆر و دزتوی- هه موو ئه و شتانه ی که مرۆگه لی بی بال ناویان ناوه واقیعیه ت- هه روه ها توانیوه تی سه رکه وئ له گو پرنی ئه م واقیعیه ته به خه ونیکی به چیتژ و هه سته پتکرا و راسته قینه تر له خودی حه قیقه ت. وی ئه و نه ئینیانه ی که شف کرد که کیمیا گه رانی سه ده کانی ناوه راست به په رۆشه وه له دووی ده گه ران، واته گو پرنی ناچیزه ترین کائزا به ژتیری ساخ.. چۆن؟ چونکه کیمیا لای فرانسیسکۆس شتتیک نه بو مه حال و به دهر له ئینسان که تا به یه کدادانی یاسا سه رو شتییه کان بتوانرئ ده س بخری، به لکو کیمیا خودی دلئ وی بو. به م پتیه له رتی ئه م موجیزی

(* به هه شت، به شتیک کۆمیدای خوا وه ندیی، شاکاری دانئی.

کیمیا عیرفانییه و واقعییه تی دهسته مؤ کرد، به شه ریبه تی له چنگی ناچارایی رزگار کرد و ته وای جهسته ی کرده رۆح. قه دیس فرانسیسکۆس بۆ من ژنه رالیکی مه زنه که له شکر ی ئینسانی بۆ سه رکه و تنیکی نامه رجدار رینۆینی کرد!

- "هر ئه مه؟"

وه لامیم دایه وه: "ده زانم ده ته وئ پرسیاری چیم لئ بکهیت، نا، چ شتیکی تر نا، ژنه رال و شاعیر، له و دووه زیاتر چ شتیکی تر نا!"

همه دیس بیده نگ بوینه وه. به لام جۆرنگسن خیرا گوتی: "ئه مه بهس نییه!" خه ریک بو وه لام بده مه وه، به لام ددانم به خۆمدا گرت، ناخر ترسام نه با قسه یه کی خه راپ به زارمدا بئ. جۆرنگسن وه ک بلتی قسه یه کی نه گوتراو ته و اوکات، گوتی: "له بهر ئه مه یه روخسارت ناوها ماندوو دیاره، تۆ هیشتا له ململانیدایت، ده ستت به رزگاری نه گه بیوه، ئه م ململانیه ش رۆژ به رۆژ ماندووت ده کا، هه ر له بهر ئه م هۆیه ش بو ئه م به یانییه رامگرتیت و له گه لندا که و ته قسان!"

به ده نگیکی خۆنه ویستانه، ده نگیک پر له تووریه ی و گالته جار ی لیم پرسی: "با وا دانین تۆ ده توانیت له و ململانیه دا یارمه تیم بدهیت!"

هه ستم به شه رم کرد، ناخر هه ندئ جار به رله وه ی رۆحمان ده رفه تی کۆنترۆل کردنی جهسته ی ده سه که وئ، قسه له زارمانه وه ده رده پهرئ.

جۆرنگسن گوتی: "خۆت کۆنترۆلکه، من ناتوانم یارمه تیت بده م، له سه ر هه موو مرۆقیک پنیوسته رتگی تایبه ت به خۆی بدۆزیته وه و خۆی رزگار کا. له چیی؟ له زوو تیه پر، له زوو تیه پر خۆی رزگار کا و نه مری بدۆزیته وه!"

هیشتا تووریه ی به ری نه دا بووم. گوتم: "به روخساری هیمن و ریرۆیشتنی ئارام و دنیا و دهنگی هه میشه خۆشته وه و ا پیده چی رتگی خۆت دۆزیه تته وه. چ گومانی تیدا نییه که به هاوسۆزی و ده شی به به زه ییشه وه له ئیمه مانان، ئیمه مانانیک که هیشتا له ململانیداین، بنۆریت. ده شی تایبه ته مند به سیفاتی هاوسه نگه وه له دایک بوویت و هه رگیز تامی ململانیت نه چه شتی!"

جۆرنگسن راوه ستا و بۆ ساتیک سه بری کردم، ئه م جار به حیره سه وه ده ستی بۆ رابه ل کردم و قۆلی گرتم، وه ک بلتی ده ستی خنکاو یک بگرئ، گوتی: "تۆ هیشتا جحیلیت، خۆنه ویستیت که مه، هیشتا داوای یارمه تیکردن به شیوا ی شان و شه وکه تی خۆت نازانیت! روخسه تم بده شتیکت پئ بلیم، نا... من تایبه ته مند له دایک نه بووم، گه لیک باش له مانای عه زاب و تیکۆشان و له خۆیا بیسون ده گه م، رۆمانگه لیک ی پر له هه ست و ئه فین و گالته جاریم نووسیوه. ئیدی له گه ل رۆژاندا هونه رم زۆر پئ سنووردار بو، خۆم بۆ زانست ته رخان کرد و بوومه لایه نگیری توندرویی داربوینیم و هه ر بیرتکی دژه مه سیحیه ت. ده مویست حوکه مت، کلئسا، ره وشت و ته وای کۆته کان پسیتم. ئیدی له سه ر عه رشه که م له دلئ ژباندا دانیشتم و جه نگم دژی دوژمنی دیرین راگه یاند، دوژمنی دیرین ناویک بو که له خواوه ندم نابوو. ده منووسی، له هه موو جینگه یه ک نوتقم ده دا، ئالا به ده ست رام ده کرد و هه ر رام ده کرد، به لام له

ناکاو یکر راوه ستام و بیده نگ بووم، نه خۆشییه کی نه ناسراو پتیشبینه کراو چنگی به دلندا کرد، سه رجاوه که ییم نه ده زانی، ده شی له ته وای هه موو ئه و ماوه یه دا هه ر له ناخمدای بووی و چاوه رتی هاتنی ده وره که ی بووی. بۆ ئه وه ی له هاو رتیبان و له ئاکاره دیرینه کانی خۆم راکه م، دانیمارکم جیه تیشت و سه فه رم بۆ گر بکستان کرد و له ویتوه چومه ئیتالیا و ئیدی هاتم بۆ ئاسیزی...

زه رده خه نه یه کی هاتئ و پاشان گوتی: "ئه وه بهر له سی سال بو، ئه و سی ساله م لیره، له ژتیر سایه ی فرانسیسکۆسدا گۆزه راند، سوپاس بۆ خودا!"

له ناوه و هرا وروو ژابووم. گوتم: "ئه دی پاشان؟ جگه له فرانسیسکۆس چ کتیبیکی تری تۆم نه خۆیندۆته وه!"

- "ئه مه باشت. کتیبیکی سه فه رنامه م چاپ کردوه تیایدا له و هه سته ده دویم که له کاتی بینه ی شاره دیرینه کان به کۆشک و کلئسا و تابلۆکانیا نه وه تیدما وروو ژاوه. پتیشتر چووبووم بۆ ده بری فیرقه ی (به ندیکت)، به لام ترساندمی و رۆژی دواتر به کسه ر گه رامه وه، گه رچی که رتیره سمی عیباده تی ره هبانان بۆ من جیلوه یه کی سه رنجرا کتیشی هه بووه و پتچه وانه ی شتوازی ژبانم بووه، هه رچه ند بۆ یه که مین جار توانای ئه وه ی پئ به خشیبووم پتیم به سلئ کام رتگه ده چیته وه سه ر به خته وه ری، به لام له گرتنه به ری ئه و رتگه یه دا دوودل بووم!"

جۆرنگسن ناوی دایه وه و به خه نبیوونیکی فره وه ئاماژه ی بۆ ئاسیزی پیرۆز کرد به دیوارگه لی دیرینی رۆکاگراند و ئه کرۆپۆلۆس و کلئسای مه زن و له قه لآچوری قه دیس فرانسیسکۆسه وه. پرسی: "مۆلته ده دهیت بگه رتینه وه و بیینن؟"

گه راینه وه و ئه و رتگه یه مان گرت به ر که ده چۆه ئاسیزی، جوتیارانی لاواز و چاوان هه لایساو به لاماندا تیدد پهرین، له دوا ی (گا) کانه وه گای سپی و به ئه م بیری ناسراو، له ژتیر قورسای گاسندا خاو و خلیچک ده رۆیشتن، قۆچه چه ماوه کانیا ن

به گوله گه نم رازابۆه، کیژه جوتیاریکی قژ ره ش و شه به قه ره نگ سلاوی لئ کردین: Pax et bonum جو رگنسۆنیش به شتوازی مه زه بیی فیرقه ی فرانسیسکۆسی سلاوه که ی سه نده وه، پاشان ئاماژه ی بۆ کۆشکی مه زنی سه لته نه تیبی کرد له دامینی ئاسیزی. نوێژخانه چکۆله که ی فرانسیسکۆس (پۆرتیۆنکولا) ی له ناودا بوو. گوتی: "له وئ له پۆرتیۆنکولا، به ته ماشا کردنی قه دیس و بینه ی پتین زامه که ی جه سته ی، بۆ یه که م جار به ناچار ی کرۆشم برد، به لام هه ستم به شه رم کرد، به تووریه ی هه ستامه وه سه رپا و ئه ویم جئ هیشت. هه میشه به تووریه ی له خۆم ده پرسی: چیی وای لئ کردم سوژده به رم؟ چیم به سه ر هاتووه؟ به لام له هه مان کاتدا ئارامیه کی له راده به در سه رپای بوونی له خۆگرت. هه مدیس له خۆم پرسی: بۆچی؟ بۆچ ده بئ ناوها ئارامیه ک هه ست پئ بکه م؟ له راستیدا ئه م به خته وه رییه له هه موو ئه و له زه تانه ی تیه پراندبوو که تا ئه و ساته تامم کردبوون. له گه ل ئه مه شدا، شتیکی له ناخمدای هه بوو که نه یده ویست باوه رپتنت، رقی له هه ر شتیکی بوو له سه روو سروشته وه بئ، باوه ر و متمانیه ته نئ به یه ک شت هه بوو، به ئه قلی ئینسان و ئه وه ی ئه قل ده یگوت. ئه مه بوو که له بهر ده رکی دلندا راوه ستاو و

نەپدەھیتشت موجدەزى لى بىتتە ژوورەو!

ھەر كە بىنىم سەرلەنۆى بىدەنگ بوو، بەناتارامى پرسىم: "باشە ئەدى داۋىي؟ چۆن رزگاريت بەرەو روو ھات؟"

- "وەك ھەمىشە ئارام و بى ھاتوبات، تەواۋىك وەك گەبىنى مېو و شىرىن و ئاودارىونى، دللى منىش ھەر ئاوا شىرىن و ئاودارىو. كوتوپ ھەموو شتتېك بەلامەو ساكار و يەقىناۋى وەدباركەوت، ئازار و دوولتى و شەرەكان بەبې بوون، لەبەر پىتى فرانسىسكۆسدا دانىشتەم و چومە بەھەشت. فرانسىسكۆس، خودى فرانسىسكۆس - بىرە دەركەوانى بەھەشت - دەركاى لى كىرەمەو.

دوچار لە ئاسىزى نىزىك بوۈنەو، خۆر بەسەر قەلا خوتېرەنگ و نىو و پىرانەكەى شاردا پرشنگى دەدا، زەنگى چكۆلە و گوپتەوازى قەدىس كلارا شاد و وەك كەوى چىپان دەيقاسپاند.

جۆرگىس گوتى: "دەبى مېوروت لەبارەى خۆمەو وۆر دوام، ئەو قسانەم بەدەنپىنان لى وەرگەر، تەمەنم لە تۆزباترە و چىژ لەو دەبىنم لاي خەلكانىك ئىعتىراف كەم كە بەتەمەن لەخۆم چكۆلەترن، چۈنكە دەشتى ئەمە تاقە جۆرىكى ئىعتىراف بى كە ئىستىفادەى ھەبى!"

بۆ ئەوۋى وروژانى خۆم ھەشاردەم، بەپىكەنەنەو گوتم: "وې چ دەبوو گەر ھەر بەراستى فرانسىسكۆس دەركەوان با! چ خۆشپىك! قەدىسان و گوناھاران و باوپرداران و كافران، تەنەت رېگەى بەملىۋىتېرەكەنىش دەدا بچنە بەھەشت. بەللى، رېگەى بەنەفرەتاۋىترىن بوونەو رېش دەدا، رېگەى بەمشك و كرم و كەمتىارەكەنىش دەدا!"

جۆرگىس بى ئەوۋى زەردەخەنە بېگى، گوتى: "ئەوكات دەبوو ئاژاۋە، نەك ھەر ئاژاۋە، بەلكو دەبوو ناعەدالەتېش!"

بەژىر دەروازى قەلاكەدا تىپەرىن، دەبرى قەدىس كلارا لاي چەپمانەو و ئەو خانوۋەش كە منى لى دەژىام لەلاى راستمانەو.

ھاۋرېكەم گوتى: "لەگەلتا دېم تا سلاۋىك لە كۆنتىسەى پىر بكم، يەكەمىن جارم لەيادە كە بىنىم، شۆخترىن ژنە خانەدانى ئاسىزى بوو، بەجھىللى بېۋەژن كەوت و ئىدى ھەرگىز شوى نەكردەو. بېرم دى بەسۋارى ئەسپىكى سېى دەچو بۆ سەردانى مولكەكانى - زەيتونستان و رەزەكانى - گەر لەرۆژگارى سان فرانسىسكۆسدا زىبا، ئەوا رەنگە بىۋايەتە قەدىسە كلاراي وى!"

- "باۋەر ناكەم ھەمان باۋەرى مەزەبى تۆى ھەبوۋى!"

جۆرگىس وەلامى داپەو: "ئەى مەگەر روخسارى ناپىنى چەندىك نوورانىپە!"

بەپىلېكەنەكاندا سەركەوتېن، ھەواى كۆشكە گەرەكە سارد و لەژۋرەكەى كۆنتىسە ئاگرىك پىكرابو. ئارمىلېندى كارەكەرى خەرىكى نامادەكردنى سفەر و ھىنانى قاۋە و شىر و نانى گەنم بوو بۆ خانمەكەى. كە ئىمەى بىنى دوو فنجانى تېشى دانا. دانىشتىن.

بەللى، ھەر بەراستى لەروخسارى سالخوردهى ئۆرستۆكراتىانەپەو نوور پرشنگى دەدا، چاۋانى رەش و

گەۋەرى پارىژراۋ بوون لەغەدرى زەمەن. دەركاى ئەوسەرى باخەكە كراپەو، تەلاننىكى شكۆفەكردوۋى گولەباخ لەژىر تىشكى ھەتاۋا دەدرەوشاپەو. كۆنتىسە پرسى: "ئىۋە ھەردووكتان بەو بەيانى زوۋە بۆ كۆى چوون؟ دلتىام لەبارەى قەدىس فرانسىسكۆسەو دەدان!"

جۆرگىس بەپىكەنەنە سەرىكى كىرەم و گوتى: "ئەدى تۆ لەكۆتوۋە دەزانىت؟"

كۆنتىسە پىكەنى و گوتى: "چۈنكە ساتىك لەمەۋەر، كاتىك چومە باخچەكە، لە دوورەو ئىۋەم بىنى بەرەو ئىرە دەھاتن و ھەردووكتان بلتسەتان تىۋە ئالابو!"

چەند رووناك ئەو رۆژانەم بەتەۋاى وردەكارىيەكانىانەو وەبىر دېنەو. من داۋاى يارمەتىم لەفرانسىسكۆس نەكردبوو، كەچى ئەو لە پىشمەو راي دەكرد تا رىنوتىم كات. چ دەبوو گەر گورم تىدبا، ئاخ كە لەدوورەو دەبىنى باۋەشى بەگەرەكاندا دەكرد، دلتىكەلاتن و ترس باليان بەسەر بوۋمدا دەكىشا، كاتىك دەبىنى بەپىتى پەتى دەگەر و مەۋعەزى دەدا و لە ھەمان كاتىشدا خەلكى ھوھايان لى دەكىشا و بەردبارانىان دەكرد و ئەمىش نوور لەروخسارىيەو پرشنگى دەدا، ئىدى دلەم دەكەوتە بەرگى، لەگەل ئاگىمدا بەناچىزىم، بەخۆم دەگوت: "ھەموو شتتېك و ئەو نا، باشتر واپە ئىنسان لەشەھىدبوۋىنىكى ناكادا تىباچى، ئاخ روۋبەروۋونەۋدى بەردەوام لەگەل سوكاىەتى و گالتهجارىدا لەسەروو ھەسەلەى مەۋە بوو. ھەمىشە پەيوەندى راستەۋخۆم بەخەلكەۋە، پەستى و بىزىرى لى كەوتتەو. خەنى دەبوو بەپىتى تواناى خۆم يارمەتېيان بەم بەلام لەدوورەو، ھەموانم خۆشەۋىستىن و ھاۋسۆزىم بۆ ھەمووان ھەبوو، بەلام ھەر كاتىك لىيان نىزىك بوومەتەۋە مەھال بوۋە بتوانم خۆم لەبەر زوبان درىژياندا راگرم، ئەوانىش ھەمان ھەستىان دەكرد و ئىدى جبا دەبوۋىنەو. ئاخ من ئەقېنىكى بەلرفەم بۆ بىدەنگى و تەنھايى ھەپە، دەتوانم بەسەعات لە ئاگر ياخود لەزەرىا بىۋەم، بى ئەۋەى پىۋىستىم بەچ ھاۋدەمىكى تر ھەبى.

ئەم دوۋە ھەمىشە يارانى بەۋەفا و ئازىزم بوون، ھەر كاتى عاشقى ژنىك ياخود ئەندىشەپەك بوۋىم، لەبەر ئەۋە بوۋە لە ژناندا سېفەتى سەرەكى ئاگر و زەرىام بىنىۋەتەو.

زىاتر لەمە (وام بەخۆم دەگوت تا پاساۋ بۆ نەتوانىم بىنەمە لەگرتنەبەرى رىى ھەلگزانەكەى فرانسىسكۆس) چۆناۋچۆنى ئەم گەداى خواۋەندە، ئەم دۆن كىشۆتە ئاسمانىيە، بەھەمان ساكارى و سافىلكەبىيە، بەھەمان سەفا و ئەقېنەۋە - دەتوانى لەم سەردەمى مەمون(*) و مولۇخ(**)ەى تىايدا

(*) مەمون: زاراۋەكى سىرانبىيە بەماناى دەۋلەت. ئەھرىمەنى تەماع و ساماندستىي.

(**) مولۇخ: خوۋاۋەندىكى سامىيە كە دەبوو بۆ پەرسىنى، مىلانى بۆ سەرىدېرىن. ئەم بىتە لە مس دوستكراۋ و لەسەر كورسىيەكى مسىن دادەنىشتىرا، كورسىيە و بىتەكە كلۆر بوون و لەو كلۆزىيە ئاگر دەكرابەۋە و ھەر كە پەلى گەرماكەى دەگەبىشتە رادەى سووربوۋنەو، قوربانىيەكەى دەخراپە سەر و يەكەندەردوۋ دەپىزا.

دهژین، هممیس لهسەر ئەرژ دهرکهویتیتهوه؟

ئهمم دووباره و دووباره هینایهوه سەر زویان تا تهسهللای خۆم بدهمهوه. نهمدهزانی گهدايهکی نوئی خواوهند لهسەر عهر دهرکهوتوتهوه و ئهوه گهرانهی دهوریان داوه له زنجیهکان بوون. گهر لهو رۆژه قهیرانای و یهکلاکهرهوانه دا له بهرلین که هانی دهدام لهووروزانی بوزایی بيمه دهر و بهره ناخی جوولهی شوپشگيرانه ههنگاوینیم، سهرنجم لی دابا، ئهوا زیاتر له ترسنوکیی خۆم شهرمهزار دهبووم. دواي ئهوه بهماوهیهکی زۆر سهرنجم لیدا. ئهوه کاتیک بوو که ئیدی نهمدهتوانی، دهشی له بهرزهوه نديشم نهبووی روهتی ژبانی خۆم بگۆرم. ریگهیهکی تهواو جیاوازم بو ئه نجامدانی ئهرکی سهرشانم گرتبووه بهر. لهو پاش نیسهوړییهی مانگی نابدا، کاتئ ئهو باریکه پتیه م گرت بهر که به گوندی گونزباخ له دارستانه کانی نالستیا کوتایی دههات، لیورپژبووم له وروژان. قه دیس فرانسيسکۆسی سهردهمه کهی ئیمه (*) خوی دهرگاکهی کردهوه دهستی بز رایه لکردم. دهنگی قول و گهرم، ديقه تی دام و له و دیو سمیلله ماش و برنجی و پرکه یهوه زهرده خه نه یهکی هاتی. بینیبووم جهنگاوه رانی کریتی ریک وهک ئهو بوون، تژی له میهره بانیی و له ئیراده یهکی پتهو.

قه دهر وای خواست ئهم ساته وهخته پیرۆزه پیتشی. دهرکی دلمان بهرووی یهکتردا کردهوه، تا شهو پیکهوه ماینهوه و له باره ی مهسیح، هۆمهر، گهرهکان و سپهستیان باخ هوه دواين. دهمه و ئیواره بهرهو کلتسا چکۆله کهی گوند کهوتینه ری.

به درپژایی ریگه پیی دهگوتم: "وا باشتره بیدهنگ بین!" وروژانیک قوول روخساره گرژه کهی پۆشیبوو.

به رهو ئۆرگه که چوو تا موسیقای باخ بژهنی، دانبشت، و ایزانم ئهو ساته وهخته له بهخته وه درترین ساته وهخته کانی ژبانه.

له پتی گهرانه ودا، گوئه کتیبه کم له قهراعی جاده که بینی، راهه ستام تا لییکه موه. دهستی گرم و گوتی: "لینی مه که رهوه، ئاخو ئهو گوئه زیندوو، ده بی حورمه تی ژبان راگری!"

میرووله یهک به یه خه ی چاکه ته که یدا دهچوه سه ری و دههاته خوار، به میهره بانیه کی له پرا ده به دره وه میرووله که ی گرت و له سه ر نه رزه که، له جیگه یهک که که س پتی پیدا نه نی، داینا. گهرچی هیچی نه گوت، به لام گوته ی (میرووله ی برا) به سه ر زاریبه وه بوو. ئهمه گوته یهک بوو لهو گوته خوشانه ی که له ناسیزی باوانیه وه بو مابۆه.

که شهو داها ت له یه کتر جیا بوینه وه و من گهرامه وه بو ته نه یایم. به لام ههرگیز ئهو رۆژه ی مانگی ئابم له بیسه وه ریدا نه سررایه وه. ئیدی من ته نه ا نه بووم، به لکو ئهم تیکۆشه ره، به دلنیا ییه کی تۆکمه و به ههنگاوی پتهو و جیحیلا نه وه له گه لمدار تی ده کرد، گهرچی ریگه ی ئهو ریگه ی من نه بوو، به لام

ته ماشا کردنی وی که ئاوها به باوه ر و سه رسه ختانه به میعراجی خویدا هه لده گژا، بو من ته سه للایه کی مه زن و وانه یه کی بالا بوو. ئیدی لهو رۆژه وه به دوا، باوه رم به وه هینا که ژبانی قه دیس فرانسيسکۆس حه کایه تی په ربیان نیسه، له وه به دوا دلنیا بووم له وه ی که هیشتا ئینسان ده توانی له سه ر ئهرژ موجیزه بخولقیته ی. من موجیزه م بینیبوو، دهستم تیه دابوو، له ته کیدا دوا بووم، ئیمه پیکه وه پیکه نیبووین و ههر پیکشیه وه بیدهنگ بیووین.

لهو رۆژه وه به دوا، دلهم ههرگیز نه یه توانیه وه ئهو دوو روخساره له یه کتر جیا وه کا. ئهو دوو روخساره ئه فسوونگه ره ی که له زهمه نی فانیی سررابو نه وه و یه کگر تیتیکی له جیا بو نه وه نه هاتوو له نه به دیبه تدا، واته له سینگی خواوه نندا، یه کانه گیری یه کدی بیووین. ئاخو ئهو دووه وهک دوو برا له یهک ده چن: قه دیس فرانسيسکۆس و ئالبیرت شوایتزه ر (*) . ههر دوو کیان ئه قینتیک میهره بانانه و پر شهق و شو ربان له گه ل سروشتدا هه یه، شهو و رۆژ سروودی سوپاسگوزاریی بو خۆزی برا و مانگ و زه ریا و ئاگری خوشک له دلایندا دهنگ ده داته وه. ههر به که یان گه لایه کی به سه ر په نجه کانی گرتوه و له گه ل بهر زکرد نه ویدا بو رونای، تیا یدا موجیزه ی ته وای که ون ده بینن.

ههر دوو کیان هه ستیک ناسک و پر دل سوژی نه و عدو ستیبان بو ئینسان - مار و میروو - هه موو ئه وانه ی ده ژین و هه ناسه ده دن، هه یه. ههر دوو کیان به چاوی ته قه ددوسه وه له ژبان ده نۆرن، ههر دوو کیان کاتئ به سه ر بو نه وه ری زیندوو دا دادینه وه و وینه ی ئه فرینه ره ته ته وای که ماله وه له چاوانی اندا ده بینن، ئیدی له خوشیباندا له رز دایانده گری، له مار و میروو ئینسان ده نۆرن، ده گه نه ئه وه ی (گه یشتتیکي خۆشحالانه) که هه موو شته کان برای یه کن.

سوژ و میهره بانن (له پۆشاکي کاردا) بو ههر تشتتیک بازار بچیتئ لای ئهو دووانه یه کسانه، ههر دوو کیان گهره کانیان هه لبژارد، قوولترین و ترسناکترین هه لدیری کویره وه ری و عه زاب: یه کیکیان گهره سپی پیسته کان و ئه وی تریشیان گهره رش پیسته کانی ئه فریقا. گوتم سوژ و میهره بانن، به لام زاراوه ی (میتا) شیاو تره. ئاخو ته نی ئهم زاراوه بوزاییه ده توانی به راستی گوزارشتکه ری نازاری هه ستیک بچ که عه زابی ئینسان لهو دوو برایه دا ده وروژیتئ. له میهره بانن و سوژدا دوالیمتیک هه یه، که سیک که بازار ده چیتئ و که سیکش که سوژی به رامبه ری هه یه. له لایه کی تر، له میتادا هاوگنجانیکي وها هه یه. کاتیک گهریک ده بینم هه ست ده کم خۆم گهرم. (سری السقتی) سو فی سه ده ی نۆیه م له م باره یه وه ده لئ: "له نیتوان دوو که سدا چ ئه قینتیک ته واو بوونی نیسه، کاتیک نه بچ که ههر به که یان ئه وی تر به (ئهی من) بانگ ده کا!"

دیوانه یی مه له کوتی له ههر دوو کیاندا یه کسانه - چاویوشین له هه وه سه کانی ژبان، قوربانیدان به مرواری گچکه له پیتناو مرواری گهره دا، دوورکه و تنه وه له ریگه ی هه موار که به به خته وه ری هه رزان کوتایی دئ و

(*) ئالبیرت شوایتزه ر- پزیشک و موسیقار و پیاویکی نایینی فه رهنسایي که نه خۆشخانه یه کی له گابۆن رۆناو سالی خه لاتئ وه رگرت.

(*) کازانتزاکیس رۆمانی (فرانسيسکۆس... قه دیسی من) ی پیتشکه ش به ئالبیرت شوایتزه ر کرده وه و به فرانسيسکۆس، کوپی ئهم سه رده مه ی ئیمه ناوی برده وه.

هه‌لبژاردنی رتگه‌ی ناهه‌موار و به‌رده‌لان که له‌تیو دوو هه‌لدیره‌وه به‌ره‌و ترۆپکی دیتوانه‌یی مه‌له‌کوئی هه‌لده‌گژی- دیتوانه‌یی هه‌لبژاردنی نازادانه‌ی مه‌حال.

خۆش‌ته‌بعیی بی‌فرتوفیل له‌هه‌ردووکیاندا به‌کسانه: پیکه‌ن له‌دلی چاکه‌خواییه‌وه ده‌تکت، خۆش‌حالی کیزی نازیزی رۆح شه‌لاله له‌نیعمه‌ت، قودره‌تی دیت و قه‌بوولکردنی واقیعییه‌تی رۆژانه به‌میهره‌بانی و لیک حالیه‌وونه‌وه. ئەسپارتیه‌ مۆنه‌کان میحرایه‌تیکان بۆ خواوه‌ندی پیکه‌ن رۆنا، ناخر بی‌ئالوایی ره‌ها هه‌میشه‌ کۆمه‌ک له‌ پیکه‌ن ده‌خوای، چونکه‌ ته‌نێ پیکه‌نینه له‌ توانایه‌ی یارمه‌تی رۆحیه‌کی قوول‌بدا تا به‌رگه‌ی ژبان بگرێ. خواوه‌ند دلی شادی به‌م دوو براهه‌ عه‌تا فه‌رموه، هه‌ر له‌به‌رئه‌مه‌یه ئه‌وان به‌شادی به‌ره‌و ترۆپکی هه‌ولێ خۆیان، به‌ره‌و خواوه‌ند سه‌فه‌رده‌که‌ن.

هه‌ردووکیان عیشقیه‌کی پر شۆریان بۆ مۆسیک هه‌یه. ئەوه‌ی (تۆماس)ی خه‌لکی سیلانۆ له‌باره‌ی یه‌کیکیانه‌وه گوتی، له‌باره‌ی ئەوی تریشیانوه به‌ته‌واوه‌تی راسته: (په‌رده‌یه‌کی گه‌لیک ته‌نک برا فرانسیه‌سکۆس له‌ئه‌به‌دیه‌ت جیاده‌کاته‌وه. بۆیه‌ وی هه‌میشه‌ نه‌غمه‌ی خواوه‌ندانه‌ی له‌م په‌رده‌ ته‌نکه‌وه ده‌ژنه‌فت.) به‌گوترا‌دی‌تران بۆ ئەم نه‌غمه‌یه، هه‌ردووکیان پر ده‌بوون له‌ جیژ و نه‌شوه: (فریسته‌گه‌لیک که له‌ خه‌ونه‌کاندا قیولا ده‌ژهن، گه‌ر ته‌نێ یه‌ک جاری تر که‌وانه‌کانیان به‌سه‌ر ژیکانیاندا هینابا، ئەوا هیند به‌خته‌وه‌ر ده‌بووم که ئیدی رۆحم خۆی له‌ دیلی جه‌سته‌ نازاد ده‌کرد!) یه‌که‌میان وای ده‌گوت، دلنیام دووهمیشیان له‌ کاتی ژه‌نینه‌ی مۆسیکی (باخ)دا ئاوا به‌خته‌وه‌ریه‌ک له‌خۆوه‌ی پینچاوه.

هه‌ردووکیان کیمیایان هه‌یه، ئەوه‌ی که‌ ناچیزه‌ترین کانه‌ ده‌کاته‌ ئالتون و ئالتونیش ده‌گۆپه‌ته‌ جه‌وه‌هه‌ری رۆح. ئەوان نه‌خۆشی، برسیتی، سه‌رما، زۆرم و زۆر، دزیوی- واقیعییه‌ت له‌ ترسانکترین روخساریدا- وه‌رده‌گرن و ده‌بگۆرنه واقیعییه‌تیه‌کی واقیعیتر که‌ هه‌ناسه‌ی رۆح تیایدا هه‌لی کردبێ. نا، هه‌ناسه‌ی رۆح نا، به‌لکه‌ هه‌ناسه‌ی ئەقین- خۆری ئەقین له‌دلی ئەواندا- وه‌ک خۆری ئاسمانی ئیمپریاتۆریه‌ته‌ مه‌زنه‌کان هه‌رگیز ئاوا نابێ.

به‌لام زۆر دره‌نگ له‌هه‌موو ئەمانه‌ گه‌یشتم. له‌و رۆژه‌ قه‌یراناویاندا له‌ به‌رلین له‌مانه‌ حالیه‌ نه‌بیسوم. کاتێ موجیزه‌ی ئینسانیم له‌ گونده‌که‌ی وی، له‌ ئالستیایی بی، به‌نجه‌کانم مه‌ره‌که‌باوی بوون، دیتوانه‌یییه‌کی قوول‌منی بۆ گۆرینی ژبان به‌وشه‌ و لیکچواندن و سه‌روا راکیشابوو، بۆ ناستی قاقز ره‌شکه‌روه‌یه‌کی توپه‌هات دابه‌زیبوم (هه‌نوکه‌ش نازانم چۆن) ئەوه‌ی به‌سه‌رمدا هات ته‌واویک هه‌مان ئەو شته‌ بوو که‌ زیاتر له‌هه‌ر شتیکی تر رقم لیبی بوو، واته‌ دامرکانده‌وه‌ی برسیتی به‌قافز.

ئهم دوو هه‌ژاری خواوه‌نده‌ ده‌یانته‌وانی له‌ تاقه‌ بواریکی ساکار به‌لام زۆر به‌نرخدا یارمه‌تیم بده‌ن، واته‌ پیشانم بده‌ن ئینسان ده‌توانی و پتیبسته‌ له‌سه‌ری، بگاته‌ دوورترین خالی ئەو رتگه‌یه‌ی که‌ هه‌لی بژاردوه‌- کێ چوانی- ده‌شی له‌سه‌ری رتگه‌دا تیکۆشه‌رانی جۆراوجۆر به‌یه‌ک بگه‌ن، به‌م پتیه‌ ئه‌وانم بۆ بسوونه‌ نمونه: نمونه‌گه‌لی به‌ری سه‌ر راستی، ئارامی و ئومید، خودا پاداشتی خیریان بداته‌وه. چونکه‌

ئهم دوو تیکۆشه‌ره‌ فیتریان کردم ته‌نها له‌رتگه‌ی ئومیده‌وه‌ ده‌توانین ئەو شته‌ وه‌دی به‌ینین که‌ له‌ودیه‌و ئومیده‌وه‌یه.

ئه‌وانم کرده‌ سه‌رمه‌شقی خۆم و هه‌ولم دا به‌سه‌ر سه‌روشتی خۆمدا زال بم. رتگه‌یه‌که‌م گه‌رته‌به‌ر که‌ میهره‌بانی و تووریه‌ی و وشه‌ برنده‌کانی ته‌تیکا له‌به‌رده‌مدا راخراوو، ماوه‌یه‌ک هه‌روام کرد و ژیتوانیش نیم. کاتی بۆ رتگه‌ی سه‌روشتی خۆم گه‌رامه‌وه، هه‌ستم کرد دل‌م پر بووه له‌عه‌زایی ئینسان و تاقه‌رتگه‌ی خۆزگارکردنیش رزگاری ئه‌وانی تره، یان هه‌ولم بۆ رزگارکردنی ئه‌وانی تر- ئەمه‌ش به‌سه‌- هه‌روه‌ها بۆم ده‌رکه‌وت دنیا واقیعییه‌ نه‌ک تارمایی، رۆحی ئینسانیش پۆشراوه‌ به‌جه‌سته‌- نه‌ک به‌و ته‌رزه‌ی بوزا ده‌یگوت - پۆشراپه‌ به‌ (با).

به‌لام له‌و کاته‌دا که‌ هه‌ولم ددا بپاری خۆم بده‌م، ئەقلم به‌ره‌نگارییه‌کی توندی نواند، ناخر هینشتا خۆی له‌ جبه‌ زه‌رده‌که‌ی بوزاوه‌ پینچابوو، هینشتا به‌دلمی ده‌گوت: (بیه‌ووده‌یه هه‌ولدان بۆ ئەو شته‌ی ده‌ته‌وی ئه‌نجامی بده‌یت، ئەو دونه‌یه‌ی تۆ ده‌ته‌وی، دونه‌یه‌ک که‌ هه‌یج که‌سه‌یک برسی و سه‌رمای نه‌بی و زۆرم و زۆر و عه‌زاب نه‌چیت، دونه‌یه‌که‌ بوونی نییه‌!) به‌لام گوتم لێ بوو دل‌م له‌قوولایی بوونمه‌وه‌ وه‌لامی ده‌دایه‌وه: (گه‌رچی دونه‌یه‌کی ئاوه‌ی بوونی نییه‌، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی من ده‌مه‌وی، ئەوا دیته‌ بوون. من ئەو دونه‌یه‌م ده‌وی، له‌گه‌ل هه‌ر تره‌یه‌که‌ی دل‌مدا ده‌مه‌وی، من باوه‌رم به‌دونه‌یه‌که‌ بوونی نییه‌. به‌لام به‌باوه‌ریبوون ده‌یخولقیتم. ناخر هه‌رچییه‌ک به‌قودره‌تی ته‌واو ئاره‌زوومان نه‌کردبێ، عه‌ده‌می ناوه‌دنه‌ین!)

وه‌لامه‌که‌ی دل‌م خستیمه‌ تین و تاو. گه‌ر ئەوه‌ راست بێ، ئەوا ئینسان به‌رپرسیارییه‌کی ترسانکی له‌سه‌رشانه‌ بۆ به‌ره‌نگاریبوونه‌وه‌ی ته‌واوی زۆرم و زۆر و ته‌واوی نه‌نگیه‌کانی دنیا.

له‌ماوه‌ی چهند رۆژیکدا، رووداوه‌کان به‌پیتمیکی خیراتر ده‌چونه‌ پیتش. ده‌شی له‌به‌ر ئەوه‌ بووبی که‌ دواجار رۆحی من ناماده‌ بسوو، رووداو به‌دوای رووداوا ده‌هات و منی بۆ به‌ره‌و پیتشتر ده‌برد، له‌هه‌ر کاتیکی تردا با، ده‌شیا ته‌نێ به‌رووداوی روتم وه‌رگرتیان، به‌لام هه‌نوکه‌ بیوونه‌ گۆشتی جه‌سته‌م. به‌یانیه‌کیان، هینشتا هه‌لنه‌سابوم، هاتوایه‌تیکی کیم ژنه‌فت، له‌دووره‌وه‌ ده‌نگی بۆر به‌بۆرم ده‌هاته‌ به‌ر گوتی، وه‌ک بلتی له‌ دووره‌وه‌ گایه‌لیک به‌ره‌و قه‌سابخانه‌ بیه‌ن و سووسه‌ی په‌رۆ سووره‌که‌ی ملیان کردبێ و ئیدی له‌ هه‌ژمه‌تا که‌وتبه‌ بۆراندن.

ئه‌تیکا له‌ ته‌خته‌ نۆینه‌که‌ی بازی دا، پالتۆ شه‌ره‌که‌ی پۆشی و بی ئەوه‌ی ته‌ماشام کا به‌په‌له‌ به‌پیلێکانه‌کاندا چوه‌ خواره‌وه، ورده‌ ورده‌ ده‌نگی بۆر به‌بۆرکه‌ نێزیک ده‌بۆوه، به‌ره‌و په‌نجه‌ره‌که‌ رام کرد و کردمه‌وه، کلۆکله‌ به‌فریکی ته‌نک ده‌باری. چیا و زه‌ریاکان له‌گه‌ریکستان له‌پروناکی به‌ره‌به‌یاندان ده‌دره‌وشانه‌وه، به‌لام رووناکی لێره، که‌ له‌سه‌ر ئەسفاله‌ به‌به‌فر پۆشراوه‌که‌ ده‌خلیسکا، زامدار و قوراوی ده‌بوو.

نه ئينساننيك و نه سه گيگك. شه قام ته او ونيك چول، به لام له دووره وه، له هممو شونينيكي فه زاوه، تنهها نم دهنكي بوره بوره يو كه نيزيكي و نيزيكر ده بوه. چاوه پيم كرد، ورده ورده جادده رووناك بوه، دوو قزقره هاتن و بئ هاتويات له سهر درهختيكي به به فر پوزراو نيشته وه. نه وانيش هه چاوه پي بوون. له ناكاو ونيكا ژنيكي بالا بهرز و لاوازم بيني به قزقي ئالوزكاوه وه به ره و نه وسه ري شه قامه كه راي كرد. نه ده رويشت، به لكو بازي ددها، وهك بلتي سه ما بكات، ئالايه كي رهش به ژورور سه ريبه وه ده شه كايه وه، ريك له دوايه وه سوپايه ك پياو و ژن و منال وه دياركه وتن و له ريزيكي دريژدا به ناو به فره كه دا هاتنه پيش. رووناكي، ته پوتوزاوي به سه رياندا هلات. جگه له روخسارگه لي سپي و تووره، به كوني ره شه وه له جبي چاو، چ شتيكي ترت نه ده بيني. ده تگوت سوپايه ك كه له سه ري كويز و كرم خوار دوون و هه ره له لعان له گوز هاتونه ته ده ري.

هه نو كه رو شايي توژنيك زياتر خو ي په خش كرد، ده متواني ئاشكراتر ده ره وه بييم. چهند دوو كاندارنيك له ده ره يناني كليله كانياندا بوون تا دوو كانه كايان بكه نه وه، كه چاويان به سوپا درنده يه كه وت، دوو باره كليله كانيان نايه وه گيرفانيان و خو يان له پال ديواره كاندا په نادا. ژنه كه نه دوو كاندارانه ي بيني، چوه سه شوسته كه و ئالا ره شه كه ي به ژورور سه ريانه وه شه كانده وه. دهن گيكي زيغن هه واي شه ق كرد: "برسيما نه!"

ريك هه ره عه ينه نه لهو كاتهدا سه ري هه ليري و مني له بهر په نجه ره كه دا بيني و ده مي داچيري. مه زنده ي نه وه م كرد گه ره كي به ته ي ج بلتي و زنده قم چوو. بين نه وه ي خو يشم به ته واي بزانه ده ليم چي، هاوارم كرد: "بيده نگ! بيده نگ!"

په نجه ره كه داخست و له پال ديواره كه دا خو م هه شاردا، منيش ريك وهك دوو كانداره كان بووم، ته و او ونيك په شو كا بووم. به چرپه گوتم: "نه وانه برسین، نه وانه برسین، نه وانه سوپای برسي تين!" به دريژايي نه و روژه نه متواني - نه مو تيرا - بچمه ده ري. ده ترسام نه با ژنه ي ئالا به ده ست له ريگه مييني، ئاخري ئيدي نه مجاره بواري نه ده دام و وشه گه له فيغاناوي و گورچك پره كاني به سه ردا ده باراندم. ده مزاني نه و وشانه چين، هه ره له بهر نه مه ههستم به ترس و شه رم ده كرد.

نه تيكا لاي نيوه رو، رهن گ په ريو و شه كه ت گه رايه وه، پال تو شه كه ي له سه ره نه زه كه فريدا و به ناو ژوره تنگ و ترووسكه كه دا كه ته پياسه. من له قوز نينيكا چيچكه م كردبوو، چاوه پي بووم، هه ناسه قوله كانيم ده ژنه فت، كوتوپر ئاوري دايه وه و ئاماژه ي بز كردم و قيزاندي: "تو ده بي سه رزه نشت بكرتي، تو و هه مو نه كه سانه ي وهك تو كه له يهك قوماشن، تو و هه مو نه كه سانه ي بي وه ي و خو ش خوزراك و بي باكن. تو ده بوو له ماناي سه رما و برسي تي گه يشت بايت، منالگه ليكت هه بان برسي و سه رمايان با، بتويستبا كار بكه يت و كاريان پي نه دابايت، من چاوه پي نه مه بووم له تو، نهك نه م شار و نه و شار كردن و دم داچيرين به ديار موزه خانه و كلتيساي كو نه وه، نهك نوو كه نوو كردن به ديار ته ماشا كرنه نه ستيرانه وه، گوايه له بهر نه وه ي نه ستيره كان زور جوان و ترسانكن. فه قير، روانيت داگره و له و منالانه ي به رپيت بنوره كه و ا گيان ده دن!"

بو ساتنيك بيده نگ بوو، پاشان گوتي: "تو شيعر ده لتييت، له باره ي هه ژاري و زولم و زور و ناپاكي به وه ده دويي - واته تازايه تي قسه كردنت هه يه - به گوزريني تازاري ئيمه بو جواني، خو ت له شه ري نه و تازاره رزگار ده كه يت. نه فره ت له جواني كاتيگ و له ئينساننيك ده كا تازاري ئينساني بي ر بچيته وه!" دوو دلويه فرميسك له چاوانيبه وه چورانه خوار، لي ي نزيك بوومه وه، ده مويست ده ست به سه ريدا به يتم و ئارامي كه مه وه، به لام روخساري گرژكردبوو، پالنيكي پيوه نام و هاواري كرد: "ده ستت لابه!" سه ريكردنيك سه يري كردم، نهك هه ر پريو له بيژاري و سه رزه نشت، به لكو شه لاليش بوو له رق.

خو ين وروژمي بو سه رم هينا و به تووره يي هاوارم كرد: "نه ري ده ته وي چ بكه م؟ من ده توانم چ بكه م؟ وازم لي بيته!"

- "نا، وازت لي ناهيتم! تو گه ره كته وازت لي بينم، هه ز ده كه يت ركه يت. به لام من وا ناكم. ناتواني رقت تيدا بووروي؟ ها.. باشه من فيرت ده كم. ناتواني بجه نكي؟ من فيرت ده كم!"

پي كه نينيك روخساري پوشي، پي كه نين نه بوو، به لكو گرژيي روخساري بوو، هه نكا ونيك نيزيكرت بووه.

- "نه و په نده خو ره لاتي به ت بيستوه كه ده لي: نه وه ي سواري پلنگ بي، ئيدي ناتواني لي دابه زي؟ ده ي تو سواري پلنگ - من - بوويت و ئيدي قه ت ناهيتم دابه زيت!"

دولا به به تاله كه ي كرده وه، توژنيك نان و كه ره و چهند سيويكي ده ره ينا، ته پاخه نه وتي به كه ي داگيرساند و چاي دم كرد. بين نه وه ي قسان بكه ين كه وتينه خوارن. له برژكانيم ده نوژي كه ده له رزين، كويي چاكه ي به رز كرده وه به لام بي سي چوو بيخواته وه، ئيدي ده ست له هه وادا مايه وه، خه يالي له جيگه يه كي تر بوو، نه نديشه يه ك تازاري ددها، منيش به سه رشوژي و شه رمه زاري نانه كم ده خوارد، چونكه ههستم ده كرد نه م ژنه له من به ييزت ره.

نانه كه مان خوارد، سه ري هه ليري و ته ماشاي كردم، هه نوو كه چاواني پرشنگيان ددها و ليوي سوور هه لگه رابوو.

- "مبووره كه نه وها ناشيرين له گه لتدا دوام، به لام هه ره نه لعان له سوپاي برسي تي گه رابوومه وه!" هه ستا، چوو به ره لاي په نجه ره كه و په رده دراوه كه ي دادايه وه، رووناكي به كي ئارام و ميهره بان رژايه ژووره كه وه. تا توژنيك بواري بكا ته وه، ميژه چكو له كه ي برده نه ولاره. پاشان چوو بو لاي ته خته نوينه كه وه و چهرچه فه كه ي لا برد، به تيله ي چاو سه يري كردم، قو يچه ي كراسه كه ي ترازاند، ناوري دايه وه و سه رنجيكي لي دام.

به پي كه نينه وه پرسيم: "خه وت دي؟"

وهلامي دايه وه: "نا!" نه وسا به ده نكيكي كپ گوتي: "وه ره!"

روژي دواتر، به ره به يان هه ستا و به په له جانتا چكو له كه ي كرده وه، به ره و لاي ته خته نوينه كه هات و خه به ري كردمه وه.

گوتي: "ده روم!"

لەرز دایگرتەم و پرسییم: "بۆ کوێ؟"

- "بۆ جێگە یەکی زۆر دوور. مەپرسە ئەو جێگە یە کوێیە. تا دیدارێکی تر مالتاوا!"

- "دیداری تر؟ کەنگی؟"

شانی هەلتهکاندا، شالەکی توند بەسەر بیهووە بەست، دانەوتیوە و جانتاکە ی هەلگرت. پاشان تەماشای کردم، چاوە شینەکانی بێ پرشنگ و توورە، لێو هەڵبەستەنەکی تژی لە زەردەخەنە. گوتی: "سویاس بۆ هەموو ئەو شەوانە ی پێکەووە بووین، ئەرکی خۆمان بەتەواوەتی بەرامبەر جەستە بەجی هینا، فاتیحە ی بوزا خوتنرا، وەدەرمان نا... بۆچ ئاوا سەیرم دەکەیت؟ ژێوانیت؟"

هیچم نەگوت، شەهیدکی تال وەکی ژەک رۆنیشتبوو هەناومەو، تێکرای ئەو شەو و رۆژانە تێکەلای ناخم ببوون و پریان کردبووم لەعەزاب و لەزەت.

هەمدیس پرسی: "ژێوانیت؟"

گەشتبوو لای دەرگاگە و خەریکی کردنەو ی بوو.

بەتوورە یی وەلامبیم دایەو: "بەلێ ژێوانم، ناخەر تۆ قەلای بوزات لەدلما و پیران کرد، ئیدی دلەم چۆل و هۆلە!"

بەگالته جار بیهووە پێکەنبی: "بەلێ، کەواتە تۆ پتووستت بەسەر وەرێک هەهه... وایه؟"

- "بەلێ پتووستم. سەرورە باشترە لە فەوزا، بوزا ریتمیکی بۆ ژیانم دانابوو، نامانجێکی بۆ دەسنیشان کردبووم، شەیتانەکانی لەناو وەمرا جلەو کردبوو. بەلام هەنووکە..."

برۆی گرژ کرد، ئیدی پێتەدەکنی.

گوتی: "هاوێ - یەکەمین جار بوو بەهاوێ بانگم کا - دلته بەتال بۆو و پاکریش بۆو. هەنووکە ئامادە یە. من ئەمەم دەویست، من بروام پێتە، گوێ مەدەرە ئەو قسانە ی لە ساتەوختی توورەبیدا گوتووم. تۆ پیاویکی شەریف و مەویەکی هاسان نیت. من متمانەم پێتە!"

تۆزیک لە فیکرەو چوو. پاشان گوتی: "نا، باوهرم بەتۆ نییە، بەلکو باوهرم بەهاواری ئەم سەدە یەمان هە یە. بێدەنگ بە، ئەو هاواری دەبیبەیت. مالتاوا!"

دەرگاگە ی کردووە و گوێم لەدەنگی هەنگاوەکانی بوو کە بەپتیلیکانەکاندا دەچوو خوار.

"بێدەنگ بە! ئەو هاواری دەبیبەیت!" شەوان و رۆژانێکی زۆر ئەم وشانە ی ئەتیکام لەگەلدابوون. بێدەنگ دەبووم و بەوردی گوێم رادەوترا و هەلەم دەدا ئەو هاواری ببییم، لەو کۆرانیەدا ئامادە دەبووم کە لایەنگرانی رووس سازبان دەدا، کتیب و بلاوکرارهکانیانم دەخوتنەو، شەوانە درەنگانێک بەگەرە کە هەژارنشینەکانی بەرلیندا پیاسەم دەکرد، هەژاری و رووت و رەجالیم دەبینی، و تووێژ و دەنگوباسی شووم دەژنەفت، هەوایەکی تژی بەتوورەبیم هەلدەمژت. یەکەم جار دلتهنگی و هاوسۆزی و پاشان توورە یی بالیان بەسەرداکیشام و ئیدی دوا جار یەقینە تالە کە بەخەگیرم بوو، یەقینی ئەو ی کە من خۆم

بەپرەسیارم. ئەو کیژە یەهودییە ناگرینە راستی دەکرد. خەتای من بوو، بۆچی؟ چونکە رانەدەپه پیم هاوارکەم، چونکە دەمبینی و بەزەبیم دەوروژا و پاشان دەمۆدەست بیرم دەچۆو، چونکە شەوانە رادەکشام و لەنۆنی گەرما دەنۆستم بێ ئەو ی بێر لەو کەسانە بکەمەو کە ساپیتە یەکیان بەژووور سەرەو نییە.

یەکیک لە قوتابییەکانی فرانسێسکۆسی ئاسیزایی، لە شەویکی چلە ی زستاندا مامۆستا کە ی بینی رووتوقوت بەرێگەدا دەروا و لەسەر مادا هەلدەلەرزێ. بەسەر سورمانەو گوتی: "باوکە فرانسێسکۆس، بۆچی بەم سارد و سەرما یە رووتوقوت بەرێگەدا دەرۆیت؟" ئەویش وەلامی دایەو: "برا کەم، لەبەر ئەو ی لەم ساتەوختەدا، هەزاران هەزار خوشک و برا سەرما یانە، ناخەر بەتانییە ک شک نابەم بیاندمی تا گەرمیان بێتەو، بۆیە ئاوا یی دەبە شەریکە سەرما یان!"

گوتەکانی گەدای خواوەندم بێر هاتەو. بەلام هەنووکە تێدەگەم کە تەنێ شەریکیبون لە سەرما ی خەلکانی تردا بەس نییە، بەلکو بونیادەم دەبێ هاوارکا: "ئە ی هەموو ئەو کەسانە ی برسی و سەرما تانە، بۆ پێشەو، بەتانیی زیادە زۆرە، برۆن بیهیتن و رووتوقوتی خۆتانی پێن داپۆشن!"

ورده ورده کەوتە مەزەندەکردنی گرنگی سەرپاگیر و ئینسانییانە ی ئەو ئەزمونە خوتنویبە ی لەسەر زەمینی بەرفەراران و رۆحی بەرفەراران روسیادا رووی دا، زەینم بەلێتورنەو ئەو دروشمە شۆرشگیرانانە ی قەبوول دەکرد کە پێشتر بەلامەو لەو پەری سافیلکە یی و خەیا لپلاویدا بوون. لەسیمای برسی و گۆنای قویا و مشتگەلی و ویک هاتووم دەنۆری، پەیم بەتایبەتەندی مەلەکو تیبی ئینسان برد، پەیم برد بەباوهرهینانی وی بەئەفسانە و بەئارەزوو لیکردنی و بەنامیتەکردنی بەخوتن و ئارەقە و فرمیسکی خۆی - ناخەر بەتەنێ فرمیسک بەس نییە، بەلکو خوتن و ئارەقەش پتووستن - دوا جار ئەو ئینسانە کە ئەو ئەفسانە یە دەکاتە واقع.

ترسام، بۆ یەکەمین جار تێگە یشتەم دەستپورەدانی ئینسان چەند خولقیتەر و بەپرەسیاریبەکی تا چ ئەندازە یەک مەزە. گەر واقعییەت ئەو فۆرمە بەخۆو نەگرت کە ئێمە ئارەزووی دەکەین، ئەوا ئەو ئێمە دەبین کە شایستە ی سەر زەنشت دەبین. هەر شتییک بەقودرەتی تەواو ئارەزوومان نەکردبێ، ناومان ناوہ عەدەم. ئارەزوویکە، ئامیتەیکە بەخوتن و ئارەقە و فرمیسک، پاشان فۆرمی خۆی وەر دەگرت. ناخەر واقعییەت چ نییە جگە لە وەهەمیک کە لەژێر رکێفی خواست و ئازارماندایە.

دلەم بۆ برسی و ستەملیکراوان کەوتبوو لێدان. ئیدی جامی ئارامیان لیتی دەرژا و هێرشە کە یان دەس پێ کردبوو. پێدەچوو خوتنی کریتییانەم بۆنی شۆرشێ کردبێ، بۆیە ئاوا کەوتبوو قولێدان. هەمدیس ئازایەتی و کۆیلایەتیم - ئەم دوو دۆژمنە ئەزەلییە - لەبەردەمدا دەبینی و کریت لەناخندا هەستا بوو سەری و هاواری خۆی دەکرد.

ناشی ئەم هاواری ئەو ی بویک کە چاوەرێی ژنەفتنی بووم؟ دەشی. ناخەر لەساتەوختە چارەنووس سازەکانی ژیاندا، کریت هەمیشە لەناخندا هەستاو تە سەری و هاواری کردوو.

ئێوارە یەکیان، شە کەت لەبیینی دیمە نە ترسناکەکانی رۆژ، بەسەر میزە کەمدا داها تەو و کتیبیکم بینی

له باره ی هونهری رینیسانسسه وه. ههولم دا به خویندنه وهی ئەو کتیبه هه موو ئەو شتانه بیر خۆم بهرمه وه که به درتیا بی روژ بینیبوم و ئازاریان دابوم.

هونهر له شه راب و ئەقین و فیکر زیاتر توانای راکتیشانی ئینسان و ئاماده کردنی وی بۆ بیری چوونه وه ههیه. هونهر جینگه ی ئەرک ده گرتیه وه، دههنگی تا تیهه بکاته نهر و ئینسانیش بکاته جوانی. چ خه م گهر (ته روا) ببوایه ته خو له مینش و (پریام) و کوره کانی کوژرابان؟ گهر ته روا له ژبانی به خسته وه ریبی بهرده وام با و هۆمه ر نه هاتبا کوشتار بکاته شیعری جوان، ئەوا دونیا کام ریگه ی ده گرتیه بهر و رۆحی ئینسان چ بی چاره تر ده بوو؟ په بکه ر، شیعهر، تراژیدیا، شیهه کاری... ئەمانه یاده وه ریبی بالان که ئینسان له سه ر ئەرز خو لقا ندوونی.

بالا و له هه مان کاتیشدا خه ترناک بۆ عه زابی روژانه ی ئینسان. هونهر وامان لی ده کا قیزمان له شتی روژانه ی وه ک خو اردن و ته نانه ت دادوهریش بیته وه. ئاخو ئیمه له یادمان ده چیتته وه ئەمه یه ئەو ریشه یه ی گولی نه مریی خوژاک ده دا.

مه سیحیه کانی پیتشو له سه ر حه ق بوون که نه یان ده ویست هونهر مه نده کانیان وینه ی مه ربه می پاکیزه جوان له تابلو کانیاندا بنه خشیتن. چونکه جوانیی وی فریومان ده دا و بیرمان ده باته وه که ئەو دایکی مه سیحه .

له ناکاو پیکرا له ده رگا درا، کردمه وه. برووسکه یه ک له مۆسکۆوه! له سه رسورماندا چاوانم هه لگۆفت و دووباره و دووباره خویندمه وه. برووسکه که م له بهر رووناکای گۆپه که دا راگرت، هه لگۆپه داگۆپه کرد، وه ک بلتی نه یه یه کی خه ته ری تیدایی و بهر له وه ی چ بریاریک بده م به وی ئەو نه یه یه یه له بهر رووناکیدا ئاشکرا که م. به خۆم گوت: "ده شی ئەم پارچه قاقزه، نامه یه ک بی له قه ده ره وه تا ژیانم بگۆرئ. چما له بهر ژه وه ندیه یاخود له دۆم؟ کئ ده توانئ متمانه به قه ده ر بکا؟ کویر نییه، به لām کویر ده کات!"

برۆم یان نه رۆم؟ برووسکه که بانگه یشتییک بوو بۆ من تا سه فه ر بۆ مۆسکۆ بکه م و وه ک نوینه ری رۆشنیرانی گریکستان له ده به مین سالو گه پری شوپشی گه ورده ا ئاماده بم. له سه رانه ری دونیا وه، حاجیه کانی هوروژمیان بۆ مه ککه ی سوور ده برد. ده بی کئ ناوی منی دای و ئەم داوه تنامه یه ی بۆ ریکه خستیم؟ ئەدی بۆچی من هه لبۆژدرام؟ سئ روژ دواتر حالی بووم. نامه یه کی کورتم له مۆسکۆوه به ده ست گه یشت، داوه تنامه یه کی گالته ئامیز بوو له ئەتیکاهه: "سلاوت لی بی ئەی بوزایی درۆزنی تیر، ئەی ئۆرستۆکراتی، ئەی ئازارچه شتووی که یفساز، تا ئەلعان به دوا ی روخساری خواوه نندا گه راویت و له خواوه نده کی درۆزه وه بۆ خواوه ندیه کی درۆزنی تر چوویت، هاو پتی داماو، وه ره بۆ ئییره، تا روخساری راسته قینه ی خواوه نندا، تا روخساری ئینسان بدۆزیه ته وه. گهر گه ره کته رزگارییت، ئەوا وه ره. دونیا یه ک که ده خوازین رۆی نیین هیشتا له ئەوه وه که یدا یه تی، تۆیش به نۆزه ی خۆت، دابیره وه و به ردیک دانئ. بوزا باشه، ههر به راست باشه، به لām بۆ ریش سپیان!"

هه نوکه شه و داها تبوو، هه ستام و په نجه ره که م کرده وه. له ده ره وه هه موو شتییک له ئارامیدا بوو. به فر خو شی کردبووه، له وه هه و سارده دا زرنگه ی له گویتدا شیرینی زهنگییک له بورجی کلئیساکه وه ده گه بییه گوئ. دره خته کان له شه قامه کانی خواریدا پرشنگیان ده دا و به چلووره پۆشرا بوون. هه روا که سه رنجم له تاریکیی شه ودا بزر ببوو، کوتوپر روسیا له بهر ده مدا راخرا. بی سنور، کفنراو به سپی، به مالوچکه ی گهرم و رووناک و به گالیسکه گه لییه وه که له سه ر به فر ده خلیسکان. هه لām له که پووی ئەسه کانه وه ده اته ده ری و ته نانه ت زرنگه ی زهنگۆله چکۆله کانی ملیانم ده ژنه فت. له دوو ریشه وه، له رۆحی به فره که دا، گومه زه ژپینه کان ده ره وشانه وه، خاچیان پیتوه نه بوو، به لکو ئالاگه لی سوور بوون و ده تگوت بلئیسه ی ئاگر. راهیه شیتۆکه که ی (ئه تۆنیت) م بیره که وته وه که پیتی گوتم: (له سه ر ته وقه سه ری ههر ئینسان و ههر شتییک هیشوویه ک بلئیسه هه به، گهر ئەو بلئیسانه دامرکینه وه، ئەوا ئینسان و شته که ش نامین!) راستی ده کرد، له فیکره وه چووم: (که واته له سه ر ته وقه سه ری روسیا هیشووه گه لیک بلئیسه هه ن، گهر ئەو بلئیسانه بکوژینه وه، ئەوا روسیاش نابووت ده بی!)

په له په ل په نجه ره که م داخست. بریارم دا به ره و مۆسکۆ بکه ومه ری.

روسیا

موجیزه قۆچ له واقع ده دا، درزیکی تی ده کا و دپته ژووری. که واده ی هات، لینین خرتکه و پرتکه کانی پیتچایه وه، ده سنوسه کانی کرده به سته یه ک، دارونه داری کرده کۆله پشتیکه وه و مالئاوایی له و پینه چیه سویرایییه کرد که ژووریکی له خانوه که ی ویدا له سویرا به کرئ گرتوو.

خاوه ن مال هه روا که ده ستی لینین ی له نیو ده ستا و به به زه بییه وه دیقه تی وی ده دا، گوتی: "فیلادیمیر ئیلیچ بۆ کوئ ده چیت؟ خو شیت نه بوویت وا ده گه ریته وه روسیا؟ ئەدی له وی چ ده که یه ت؟ پیتتویه له روسیا ده توانیت ژووریک به کرئ بگریت یان کاریک بدۆزیه ته وه؟ فلادیمیر ئیلیچ به قسه م بکه و لیته بۆ خۆت به سلامه تی بژی!"

لینین وهلامی دایه وه: "ده بی برۆم!"

- "ده بی؟ بۆچی؟"

لینین هه مدیس به ئارامیی گوتی: "ده بی برۆم!"

- "به لām ئاخو تۆ هه موو کریکه ت داوه و هیشتا نه بوته سه ری مانگیش. ده بی بزانیته باقیی پارکه ت ناده مه وه!"

لینین وهلامی دایه وه: "گرنگ نییه، باقییه که بۆ خۆت. من ده بی برۆم!"

وای گوت و رۆیشت. کلاویکی چکۆله ی له سه ردا و کراسیکی کۆن و پاک و چاکه تیکی شری له به ردا و پیتی نایه وه خاکی روسیا- سوپایه کی تاقه نه فه ری- کورته بالا، ره نگ په ریبوو بی چه ک. له به ره ی دژیشدا، عه ردی به رفراوانی روسیا، موژیکه گه لی شه رانگیژ، ئوربستۆکراتیکه لی به عه یش و نوش،

قه‌شه‌گه‌لی زالم، قه‌لا، کۆشک، زیندان، رازگه، یاسای کۆن، ره‌وشتی کۆن و قامچی. ئیمپراتۆریه‌تی تا بینه‌قاقا چه‌کدار. ئه‌میش به‌خۆی و کلێته چکۆله‌که‌ی سه‌ریه‌وه له‌ویدا راوه‌ستا. چاوانی مه‌غۆلییه‌ و وردی بریبه‌ فه‌زا، به‌لام له‌ناوه‌وه‌ی ئه‌هرمه‌نیک که‌وتیوه سه‌ما و به‌فیکه‌کتیشان و ددان جیهرکردنه‌وه و ده‌گیوت: "فیلادمیتر ئیلیچ، ئه‌مه هه‌مووی بۆ تۆ، من به‌خۆرای هه‌موویته‌ ده‌ده‌م، ته‌نێ رسته‌یه‌ک به‌لێ، ئه‌و رسته‌یه‌که‌ی سه‌له‌سه‌له‌ی سه‌له‌ سه‌له‌ به‌گوتیتا ده‌بوینم. رسته‌ی (ئهی کرێکارانی دونه‌یا یه‌گه‌ر!) ئه‌و رسته‌یه‌که‌ی به‌یژه و ئیدی هه‌رچی قه‌یسه‌ر و هه‌رچی قه‌شه‌ی ریش بزنی و پشتۆین ئالتوونی و هه‌رچی ورگ ئاوساو و جوانپۆش هه‌یه هه‌موویان به‌پشتا ده‌که‌ون. فیلادمیتر ئیلیچ، ئه‌وسا به‌سه‌ر لاشه‌کانیانا پرۆ، کورپه‌ بۆ پێشه‌وه، به‌سه‌ر لاشه‌کانیانا پرۆ و سه‌رکه‌وه، ئالای سوور به‌کریملیندا داکوته، به‌چه‌کوش که‌له‌سه‌ریان تیکۆپنیک بشکێته، به‌داس گه‌روویان هه‌لاهه‌لاکه‌!"

لینین هه‌روا که‌ به‌مشتی ویکهاتوه‌وه گوتی بۆ ئه‌هرمه‌نه‌که‌ی ناخی رادیرابوو، په‌یتا په‌یتا ده‌پرسی: "ئه‌دی تۆ کێیت؟ ناوی خۆت پێ به‌لێ! ده‌مه‌وئ بزاتم تۆ کێیت؟"

ئه‌هرمه‌ن وه‌لامی دایه‌وه: "من موجیزه‌م!" وای گوت و ئیدی روسیای به‌ر قۆچ دا.

تا هه‌نووکه، ته‌نها چه‌ند که‌سیک، که‌ به‌په‌نجه‌کانی ده‌ست ده‌ژمێردرین توانیوه‌ به‌چاوانیکی رووناک و بێ غه‌ره‌ز له‌ روسیا بنۆرن. تا هه‌نووکه خه‌لکی نه‌یان توانیوه له‌روخساری چه‌ند ره‌هه‌ند و پر له‌سه‌به‌ر و رووناکی روسیادا، له‌ ته‌رزی دونه‌یا به‌که‌نگه‌دا بنۆرن. ناخر که‌لێتیک گه‌وره رۆحی سلاقی له‌ رۆحی خۆراوایی جیاده‌کاته‌وه. روسیایی له‌توانایده‌ ئه‌و دژه‌ ناوه‌کیانه‌ هاوئاهاه‌نگ کات که‌ له‌چاری ئه‌قله‌گه‌راییه‌یه‌ ئه‌وروپاوه‌ ناهاوگونجیوه. لای ئه‌وروپایی به‌لگه‌خواری لێژیکی له‌سه‌روو هه‌موو ئیعتیباریکه‌وه‌یه. به‌لگه‌خواری لای ئه‌وان له‌ژێر ده‌سه‌لاتی پێوانه‌ی ئه‌قلی به‌هاکاندایه. به‌لام لای روسیایی رۆح له‌ سه‌روو هه‌موو شتیکه‌وه‌یه، واته‌ ئه‌و هێزه‌ تاریک و ده‌وله‌مه‌ند و هاوژ و ئالۆزه‌ی که‌ ئینسان به‌ره‌و ده‌ره‌وی سنوره‌کانی ئه‌قل، به‌ره‌و سوۆی توندوتیژی و نامه‌سولانه‌ ده‌با، ناخر هێشتا هێزی نابینا و ئه‌فرینه‌ر له‌ودا له‌به‌یه‌کداها تێتیک ئه‌قلیانه‌دا به‌رجه‌سته نه‌بوون. روسیایی هێشتا توند به‌ئهرزه‌وه لکاوه، وی لێ وریژه له‌ ئه‌رز و تاریکاییه‌ک که‌ دونه‌یا ئیوه له‌دایک ده‌بێ.

له‌ روخساری لینین رامام، هه‌مان روخساری پر له‌ رووناکی و کلپه. له‌به‌رامبه‌ردا، هه‌وری تاریک - موژیک - ده‌بینی که‌ ئه‌م زه‌ینه سه‌ره‌خته به‌لێنی دابوو جیاسایی بۆ بکا. به‌توندی په‌رۆش بووم ئه‌م دوو هاوڕێ و دوژمنه‌ ئه‌زه‌لیی و قین له‌ دله - رۆح و ماده‌ - ببینم که‌ له‌ناو نه‌به‌ردگه‌ی داخواری کریملیندا که‌وتیوه‌ گیانی یه‌کتی.

لینکا لێکدا به‌فر ده‌باری و سه‌راپای ده‌شته کیلراوه‌کانی داده‌پۆشی، گه‌نم له‌ژێر به‌فردا خۆراکی هه‌له‌ده‌مژت. موژیکه‌کان - جوتیارانی روس - ئارام و بێ په‌له، وه‌ک به‌لێی نه‌مر بن، ده‌هاتن و ده‌چوون. ناو به‌ناو قه‌له‌ره‌شیک هیتور هیتور له‌ شه‌ققه‌ی بالی ده‌دا و به‌ره‌و مه‌سکه‌نی ئینسان ده‌چوو تا شتیکی بۆ خواردن ده‌سه‌که‌وێ.

چه‌ند سه‌عاتیک چاوه‌ڕێی قیتار بووم. له‌ ویستگه‌که‌ ده‌وره درابووم به: روخسارگه‌لی مه‌غۆلی،

به‌خاوه‌ن چاوانی شوژ و ریشگه‌لی پر له‌ ناوکه‌ کاله‌ک، به‌دوو ژنی فاله‌گه‌وه و جوتیاریکی ریش سپی که‌ چای ده‌کرده قاپیکه‌وه و به‌له‌زه‌تیک ئاژه‌لانه‌وه هه‌لی ده‌قوراند. ده‌وره‌درابووم به‌دایک گه‌لی چینی که‌ به‌تانیی پیسیان له‌خۆه‌ پیتچاو و مناله‌کانیان له‌ کۆلی خۆ به‌ستبوو، یاخود وه‌کی که‌نگه‌ر به‌گه‌ردنیانا شوژیان کردبوونه‌وه. ده‌وره‌درابووم به‌ناپۆره‌ی خه‌لکانیک که‌ ئاره‌قیان کردبووه و بۆنیان لێ ده‌هات. له‌هه‌موو جێگه‌یه‌ک هه‌وا بۆنی ته‌ویله‌ی لێ ده‌هات، هه‌لبه‌ت وه‌ک ته‌ویله‌که‌ی به‌یتله‌حم.

رۆژ گه‌ییبه‌ نیوه‌ی ئاسمان و عه‌سر داهاات و ئیتمه‌یش هه‌ر چاوه‌ڕێین. روخساره‌کانی ده‌وره‌به‌رم هیدی و ئارام بوون. چ که‌سیک رای نه‌ده‌کرده‌ ده‌رێ تا بزانی قیتاره‌که‌ هاووه‌ یان نا! هه‌مووان چاوه‌ڕێ بوون، دلنیا بوون که‌ ئه‌مڕۆ یان سه‌به‌ی قیتاره‌که‌ هه‌ر دێ، ناخر ئه‌و خه‌لکانه‌ کاتیان به‌کاتژمێره‌کانی ده‌ستیان نه‌ده‌ژمارد، پێیان وابوو زه‌مه‌ن مرۆیه‌کی خانه‌دانه، کۆنتیک مهنزه، ده‌ترسان به‌ره‌ره‌کانی بکه‌ن.

ده‌مه‌و سپیده، له‌دووره‌وه گوتیمان له‌ توتیه‌ی قیتاره‌که‌ بوو. خه‌لکه‌که‌ هه‌مووی راستبوونه‌وه و هه‌مدیس ئارام و به‌کاوه‌خۆ، که‌وتنه‌ کۆکرده‌وه‌ی پریاسکه‌کانیان. پیره‌میردیک که‌ له‌پال مندا راکشاو و به‌دریژی شوه‌ پرخی ده‌هات، سه‌یریک کردم و به‌هه‌ستیک سه‌رکه‌وتوونه‌وه‌ چاویکی داگرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌لێ: "باشه‌ ئه‌ی پیره‌میرده‌ چکۆله‌که‌م، نه‌هاتنی قیتاره‌که‌ ئه‌و هه‌موو بۆله‌ بۆله‌ی نه‌ده‌هینا، ئه‌وه‌ی نه‌ده‌هینا که‌ ئاوها هه‌لچیت و به‌دریژی شوه‌ چاویک نه‌تی، ده‌ی بنۆره‌ ئه‌وا هات!"

هه‌مدیس به‌فر، گونده‌کان، کلێساگه‌لی چکۆله‌ به‌گومه‌زی سه‌وز و نووکاره‌وه، دووکه‌لێکی بێ جووله‌ به‌ژوو سه‌ریانه‌کانه‌وه، قۆزیدی زیاتر، ئاسمان نزم ده‌بۆوه، به‌فر، ده‌منۆری و ده‌منۆری، چاوانم وه‌ک چاری خه‌لکانیک که‌ له‌بیابانه‌ بێ سنوره‌کاندا ده‌ژین، قوولا ییبه‌کی دوور و شینی له‌خۆگرتبوو. ده‌منۆری و کوئیر له‌دووره‌وه له‌ به‌رامبه‌ر ئاسمانی ره‌ش و خۆله‌میشیی ره‌نگدا، گومه‌ز گه‌لی خړ و ئالتونی وه‌دیاره‌که‌وتن.

ده‌مه‌و نیوه‌رۆ، دواچار نێزیک که‌وتینه‌وه و ئیدی ده‌گه‌یشتینه‌ قودسی نوێی خواوه‌ندی نوێ، ده‌گه‌یشتینه‌ قودسی کرێکار، ده‌گه‌یشتینه‌ مۆسکۆ، مۆسکۆی دلی روسیا و ده‌شی دلی ئه‌مڕۆش!

ئه‌تیکا له‌ ویستگه‌ی قیتار چاوه‌ڕێم بوو، هه‌ر که‌ ببینی، پێکه‌نی و گوتی: "ئاخریبه‌که‌ی به‌ته‌له‌که‌وه بوویت، به‌لام مه‌ترسه، ته‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، چه‌ندیک به‌ناویدا برۆیت رایه‌له‌کانیت بۆ نادۆزرتته‌وه. هه‌ر ئه‌مه‌یشه‌ مانای ئازادی. خۆشها تیت!"

له‌ سپیده‌وه تا مه‌غریب ده‌گه‌ڕیم و به‌چاوانیکی تینووه‌ له‌مۆسکۆ، له‌م هیولا هه‌مه‌ره‌نگ و هه‌مه‌جۆره‌ ده‌نۆرم. ته‌واوی خۆره‌لات له‌سه‌ر به‌فر هه‌له‌رژاوه: فرۆشیاره‌ ئه‌نادۆلییه‌کان به‌میتزه‌ری قورس به‌سه‌ر، چینییه‌کان به‌گۆنای چرچ و مه‌یون ئاسیانه‌وه، قایشی چه‌رم و بووکه‌شووشه‌ی چکۆله‌ی له‌ ته‌خته و قاقز دروستکراو ده‌فرۆشن، ژنان و پیاوانیک که‌ به‌حیرس و په‌رۆشییه‌وه میوه و ماسیی برژاو و مه‌مه‌که‌مزه و په‌یکه‌ری بچووک بچووک لینین ده‌فرۆشن و شوسته‌کانیان کردۆته‌ خۆله‌ عه‌مه‌له، کێژانی جحیلی جگه‌ره

به‌لیو رۆژنامه ده‌فرۆشن، ژنانی کرێکاری سه‌ره‌پۆشی سوور به‌سه‌ر له‌ جاده‌که‌ ده‌په‌رینه‌وه، ژنانی قه‌له‌ و مۆن به‌چاو و گۆنای مه‌غۆلبیانه‌یانه‌وه، منالانی نیوه‌رووت، کلاوی فه‌رووی شیوه‌گومه‌زییان له‌سه‌ردا، ئیفلجیگه‌لیک که‌ له‌سه‌ر شۆسته‌که‌ به‌گه‌گۆلکێ ده‌پۆن و ده‌ست له‌رێواران پان ده‌که‌نه‌وه، جوتیاران به‌ریشی ئالۆزکاووه‌ تیده‌په‌رن و پێسته‌ی رهنگ پرته‌قالیی مانگیان به‌ده‌سته‌وه، هه‌وای ئه‌و ده‌وره‌به‌ره‌ بۆنیکێ وای لێ دێ که‌ پیده‌چێ ره‌ویک له‌ویوه‌ تیبه‌په‌یی.

کلێساکان به‌گومه‌زی سه‌وز و ده‌ره‌شاووه‌وه، ئه‌و ئاپارتمانانێ به‌ره‌ ئاسمان هه‌له‌گه‌ژاون. رسته‌ی ئه‌ی کرێکارانی دونه‌یا یه‌که‌گرن له‌شه‌قام و کلێسا و پاسه‌کان نووسراوه‌. به‌خه‌تیکێ سوور له‌کلێسایه‌کی گه‌وره‌ نووسراوه‌: (ئایین ئه‌فیونی گه‌لانه‌). ده‌مه‌و عه‌سر، له‌ سه‌روو ئه‌م هات و بات و ئاژاوه‌یه‌وه، له‌ ناکاوێکرا زه‌نگی له‌ گوێدا خۆشیی ناخۆسه‌کان رۆژانه‌ گوێ که‌ تابه‌ت به‌رپه‌رچه‌سه‌می نوێژی ئیواره‌ بوو، ئاخ‌ر نوێژی ئیواره‌ هێشتا له‌گیانی دڵ زیندوو‌اندا هه‌ر زیندوو‌وه‌. هه‌راوزه‌نا: ئه‌مه‌ یه‌که‌مه‌ین شتیکه‌ سه‌رنجی بونیاده‌م لێره‌ له‌ مۆسکۆ به‌لای خۆیدا راده‌کێشێ.

(ترس) دووه‌مین کاربگه‌ریه‌. له‌هه‌ر شارێکی تری دونه‌یا ناتوانیت ئه‌م روخساره‌ گرژ و قۆچاخ و مۆنانه‌ ببینیت. ناتوانیت ئه‌م چاوه‌ ناگرین و لێوه‌ ترنجاو و چالاکیه‌ به‌تین و تاوانه‌ ببینیت. وا هه‌ست ده‌که‌یت که‌وتووێته‌ته‌ ناو شارێکی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌وه، شارێکی پڕ له‌بورج و گۆره‌پانی جه‌نگ که‌ ئه‌سپ سوارانی زرتپۆش له‌ودیو ده‌رگا به‌سه‌نگه‌رکراوه‌که‌انه‌وه‌ خۆیان ناوه‌ته‌وه‌ و چاوه‌په‌ی شالاوی دوژمن که‌ خه‌ریکه‌ نیتزیک ده‌بیته‌وه‌. فه‌زا تێبه‌یه‌ له‌ئاماده‌باشیه‌کی درنده‌ بۆ جه‌نگ. ترس و ئومێدیکێ مه‌زن به‌ژوورسه‌ری خه‌له‌کیه‌وه‌یه، شتی که‌ له‌ فه‌زادا پیاسه‌ ده‌کا و ترس ده‌رووژیت. فریشته‌یه‌کی ناگرین وای له‌نیوه‌مه‌موو چاوه‌کاندا و شمشیریک وه‌ک (که‌میر)ی سه‌ده‌کانی ناوه‌راسته‌ ده‌بورجه‌کانی کرملیندا کراوه‌ و له‌سه‌ر بورجیکێ گۆتیبه‌وه‌ به‌هه‌زاران چاو و به‌هه‌زاران شمشیره‌وه‌ پاسه‌وانی له‌ مۆسکۆ ده‌که‌ن.

کوئوپه‌ر له‌ گۆشه‌یه‌که‌وه، گروپیک سه‌ریاز به‌روخساری تووره‌ و ئه‌فسووناوییه‌وه‌ رۆژانه‌ شه‌قامه‌کان، له‌رز شۆسته‌که‌ی داگرت، رێواران په‌له‌په‌ل رێگه‌یان بۆ سه‌ریازه‌کان کرده‌وه، ژنیکێ قه‌له‌و و کورته‌بالا زه‌مبیله‌یه‌ک سیوی پێ بوو، له‌ ترسا زریکاندی و سیوه‌ لاسووره‌کانی به‌ناو به‌فهرده‌که‌دا بلاو بوونه‌وه‌. سه‌ریازه‌کان به‌هه‌نگاوی قورس ده‌رۆشێتن، کلاوی نووکه‌داری مه‌غۆلبیان له‌ سه‌ردا و پالتۆی درێژ و بۆریان له‌به‌ردا. ئه‌فسه‌رێک له‌ پێشیانه‌وه‌ ده‌رۆشیت و یه‌که‌مه‌ین که‌سێک بوو که‌وته‌ چرینی سه‌روود. خۆم ببینیم که‌ به‌به‌رده‌مدا تیبه‌په‌ری، ده‌می گرژ و ده‌ماره‌کانی هێند هه‌لاوسابوون که‌ خه‌ریک بوو ده‌تره‌کین، ئاره‌قه‌ زه‌نگۆل زه‌نگۆل به‌گۆنایدا ده‌رژایه‌ خوار. ماوه‌یه‌ک به‌ته‌نێ سه‌روودی چری، پیده‌چوو به‌ده‌م رۆیشتنه‌وه‌ سه‌ماپکا، به‌ته‌نێ سه‌روودی ده‌چری و له‌ناکاوێکرا سه‌ریازه‌کانیش ده‌ستیان پێ کرد و ئیدی شه‌قامی شه‌خته‌بهند بووه‌ یه‌ک پارچه‌ بلێسه‌ و فه‌زا هه‌ر وه‌کی گۆره‌پانی جه‌نگ تێبی بوو له‌سه‌دا. سوکه‌ موچه‌رکه‌یه‌ک به‌هه‌رپه‌ری پشتمدا ره‌ت بوو، حه‌قیقه‌تی ئاینده‌- کێ چوزانی؟ وه‌ک پریشکی بروسکه‌ جه‌سته‌می پری، روسه‌کان له‌

(*) که‌میر: بوونه‌وه‌ریکی ئه‌فسانه‌یییه‌.

شارانی گه‌وره‌، له‌نده‌ن یان پارێس په‌یاده‌بن و تالانی ده‌که‌ن، ئه‌ری چنگ به‌خوێنته‌رین و گۆشته‌خۆرته‌رین درنده‌ کامه‌یه‌؟ ئیمانی نوێ. ئه‌ی گیاه‌خۆرته‌رین درنده‌ کامه‌یه‌؟ ئیمانیک که‌ کۆن بووه‌. ئاخ‌ر ئیبه‌ ئیدی چوو بوینه‌ گه‌ده‌ی ئیمانی نوێوه‌.

ئه‌و ئیواره‌به‌ به‌خه‌مه‌تی (نیکۆلی کلیۆف) (*) عاریفترین شاعیرانی موزیک گه‌یشتم. هه‌له‌به‌ت ئه‌و خۆی ته‌مه‌نی چل ساڵ بوو، به‌لام حه‌فتا ساڵه‌ دیاروو، ده‌نگی هێور و لێوێژ بوو له‌ میه‌ره‌بانێ.

به‌شانازییه‌کی شاراووه‌ پیتی گوتم: "من یه‌که‌تیم له‌و روسانه‌ی خۆم به‌سیاسه‌ت و تۆیه‌وه‌ خه‌ریک نه‌کرده‌وه، من به‌شیکم له‌و کانه‌ ئالتونوه‌ی په‌یکه‌ر و حه‌کایه‌تی په‌رییان ده‌خولقیته‌ی. ئاخ‌ر روسیای واقیعی به‌بوونی ئیبه‌مانانه‌وه‌ به‌نده‌!"

له‌ قسه‌کردن وه‌ستا، پیده‌چوو له‌و راشکاوییه‌ی ژێوان بێ، به‌لام شانازی ناوه‌ی بۆ دووری رفاندبوو. له‌به‌رئه‌وه‌ی نه‌یده‌توانی ددان به‌خۆیدا بگرێ، درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا: "گا و ورج ناتوان ده‌رگای چاره‌نووس بشکێن، به‌لام دلی کۆتر ده‌یشکێن!" ئه‌وسا په‌رده‌خه‌که‌ی پێ کرد له‌ قۆدگا و قوم قوم که‌وته‌ نۆشینی، له‌ له‌زه‌تی مه‌یه‌که‌دا به‌زمان ته‌قه‌ی له‌ زاری هه‌له‌ده‌ساندا، هه‌مه‌دیس له‌ قسان ژێوان بۆوه‌، چاوه‌کانی تا نیوه‌ لیکنا و ته‌ماشایه‌کی کردم و گوته‌ی: "گوێ له‌ قسه‌کانم مه‌گره‌، نازانم چ ده‌لیم. ئاخ‌ر من شاعیرم!"

شه‌وی ئه‌و رۆژه‌ مه‌زنه‌، شۆرشێ روسیا ئاهه‌نگی خوێنینه‌ی له‌دایکیونی خۆی گه‌پرا. زیاره‌تکارانی سپی و ره‌ش و زه‌رد له‌سه‌رانسه‌ری دونه‌یاوه‌ هاتبوون. له‌ زه‌مانی کۆندا، گه‌لانی ره‌شی خۆره‌لات به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌رژانه‌ مه‌که‌که‌وه‌، نه‌ژادی زه‌ردیش به‌هه‌مان شیوه‌، وه‌ک پوره‌ هه‌نگ له‌ (بنارس) کۆده‌بوونه‌وه‌، هه‌نووکه‌ ئیدی ناوه‌نده‌کانی ئه‌رز گوێزرا بوونه‌وه‌. ئه‌مپۆ هه‌موو چاوه‌کان، چاوانی دۆست و دوژمن، به‌خۆشی یان به‌تالی، به‌خۆشه‌ویستی یان به‌رق، له‌ مۆسکۆیان ده‌نۆری.

له‌نیوه‌ جه‌رگه‌ی گۆره‌پانی سووردا، مه‌رقه‌دی پیرۆزی قودسی نوێ، مه‌ندیلی به‌فری نابوو سه‌ر. هه‌زاره‌ها زیاره‌تکار، له‌ گروپی بێ مه‌ودای چوار که‌سیدا، له‌ چاوه‌په‌وانی کردنه‌وه‌ی ده‌رگایه‌کی چکۆله‌دا بوون. ژن و پیاو و منال له‌دوورترین خالی دونه‌یاوه‌ هاتبوون تا قه‌یسه‌ری سوور ببینن که‌ به‌زیندوویی له‌ئێر ئه‌رزدا راکشابوو. چاوه‌په‌ی بوون تا ببسین و رێپه‌سه‌می ریتلینانی بۆ به‌جێ به‌یتن. منیش له‌گه‌ل ئه‌واندا هاتبووم، که‌س سه‌رتی لێوه‌ نه‌ده‌هات، چه‌ند سه‌عاتیک له‌و به‌فر و سه‌رمایه‌دا چاوه‌په‌یمان کرد، چاوانمان بپه‌یوه‌ مه‌رقه‌دی پیرۆز، کوئوپه‌ر پیاویکی که‌ته‌ له‌به‌ر ده‌رگا چکۆله‌که‌دا که‌وته‌ جووله‌، ئیدی پاسه‌وانی سوور ده‌رکی مه‌زاره‌که‌ی کرده‌وه‌.

خه‌له‌که‌که‌ چوار چوار، بێ سه‌رتی خۆیان کرد به‌ده‌رگا ره‌شه‌که‌دا و دیارنه‌ده‌مان، منیش له‌گه‌لیاندا

دیارنەمام، هیسورهییسور رۆدەچووینە ناخی ئەرزەو، هەوا شەلۆل بوو لەهەناسە و بۆنی خەلک. کوتوپر روخساری ئەسەمەر و ساقیلکانەیی دوو جوتیار کە لە پیشمەووە بوون، پرشنگی دا. وەک بۆنی خۆزێکی پەنھانیان لێ هەلاتیی. مەلم درێژ کرد، لەو دوورەو، لەخوارەو، دەتوانرا شووشەبەکی گەورە ببینێ کە لاشە پیرۆزەکەیی داپۆشیبوو، لەژێردا سەرە ئەسلەع و رەنگپەریوەکەیی لیبین دەدرەوشایەو. زەپ و زیندوو، بەبەدەلە رەسایییە کرێکارییەکەبەو راکشایوو، ئالای سوور لەناوقەد بەرەو خواری داپۆشیبوو، دەستی راستی نوقاو و دەستی چەپیشی لەسەر دلی. روخساری بەرەنگی گوڵ و دەم بەپێکەنێن، ریشە کورتەکەیی زەرد، ناو قەفەسە شووشەبەکییە شەلۆل بوو لە نارامی. جەماوەری روس بەنەشووە لیبی خورد دەبوونەو، چەند سالییش لەووبەر هەمان روانیبیان هەبوو کاتێ روخساری زەرد و گوڵرەنگی عیسیان لەتابلۆ ئالتوونی و خاچئاساکاندا تەماشادەکرد. ئاخر ئەم پیاویش عیسیایەک بوو بۆ خۆی، بەلام عیسیایەکی سوور. جەوھریان یەکیک بوو: جەوھری جاویدانەیی ئینسان، خولقاو لەترس و ئومید. جیاوازییەکە تەنها لە (ناو)دا بوو.

هاتمەدەری و نوقوم لە بیرکردنەویدا بەرەو گۆرەپانە بەبەر پۆشراوەکە چوم. تژیی بیوم لە سەرسامی و بەخۆم گوت: "ئەم پیاو دەوای ئەو هەموو بەرخۆدانەیی شایانی ئافەرینە، وە چەند تیکۆشا و لە مەنقادا چەند بەرگەیی هەژاری و خیسانەت و بوختانی گرت، تەنانەت ئازیزترین هاوڕێکانی، لە باوەر و سەرسەختییەکی ترسان و دەسبەرداری بوون." لەنیو ئەو کەللەسەرە ئەسلەعی کە لەژێر شووشەکەدا دەبینم، لەودبو ئەو چاوە چکۆلانانەیی کە هەنووکە کوژاونەتەو، روسیا بەگوند و شار و دەشتی بێشومار و بەرووباری بێ پایان و خاو و خلیچک و جاپ و عەردی قاقییبەو کەوتبوونە هاوار و داوای نازادیبیان دەکرد.

لەویو کە وی بەهێزترین و وەکیتریش بەرپرستیترین ئینسانی روسیا بوو، گوئی لێ بیوو روسیا بانگی دەکا و ئەرکی زگاریوونی خستۆتە ئەستۆی، گەر نەبویستبا ئەم ئەرکە ترسناک و چارەنووسسازە بنیتە سەر شانی ئەم بەهێزترین رۆحە، ئیدی چ پاساوێک نەبوو بۆ ئەوێ لە بەرخۆدان و خوین و فرمیسکی خۆی بیخولقیبێتی!

هەروا کە بەگۆرەپانی سووردا دەهاتم و دەچوم و لە فیکرەووە چووویوم، ئەتیکا کە وەک رانمونی من دەسنیشان کرابوو، لیکدا لیکدا قەسەیی لەگەڵ دەکردم و بەجھیلی و ئیمانی سەرسام بیوم، ئاخر کە دەدوا تەواوی جەستەیی دەبوو بەلێسە.

بەناپەزاییبەو گوتی: "هیچم لەبارەیی لیبینەو لێ مەپرسە، دەتوانم لەو بارەبەووە چ بۆی؟ دەتوانم لەکوێ دەس پێ بکەم؟ ئاخر ئەو ئیدی لە ئینسان تێپەریو، بۆتە دروشم، تاییەتەندیتی ئینسانی لە دەس داو و بۆتە ئەفسانە. ئەو زارۆکانەیی کە لەسالانی شۆرشدا لەدایک بوون، بەمنالەکانی لیبین بانگ دەکرین. ئەو پیرەمێردە سەیری سەری سالان دێ و دیاری بۆ منالان دەهینێ، ئیدی نە قەدیس نیکۆلیسە و نە قەدیس بازیل، بەلکو ئەو پیرەمێردە لیبینە. تەواوی جوتیار و پیریزنە چکۆلەکان گەرەکیان بەتەسەللادەرەو و پارێزەر و هێزێکی سەروو ئینسانی هەیه. ژنان پەیکەری پیرۆزی لیبین

بەمیحرابی تازەیی خۆیاندا دەکەن و مۆمی بۆ دادەگیرسین. لە دوورترین گوندی روسیادا، لە هەموو جێگەبەک، هەر لەتۆقیانوسی بەستەلەکی باکوورەو تا ناوچە مەدارییەکانی ئاسیای ناوەراست، خەلکی عەووام- ماسیگران، جوتیاران، شوانان - شەوانە بە دەم قەسە و پێکەنێن و ئاھ هەلکێشانەو و یتەنی لیبین هەلەدەکوڵن. ژنان لەسەر جۆرەها قوماشی ئاوریشم دەچن و پیاوان لەسەر تەختە و منالانیش بەخەلۆز و یتەکەیی لەسەر دیوار دەکێشن. جاریکیان و یتەبەکی خۆی لەگوندێکی چکۆلەیی ئۆکرانیاو بۆ هات. و یتەکە مۆزاییکێک بوو کە لە دەنکە گەم دروستکراو و لیبویشی لە بیبەری سوور بۆ کرابوو.

لیبێن بۆ هەموو ئیمە، بەخۆیتەوار و نەخۆیتەوارەو بۆتە دروشم، ئەم ئینسانە مەزەنە بەژوور ئەو جەماوەرەو بێبە کە و بیان بەرھەم هیناوە، بەلکو لەهەناوی ئەو خەلکەو هاتۆتەدەر، بەتاقە جیاوازییەک کە ئەوێ جەماوەر بەناشکراییی هونافی بۆ دەکێشێ، ئەم لەشێوێ پەبامیکی هاوگونجاو دا فۆرمۆلەیی کردوو. ئەو ساتەوختەیی ئەم پەبامەیی تیدا فۆرمۆلە دەکرێ، ئیدی ئەگەری بزبوون و لەبەین چوونی نییە، دەبیته دروشم و دروشمیش واتە کار."

پرسیم: "ئەدی ستالین چۆن؟" بەرۆش بووم شتگەلێک لەبارەیی ئەم پیاووە بیبەم، ئەم پیاو دەردنە و سمیل زلە، بەچاوانی فیلبازانە و هیلە قۆچاخ و هاوسەنگەکانی روخساریبەو. چما بۆنی ستالین نەسەیی بچیتەو سەر کامە هیولای پیرۆز.

ئەتیکا بۆ ساتیک بیدەنگ بوو، پیندەچوو وشەکانی ریزەند کا تا نەبا شتیکی زیادە بێژی. هەستت دەکرد پێتی ناوہتە ناوچەبەکی قەدەغەو. دواچار وشە گونجاوکانی دۆزیبەو و گوتی: "لیبێن رووناکییە، ترۆتسکی بۆلشەیی، بەلام ستالین خاکە. خاکی قورسی روسیایە، ئەو چنگی بەتۆو، بەدەنکە گەمەکەدا کرد، هەنووکە هەرچی رووبدا، چەند باران یان بەفر ببارێ یاخود نەبارێ، ئەو بەتۆو، بەدەنکەو چەسپاوە، بەری نادا تا دواچار دەبکاتە گۆلەگەم، ئەم پیاو بەحەوسەلە و سەرسەخت و باوەرپەخۆبوو، هێزێکی وای هەبە بۆ بەرگەرتن کە ناچیتە ئەقلەو. رووداویکت بۆ دەگێرمەو هی رۆژانی جھیلی، هی ئەو کاتەیی لە تفلیس کرێکار دەبن، لەم رووداوەو تیندەگەیت مەبەستم لەم قسانەم چیبە:

ئەو رۆژانە - ئەو رۆژانەیی کە هەنووکە وەکی ئەفسانە دینە پێش چامان - کاتێ دۆقە زلەکان سەرخۆش دەبوون، جوتیارەکانیان لەکێلگەکانیاندا ریزدەکرد و پەراوێ دەسراستییان لەسەر دەکردن، بەلام کرێکاران ئیدی کەوتبوونە خۆزێکخست، پۆلیسی قەیسەری هەلی دەکو تا یە سەرانێ چینی کرێکار و لە زیندانیان توند دەکردن، یان نەفی سبیریان دەکردن، یاخود دیانکوشتن. رۆژیکیان ئەو کرێکارانەیی لە تفلیس باری واگۆنی قیتارەکانیان دادەگرت، مانیان گرت و گوتیان: (یان گۆزەرمانان چاک کەن تا بتوانین وەک ئینسان بژین، یاخود دەست لەکار دەکێشینەو!) ئیدی پۆلیسیان بەسەرا باری و نزیکەیی پەنجاکەسیکیان لێ دەسگیرکردن و لە کێلگەبەکی دەروەدی تفلیسدا ریزیان کردن. سەریازی قەیسەر راوستان، هەریکەشیان قامچیەکی بزمراوی پیتوو.

کرێکارەکان بەک لەدوای بەک پشتیان رووت دەکرد و بەبەردەم ریزی سەریاندا دەڕیشتن، هەر

سەربازە بەھەموو ھیزی خۆی قامچیبەھە دەوێشان و خۆین فیچقەھ دەکرد و ئیدی بازار لەوێ دانەبوو بەرگە بگێرێ. زوربەیان نەیان توانی تا ئەوسەری ریزەکە بەرگە بگرن و بوورانەو، ھەندیکیشیان مردن.

نۆرەھێ رابەری کرێکاران ھات. کراسەھەکی داکنەند و پشتی رووت کرد، بەلام بۆ ئەوێ خۆی لەبەر ئەو ئەزمونە سەختەدا رابگرێ، دانەوێوێو و لاسکە گیایەکی ھەلگرت و خستبە مابەینی ددانیبەھە، پاشان ھیتور و لەخۆتایی بەرەو ریزی سەربازەکان بەرێ کەوت. قامچی بێر و حمانە بەسەر جەستەیدا داواری، خۆین وەک فووارە لەبرینەکانیو ھەلگرت، بەلام لێو ھەلگرت ھەلگرت و ھاوارێکی نەکرد. سەربازان توورە بیوون و سوور بوون لەسەر تەمبێکردنی. ھەر یەکەیان دوو سێ جار قامچیبەھە بۆ داھێناوێو، بەلام ئەم نووزەھەکی لێو نەھاتبوو. بێ چەمبەنەو و بێ نالەکردن تا ئەوسەری ریزەکە رویش و کاتی گەیشتە دوا سەرباز لاسکە گیایەکی لە دەمی دەرھیتا و بۆ راکرت و گوتی: با بۆ یادگاریی من ئەمەت پێی، بئۆر، تەنەنەت ددانیشم پێدانەناو، ئەز ناوم ستالینە!

ئەتیکا سەبیرێکی کردم و زەردەخەنەھەکی ھاتی: "ھەنووکە سالانیکە ھەر روسیاییبەھەک ئەو لاسکە گیایەکی لە مابەین ددانیدا ھەلگرتوو و ھەولێ داو ددانی پێدا نەتی. تینگەیشتیت؟"

بەھەلەرزینەو و ھەلامیم داہەو: "بەلێ ژیان توندوتیژ، بێ ئەندازە توندوتیژ!"
ئەتیکا گوتی: "لەگەڵ ئەمەشدا روچی ئینسان توندوتیژترە!" وای گوت و وەک بلێی بیھوێ نازاھەتیم بداتە بەر، باسکی گویشیم.

کە گرتیم بۆ قەسەکانی ئەتیکا رادپرابوو، سەرمەھەلبریی، ھەستم دەکرد ھەناسەکی دەرووبەر و ئەرز و جارەکان بەسەرمدا ھەلگەکا. باھەکی خۆرھەلاتیبانەھە لێو تێژ لە وێرانی و ئەفراندن زەینمی خستۆتە باوھەولێ.

ئەوێ کە روژانە بێ ئەندازە رایدەچلەکاندم ئەمە بوو: لە ھەموو ژیاھدا پێشتر ئەوھا نادیارم نەدیتوو، وەک ئەوێ لێرە لە روسیای بەھاتووتی دەشتە بەبەفر پۆشراوەکانیدا دەمبێنی. مەبەستم لە نادیار، بەچەمکی مەزەبیی خود، یان ھۆشیاری میتافیزیکی یاخود بوونی رەھا و کامل نییە، بەلکۆ مەبەستم لەو ھێزە نەبێنی نامبێرە کە ئینسان وەک رینۆین بەکار دەھێنێ - بەر لە ئیمە ئاژەل و رووھ و ماددەھە کە نازایی بەکارھێناو - و دەچیتە پێش، وەک ئەوێ مەبەستتیکە ھەبێ و رینگەھەکی تاییەتی گرتبیتە بەر. لێرە ھەست دەکەیت ھێزگەلی کوێر، خولقیتەری بێن و روونای گەمارۆیان داویت.

لەو دیو ھەموو ئەرگبۆمبیتەکانەو، لەو دیو بێنەو بەرەھە رۆشنفیکرانەو، لەو دیو خواستە ئابووری و بەرنامە سیاسییەکانەو، لە سەروو سۆقتەکان و کۆمیساریەکانی ھەو، ئەوێ روچی زەمانی ئیمەھە کە لێرە ئیش دەکا و رینۆینی دەکات. روچی خەفەتبار و مەست و بێ بەزەھە ئەم سەردەھەمان، ھەمووان، ھەر لەناچیزترین مۆژیکەو تا کەسیتی پیرۆزی لینین، چ ئاگا و چ نااگا ھاوکاری دەکن، ئەم روچە بالاترە لەسەرکردە و بالاترە لە روسیا، بەژوور سەریانەو ھەلگەکا و لەدوای خۆیو ھەو جێیان دێلێ و دونیا دەجوولینێ.

کاتی بۆ ئەم تاقیگە ترسناکە ھاتم، چەند پرساریکی فەلسەفیم لەو ئیماندارانە کرد کە روسیای نوێ

روژدەتین. ناخەن ھیشتا لەژێر کۆنترۆلی پەبوەندی بێھووانەھە شارنشینیدا بووم کە تیر دەخۆیت و کاتت بۆ گفتوگۆ و گەمە ھەبە. دونیای (دیار)م نەدەبێنی، دەمویست دونیای نادیار بێنم، ناخەن لە چەمەنزارە بەنێرگەر پۆشراوەھە بوزاو ھاتبووم.

دەگێر ئەو بەیانیبەھەکیان سۆکراتی پیر لە (ئەگور) (*) پیاھ دەکا و چاوہرێ جھیلێکە بێت و سەری قەسەھە لەگەڵدا دامەزرتینی و روچی بیزوینێ. بەلام ئەو بەیانیبەھە لێرە جھیلێک، حەکیمیکی ھیندوستانی پیری بێنی، ئەم پیرەمێردە سالانیک لەو بەر بە پێی پیاھ کەوتووێ رێ تا سۆکرات بدۆزیتەو. ئەو لەحزەبەھە سۆکراتی بێنی، خۆی فریدابە بەرپێی و گوتی: (بوزا، ئەھە حەکیمی نێردراو لە دونیاو، ئەھە داگیرکەری ژبان و خولی کاملی، ئەھە پادشای خواوندان، ئەھە ئەو فیلە سپییە کە ھەنگاو ھەلگەھتین و پەردەھە فریو و شانازی ھەلا ھەلا دەکەیت، ئەھە ئەو جەستەھە لێو دیو سنوورەکانی چاو و گوتەھە، لەو دیو بۆن و چەشتن و دەست لێو دانەویدت. دەھ ئەو جامی سوولەھە کە بەدەستتەو ھەو خوارکەو و وەک قەترەھەک پێژو ھەو ئوقیانووسی عەدەمەو. ئەھە ئوستاد، دەست راپەل کە و ریتی موسیبەھە نەمرانەم پیشان دە!

سۆکرات بەئەدەبەو ئەو زەردەخەنە گالتە جاریبەھە شاردەو کە ئەو قەسە ھەمەجیبانە تیایدا وروژاندبوویان. وەلامی داہەو: (ئەھە پیاوی غەریب، گەر باش حالی بووم، تۆ لەبارەھە خواوندیان و نەمریبەو دەدوویت، تۆ بۆ لای یەکیک لە ھاواریکانم لە «ئیلۆسیس» دەبەم، وی پیاویکی روچانییە و دەزانێ دونیا چۆن دروست بوو، دەزانێ ئیمە لەکوێ دەبێن و بۆ کوێ دەروین، وی دەزانێ ئەستێرەکان لە پلویونز گەورەترن، جگە لەمانەش ئەو دەزانێ کە خواوند ھێلکەبەھە و لە ئیریوس دەدرەوشیتەو، جادووی سەرووی سپیشت فێردەکا، بەلام من بەدەخەو چ وەلامیکم بۆت نییە، بواری پەبوەندی من تەنێ بەم دونیا و بەئینسانەو ھە!

بەخۆم گوت: "گەر سبەھت خۆم بەکەم بەکرملیندا و ئەم پرسارانەھە کابرای ھیندوستانی لە ستالین بەکەم، دەبێ چەند پێیکەنێ!"

سپێدە، لەپەنجەرە کەو بۆ دەروو دادیمەو، ئەستێرەھە سەپرو سەمەرە - داس و چەکوش و ئەستێرەھە سوور - لە تاریکی سپیداندا وەک فسفۆز لەبلووری رووناکیبە رەنگاوەرەنگەکانیاندا پرشنگ دەدەن. ھەول دەدەم پیتە بەسوور نووسراوەکانی جیاوہکەم، ھیتور ھیتور روونای زیاد دەبێ و دەخۆنمەو: کرێکاران... حەوت سەعات... لینین... شوێشی جیھانی.

بەپەلە خۆم دەگۆرم، لە راپەردەکانی ئوتیلەھە کە لە نەھمیکەو بۆ نەھمیکە دی دادەبەزم، تەواوی گەلانی سەر ئەرز دەبێنم. ئاپۆرەھەک لە کرێکارانی بانگێشتکراو، کرێکارانی بێر و کرێکارانی بازوو،

(*) گۆرپانی گشتی لەشارەکانی گریکستان.

به نووسه رانی ژاپون ناشنا دهېم و زوو زوو داده و موه و روژنامه و انانی ئيراني و نه فغانستاني، دوو حاجی له عاره بستانه وه، سې قوتايی جحیلې هیندوستانی و دوو ژنی قه شهنگی هیندوستانی که شالی پرته قالی رهنگی کشمیر بیان داوه به شانیا، له نهژمی یه که م چاکوچونی له گه ل دوو مه غولستانی و سې ژهنه رالی چکوله ی چینیدا ده که م، له روانین و له قسه یاندا خرؤشانی خه ترناک و به که فوکولی ناسیایي هست یی ده که م.

پن هله دگرین تا له کاتی خویدا بگه یینه مه راسیمه که. کزه یه کی گه لیک سارد، ناسمان ره ساسی و هلم له زار و که پوه وه دیته ده ری، گوړه پانی سوور جمه ی دئ، لپرسراوانی حکومت به ریز له ژووو مره قه دی پیروزی لینینه وه راوه ستاون. له بهرام به ریاندا، بانگیتشکراوان له سه رانسهری دونیا وه، له سه ر کورسی به شتیوه ی پله پله و یک له دوا ی یک دانراو دانیشتون. سه ر بازان بئ جوړه له ریزی یه ک وه ستاون، جه ماوهریش له دواپانه وه. وه ک بومه له رزه یه کی دوو هاتویاتیکي چر و کپیان ناوه ته وه. نه رز له ژیر پیماندا ده له رزی، کلئیسای نازیزی ئیشانی ترسناک له دواوه به گومه زی جوړاو جوړ و رهنگاوړه نگیبیه وه، ده لئی تارما ییبه که له ته متومانی به ره به یاندا.

ژهناله چینیه چکوله کان به میداله کانی سه ر سینگیانه وه له ملاو لاهه وه دانیشتون. هه روا ژماره یه ک ژن و پیای هیندوستانی، روونا کبیرانی ژاپونی و رهش پیستیکي که ته ی گواهی ئالتون له گوئی، به میهره بانیه وه له یه کتر ده نوزین، زه رده خنه ده مانگرئ و به بیده نگی گوزارشت له خو شه ویستیمان بؤ یه کتر ده که یین. شاعیریکي ژاپونی دهستی گوشیم، من تا قه وشه یه کی ژاپونی به له دم، نه ویش وشه ی (کوژورؤ) یه و اته دل، بزه دهستم ده نیمه سه ر دلّم و به گوئیدا ده چرینیم: کوژورؤ! نه ویش هاواریکي شادومانانه ی لئ هله دسه و باوه شم پیتدا ده کا. له ناکاورا شه پیوری سه ر بازی، هه مووان هله دسه یینه سه ری، روخساره کان پرشنگ دده ن، سواره ی چه رکسی و قهوقازی و مه غولستانی و کاپوکه کان، به جلکی خو مالیه وه و به رم و ئالای رهنگاوړه نکه وه له دوا ی سه ر کرده که یانه وه ده رؤن که شم شیریکي رووتی به ده سته وه یه و له بهرام به ر مزاری لینیندا سلاوی سه ر بازی دده ن و دیار نامیتن. هیزی پیاده، توپخانه، زه ریاوانانی بالتیک، زه ریای رهش، هیزی ناسمانی، گاردی مؤسکو، کرئیکاران به کراسی چه رم و تفه نکه کوله کانیا نه وه، کرئیکارانی ژن به ده سه سری سوور و تفه نکه کانی شانیا نه وه پؤل پؤل دین. پاشان نوره ده گاته سه ر ئاپوره ی سه رسور هینتی خه لک، ده لئی سئ رووباری سوورن و به کاوه خو له و سئ ناراسته یه ی گوړه پانی مه زنه وه هله دسه قولین. یه که م جار قوتابیان و پاشان پیته سگان، دوا ی نه مان کو مؤنستانی جحیل، جوتباران، ناسیایبگه ل به سواری وشتره وه، چینیه کان به سوار هه ژدیهای قوماشه وه که شه ویله کانیا ن داده خن و ده یکه نه وه، گو یه کی گه وره به سه ر گالیسه که یه که وه که به زنجیریک به ستراره ته وه و منالیک به چه کوش به زنجیره که دا ده کیش و ده شکینتی. پاشان چند گالیسه که یه کی تر سه ر بازانی که م نه دامیان هه لگرتوه که خو شحالن و گوچانه کانیا ن له هه وادا راده وه شین، دایکان ساواکانیا ن به باوه شه وه و تیده په ری. چند سه عاتیک تیده په ری و کو توپر خو ر ته مومر شه قار ده کا و روخساره جوړاو جوړه کان پرشنگ دده ن و چاوه کان تژی دهن له بلئسه. گوړه پانه که به هوتا فکیشانی

شادی و به هه نگاهی قورسی خه لکه که ده له رزی. نه و هیندوستانی یانه ی له به رده مند راوه ستاون، شاله پرته قالیبه کانیا ن له شانیا ن ده که نه وه و به ژووو سه ریانه وه رایده وه شین.

له ملاو لام ده نوړم. هه مووان ده گرین. هه مدیس ده نوړم، به لام چ شتیک نابینم. وه ک خه لکه که چاوانم پر له فرمیسک بوون، خو م به سه ر ژهنه راله چینیه که ی نه ملامدا ده خم و له باوه شی ده گرم و هه رودو کمان ده ده یینه هاړه ی گریان. رهش پیستی گواره له گوئی به ره و پیش راده کا و هه رودو کمان له نامیز ده گرئ، نه ویش هه م ده گری و هه م پیده که نئ. نه ری چند سه عات نه م سه ر مه ستیه خواوه ندانه یه درژی کیشا؟ چند سه ده ی خایاند؟ نه مه دوو مه ین مه زترین و بالترین روژی ژیا نی من بوو. یه که مینیا ن نه و روژه بوو که شازاده ژیورژی گریکستان پی نی نایه خاکی کریته وه. هه روا که ژهنه راله چینیه که م به خو مه وه ده گو شی و کابرای رهش پیستیش هه رودو کمانی ده گو شی، هه ستم کرد سنوره کان ده رمین و ناو و ولات و ره که زه کان مه حف دهن. ئاخ ر ئینسان به گریان و پیکه نین و له نامیز گرتن له گه ل نه و ی تردا یه کانگیر ده بی. پزیسکی برووسکه یه ک زهینی رووناک کردبو نه وه و ئیدی به چاوانی خو یان بینیبویان: هه موو ئینسانه کان برای یه ک دین. منیش هه ستم ده کرد دلّه چکوله که م وه ک سه ر زه مینی به رفه راوانی روسیا هاوار ده کات. سوئندم خوارد که ئیدی ده بی دوا جار ناما جیکي سه راپاگیر به ژیانم به خشم، خو م رزگار که م له شتوازه جوړاو جوړه کانی کو یلا یه تی و به سه ر ترس و درؤدا زال بم و یارمه تی خه لکیش بده م تا خو یان له ترس و درؤ قوتار که ن.

ماوه یه کی زور زوره به شه ر خه ریکي زولم و زوره. ده ی من له ئیستا به دواوه سازش له گه ل نه و زولم و زوره دا ناکه م. پیویسته هه وای پاک و گه مه و فیربوون بیه خشینه منالانی سه ر رووی نه رز، نازادی و نه قین بیه خشینه ژن، ریز و میهره بانی بده یینه پیوان و گه نمیش بیه خشینه دلئ ئینسان، بیبه خشینه نه م نه سپه شه که ته ی که کلکه قوتیه تی.

به خو م گوت: "نه مه دهنگی روسیا یه!" وام گوت و سوئندم خوارد که ده بی تا مردن شوئینی هه لگرم.

نه ی عاشق، چ عه بیی له قسه کا مدا نه بوو، سوور بووم له سه ر نه و ی ژیانم بکه مه قوربانی، بؤ یه که مین جار حالی بووم له وه ی ده بی چ له زه تیک بچیرن نه و که سانه ی له پیناوی فیکردا به ردباران ده کرین و ده سوو تیرین و له خاچ ددرین. نه وه یه که مین جار بوو ناوا به قولی مانای برایه تی، مانای (هه موو ئینسانه کان یه کیکن) ته جروه که م. په یم به وه برد که دیار یه که هه یه بالاتره له ژیان و هیز تیکش هه یه مهرگ تیکوپیک ده شکینتی.

له ژیا نی قاره مانانه و پر میحنه تی (پاناییت ئیستراتی) ناگادار بووم و رو مانه کانیم خوئندبو نه وه که تژی بوون له نه فسوونی خو ره لاتیسیانه، به لام تا هه نو که ویم نه بینیبوو. روژتیکیان پارچه قاقزیکي لولکر اوم به ده ست گه یشت که به ده سه خه تیکي درشت و به په له لئی نوو سرا بوو: دیده نیم که، بام گریکستانی و دایکم رو مانیه، من پاناییت ئیستراتیم!

له ئوتیلی پاساژ له دەرگای ژووره کهیم دا. شانازی بینی ئینسانیتیک که مانای بهر خۆدانی دهزانی، لیوریتی کردبووم له خۆشحالی. توانیبووم به سهر ئه و گومانه دا زال بم که ههر کاتی به که سیك ناشنادهم، له خۆمهوه ده پیتچی. ههر بۆیه به دلنیا بی و باوهریه خۆبوونه وه بۆ دیداری پاناییت ئیستراتی چووم. له نوینی نه خۆشیدا راکشابوو، ئه و ساته ی منی بینی، راست بۆوه و به گریکی هاواری کرد: گه لیکم پیتخۆشه ده تبینم، سویند به خودا زۆرم پیتخۆشه ده تبینم!

یه که مین یه کتر بینی، وهک ساته وهختیک چاره نووسساز، به کترینینیکی گهرم و گوپ بوو. ههر یه که مان به جۆریک لهوی تری ده نۆزی، وهک بلتی بمانه وئ ههر یه که مان مه زنده ی شتیکی لهوی ترماندا بکا - وهکی دوو میرووله که به ههسته وه ره کانیان بهر یه کتر ده که ون - روخساری شه که تی ئیستراتی لاواز و پر چرچولۆچ بوو، قزه ماش و برنجی و بریقه داره که ی وهک قژی منالیک به بژی به نیوچه وانیدا هاتسووه خوار، چاوانی پرشنگیان ده دا و لیوریتی له زرنگی و جوانی بوون، لیویشی به ته زتیکی هه وه سبازانه داکشابوو.

پیتی گوتم: "ئه و گوتاره تم خۆپنده وه و به دلتم بوو که ئه و رۆژه له کۆنگره نوتقت دابوو، چاکت به و خۆرئاواییه گیلۆکانه کردووه، حهقی خۆبانه، پیتیان وایه بتوانن به قه له مه کورته بینه و ناشتیخوازانه کانیان بهر له هه لایسانی جهنگ بگرن، خۆ گهر جهنگیش هه لایسا، پیتیان وایه کریکاران یاخی ده بن و چه که کانیان داده نین. چ گیلیتییه که! من ئه م کریکارانه باش ده ناسم، هه مدیس تیه ه لده چنه وه له کوشتوکوشتار. به لئ وهک گوتم چاکت پین کردوون، بمانه وئ و نه مانه وئ جهنگیکی جیهانی تر به پتویه، که واته وا باشتره خۆمانی بۆ ئاماده که بن!"

ریک له چاوانی روانیم، دهسته لاوازه که ی رایه ل کرد و نایه سه ر ئه ژۆم. به پتیکه نینه وه گوتی: "پیتیان گوتم ده شیا تۆ سو فی بایت، که چی من ده بینم چاوانیکی تیژت هه ن و زگت نه نا به هه وای پاکژ تیر نابێ. چما مانای عیرفان ئه مه یه؟ باشه، ئه دی له کۆتیه بزانه؟ هه مووی قسه یه... ده ی ده ستت بیته!" هه ردوو کمان به پتیکه نینه وه ده ستی یه کترمان گوشی، به یه ک گوژم له ته خته نوینه که ی دابه زی. به جووله ی خیرا و چالاک و چاوانی تکاکارانه و ئه فسووناویدا، ئه م بیواوه له پشیلله ی کیتی ده چوو، ته پاخه که ی داگیرساندو قاوه جۆشه که ی خسته سه ر.

به نه غمه ی گۆزانی ئامیزی خزمه تچیانه بانگی کرد: "قاوه یه کی نیوه شیرین!" یاده وهری گریکیبانه ی تیدا بیدار بسۆوه و خۆینه سفالۆنیاییه که ی جۆشی سه ندبوو. که وته چرینی گۆرانیکه لیک کی کۆن که له (برایلا)، له و گهره که گریکی نشینه دا بیستبووی:

ئای گهر په پوله یه ک با م و

له نزیک تۆوه فریام!

گریکستان له ناوه وهری سه یری ده کرد، هه نووکه کوره لاساره که په رۆشی گه رانه و دی بوو بۆ زیدی باوان. کوتوپر لیوریتی له هه لچوون پر یاری دا: "ده گه ر پتمه وه گریکستان!"

ماندوو ببوو، کۆکه کۆک گه رایه وه بۆ نیو نوینه که ی و قومیکی له قاوه که یدا. له نوینه که یدا دانیشتم و

جگه ره ی به جگه ره پیده کرد، به په رتسوونیتی هاوسۆزییه وه که وته قسان له باره ی روسیا و له باره ی کتیبه که ی و (ئه دریان زوگرافی) پاله وانی سه ره کی کتیبه که یه وه که نازار ده چیژی له به ره ئه و دی هه موو ژیا نی به وای هاو ری دا ده گه ری و نایدۆزیته وه. ئاخه راره زووه کانی وی دیسپلین نه کرا و دلئ یاخی و زهینی ناتوانی بی سه روه یری ریکخا.

به ئه قین و سۆزیک زیاتره وه له ئیستراتییم ده نۆزی و هه ستم ده کرد ژیا نی له به رامبه ر گۆرانکاری ریشه بییاده و تا هه نووکه پر یاری نه داوه کام ریکه بگریته به ر. لیکدا لیکدا به چاوانی ورد و کلپه سه ندوو یه وه ته ماشای ده کردم، وهک بلتی داوای یارمه تیم لئ بکا.

به پتیکه نینه وه گوتم: "ئه دریان، پاله وانی کتیبه کانت خودی تۆن، ئیه له یه کدی ده چن، به موو فه رقتان نییه، تۆ ئه و شوپشگیره نیت که پیتوایه ویت، تۆ یاخیت! ئاخه مرۆقی شوپشگیر میتۆد و یاسا و هاو ئاههنگی له کاره کانیدا هه یه، دلئ جله وگیر کردووه، به لام تۆ یاخیت و زهحمه ته به لاته وه بتوانیت پابه ندی تاقه یه ک روانین بیت. هه نووکه ش که له روسیا گیرسا ویته وه، پیتوسته مه سه له کان له ناوه وهره ترا ریکخه ییت و بگه یته پر یاریک، تۆ بهر پر سیاریت له وه ی ئه مه بکه ییت!"

وهک بلتی ده ستم نایته بینی، هاواری کرد: "لیم گه ری!" به لام پاش ساتیک به نه غمه یه کی تژی له نازار پر سی: "تۆ دلنیا ییت؟"

وهک به وئ ته سه لای بده مه وه، ده سته لاوازه که یم خسته نیو ده ستمه وه و گوتم: "ئه دریان زوگرافی رۆمانیا بی مرد، که واته بژی ئه دریان زوگرافی روسیا بی! پاناییت، هه نووکه ئیدی کاتی ئه ویه له بریالی ته نگ و ترووسک بیته ده ر، ئاخه نیگه رانی و ئومیدی دونیا فه راوانتر بوون و ئادریانی ش گه وره تر. لیکه ری بۆ ریتمی ئیندی قیدوالی و ناهاو ئاههنگی وی له گه ل ریتمی جیهانی روسیا دا یه کانه گیر بی تا له کۆتاییدا هاو گۆنجان و باوه ر به ده ست بی نی. ئیدی کاتی ئه وه ها تووه ئه و هاوسهنگییه بالایی که سه الهه ی سه له ئه دریان و - پاناییت - بیه ووه له دووی ده گه ر پین بیته کردار، چونکه هه نووکه ئه م هاوسهنگییه ده توانی خۆی له سه ر چاره نووسی جه ماوه ری تیکۆشه ر و گه لیک کی مه زن رۆبته نه ک له سه ر چاره نووسی مۆله قی تاقه یه ک فه رد!"

ئیستراتی به تووره بی هاواری کرد: "به سه! چ شه ی تانیک تۆی بۆ ئیره هینا؟ لیره شه و رۆژ له سه ر ئه م جیکه به م بیرم له و قسانه کردۆته وه که ئه لعان تۆ کردت، به لام لیم مه پرسه که چما ده توانم. به سه رمدا هاوار که: باز ده! به لام لیم مه پرسه: دهه توانیت؟"

وه لامیم دایه وه: "پاناییتی چکۆله! ده بینن، سۆز کۆنترۆلته نکا، باز ده، ده بینن که ده توانیت تا کۆی باز ده ده ییت!"

- "خودایه ئاخه ئه مه گه مه نییه، چۆن ده توانیت ئاوها بدویی؟ ئاخه ئه مه مه سه له ی ژیا ن و مه رگه!" له کاتی هه ستاندا گوتم: "ژیا ن گه مه یه و هه روه ها مه رگیش. گه مه یه و برنده وه و دۆراندنمان ته واویک به ستراوه به ساته وهختیک کی وهک ئه مه وه!"

- "بۆ هه ستاییت؟"

- "باشتره برۆم. به داخه وه ماندووم کردیت!"

- "بۆ هیچ کوئی نارۆیت، لیتره دەمینیتسه وه، فهراقین دهکەین و پاش نیوهرۆ پینکه وه بۆ جینگه یهک دهڕۆین."

- "بۆ کوئی؟"

- "بۆ سهردانی گۆرکی. جوابی نارووه و چاره پێم دهکا. ئه مرۆ بۆ یه کهم جار ئه ئیستراتییه ئه وروپاییه به ناوبانگه ده بینم!"

دهنگه خه مینه که ی، حه سه ده یکی منالانه ی به رامبه ر نمونه ی مه زن وه دیارخست. له ته خته نوینه که ی بازیدا و جلکه کانی پۆشی. پاشان چوینه ده رۆ و به توندی قۆلی گرتبووم.

پیتی گوتم: "ئیمه ده بیسه هاوړی. به لێ، ده بیسه هاوړی چونکه وا هه ست ده که م پێویستم به وه یه بۆکسیک بمالم به که پووتا. بۆخۆت وا باشتره بزانیته که من به بی بۆکس وه شانده هه ست به هاوړییه تی ناکه م. پێویسته جارنا جار شه رپیک بکه یین و یه کێکمان که لله ی ئه وی ترمان بشکینی. گویت لێیه ؟ ئه مه یه مانای ئه قین!"

خۆمان کرد به رێستۆرانی کدا و دانیشتن. شووشه یه کی چکۆله ی زه یتیه زه یتوونی لیکرده وه که وه ک نوشته کردبووه ملی و به سه ر شوژیای گوشته که دا رشتی. پاشان زه رفیکی چکۆله ی له گیرفانی هێله که که ی ده ره ئینا که پر بوو له بیبه ر و برپکی زۆری کرد به خوارده که دا. به ده م لێولسته وه وه گوئی: زه یت و بیبه ر، له سه ر دابی برایلا!

به ئیشتیه وه که وتینه خوارده، ئیستراتییه هیتور هیتور زوبانه گرێکیه که ی وه بیبه ر ده هاته وه، هه ر جاره ی وشه یه ک، وه کی زاړۆک ده ستی به یه کدا ده دا و هاواری ده کرد: "چۆنیت؟ چۆنیت؟ ئه مرۆ چۆنیت؟"

به لام ئاگای له خۆ و هه ر چه ند ده قیقه جاریک ته ماشای کاتژمیره که ی ده کرد. خزمه تچیه که ی بانگ کرد، چوار بوتل شه رابی نایابی ئه مره نستانی کری، گیرفانه کانی پر کرد له زه رفی بچووک بچووک مه زه، قووتوه سیگار که ی پر کرد له جگه ره و ئیدی که وتینه رۆ.

ئیستراتییه حه جمینی نه بوو. ناخه یه که مین جار بوو گۆرکی مه زنی ده بین، هه لبه ت مه زه نده ی ماچوموچ، سفه ره تژی به خۆراک، فرمیسک و پیکه نینی ده کرد، مه زه نده ی قسه له دوا ی قسه و هه م دیس ماچوموچ و تا ناکوئا.

گوتم: "پانا ییت چیه، حه جمینت نییه!"

وه لامی نه دامه وه، به توره یی هه نگا وه کانی خیرا تر کرد.

گه یشتیه ئاپارمانیکی گه وره و به قالدردمه کانداسه رکه وتین، به تیله ی چاو له هاوړیکه م ده نۆری، له زه تم ده برده له سه یرکردنی جه سه ته ی لاواز و باریک و ده ستیله کرێکارییه کانی که هه لبه ت کاری زۆری پێ کردبوون، له زه تم ده برده له سه یرکردنی چاو تینه وه کانی.

لیم پرسى: "ئه لمان که ده ته وئ گۆرکی ببینیت، ده توانیت خۆت کۆنترۆل که یت؟ ده توانیت ده ست له ماچوموچ و هاوار هاوار هه لگرت؟"

به توره یی وه لامی دامه وه: "نا، بۆ تو پیتوایه من کیم؟ پیتوایه ئینگلیزم؟ ده بی چه ند که ره ته ت پێ بلیم ئه ز گرێکستانیم، خه لکی سفالۆنیام. من هاوارده که م، ماچ ده که م، ده بووریمه وه. جه نابت گه ر حه ز ده که یت ئه وا ده توانیت ده وری ئینگلیزیک ببینیت!" پاش ساتیک گوئی: "حه زده که م ته نه اام، بوونی ئیوه له گه لندا بیزارم ده کات!"

ئیستراتی قسه که ی ته واو نه کردبوو که له ناکاو گۆرکیمان له سه ر قالدردمه کان بینی و قونه سیگار یکی به لێوه وه ده ره وشایه وه. گۆرکی، که ته و ئیسک درشت، شه ویله ی به قولاچوو، ئیسکی گۆنا ده ره پریو، چاوانی ورد و شین و لێواولتیه له نیگه رانی و ره نج، ده م و لێویکی هیند خه مین، که له ژباندا که سیکی تره نه بینیه وه ئه ندازه یه خه م له سه ر لێوی نیشتبێ.

ئیستراتییه که گۆرکی بینی، سۆ پیللیکانه ی به گۆرمیک پری و ده ستی گرت. هاواری کرد: "پانا ییت ئیستراتی!" خه ریک بوو به سه ر شانه پانه کانی گۆرکیدا بکه وئ. به لام گۆرکی بێ ئه وه ی هیچ بلێ، به هیمنی ده ستی تۆقه ی بۆ رایه ل کرد، جوړیک ته ماشای ئیستراتییه کرد که چکۆله ترین نیشانه ی له شادمانی یان کونجکاوی تیدانه بوو.

دوا ی تاویک گوئی: "بغه رمون!"

له نووسینگه یه کی بچووک دانیشتن که پر بوو له خه لک. گۆرکی جگه له زوبانی رووسی چ زوبانیکی تر به له دنه بوو، بۆیه دامه زانده ی سه ری قسان له گه لیدا زه حمه ت بوو. ئیستراتییه ته واویک وروژا و که وته قسه ی حه له ق و مه له ق، قسه کانیم بیرنیه، به لام هه رگیز نه غمه ی ده نگ و جووله ی ده ست و روانی چاو هه لایسا وه کانیم له یاد ناچێ.

گۆرکی به له پزێکی شیرین، هیتور و به کورتی وه لامی ده دا به وه و لیکدا لیکداش جگه ره ی پیده کرد. زه رده خه نه خه مینه که ی که ش و هه وایه کی قوول و چری تراژیدیانه ی به قسه کانی ده به خشی. پیاویکت تیدا ده بینی که به رگه ی زۆر گرتوه و هه نووکه ش هه ر به رگه ده گرت. پیاویکت هینده دیه نه ی ترسناکی دیتوه، که هیچ شتیکی، نه ئاهه نگ و نه هوتافه کانی روسیا و نه ناوبانگ و شانازییه ک که وه ده ستی هینا بوو نه یانده توانی کاری تی بکه ن. له ودیو چاو شه نه کانیه وه، خوړخوړ خه میکی هیتور و بی هه توان هه لده قوئی.

گوئی: "به لزاک مه زنترین مامۆستای من بووه. بیهرم دێ کاتیکی کاره کانیم ده خۆپندنه وه، لا په ره کانم ده دا به به ر روناکی و لیم ده نۆزین و به ترسه وه هاوارم ده کرد: ئه رۆ تاقه که سبک ئه م هه موو گوړ و هیزدی له کوئی بوو؟ چلۆن توانیوه تی نه یتیه مه زن بدۆزیته وه؟"

پرسیم: "ئه دی دۆستۆبفسکی و گوگۆل چۆن؟"

- "نا، نا.. له نووسه رانی روسیا ته نه ا یه ک که س، ئه ویش لیسکۆف!" بۆ ساتیک پیده نگ بوو، پاشان له سه ر قسه کانی به رده وام بوو: "به لام له سه روو هه موو شتیکه وه ژبان. من ره ئجیکی زۆرم کیشاوه و ئه قینیکی فرم بۆ هه موو ئه وانه هه یه که ره نج و عه زاب ده چێژن. جگه له مه چ شتیکی تر نا!"

بیده نگ بوو، به چاوانیکی نیوه نووقاوه وه که وتبووه دوا ی دوو که لێ شینی سیگار که ی.

پانايبوتله شهرايه کانی دهرهینا و لهسهر مېزه که داينان، ئهوجا زهرفه مهزه کانیسی دهرهینا، بهلام جورته تی کردنه و یانی نه بو، پیتی اوبو کاتی نییبه، ئاخو ئه و کوش و هه وایه ئه و نه بو که خوی بو ئاماده کردبو، چاوه پیتی شتیک بو ته و اویتک پیچه وانه میمه، چاوه پیتی ئه و نه بو که خوی و گوزکی، ئه م دوو پالنه وانه رنجیدیه پیکه و بهخونه و و بکونه هاوارکردن، بهدنگی بهرز بدوین، گوزانی بلین و سه ما بکن و ئه رز له ژیر پیاپیا دا بله رزی. بهلام گوزکی غه رق له زه ریا ی ئه زمونه کانیدا و هیشتا خا و ن ئومیدیکی ئه و تۆ نه بو.

گوزکی ههستا، چهند که سیک له جحیلگه لی ئاماده ی مه جلیسه که بۆ لای خویان بانگیان کردبو. بۆ نووسینگه که ی پالمان چوو بۆ لایان.

که گوزکی رویش، پرسیم: "باشه پانايب، رات بهرامبه ر مامۆستا چیه؟"

ئیستراتی به جو له یه کی گرژ، سه رقایی به کی له بوتله کانی کرده و و گوتی: "به رداخمان پین نییبه، ده توانیت به بوتله که بهخوته و؟"

- "به لئ!"

بوتله شهرايه که م وهرگرت و گوتم: "له خو شیت پانايب، ئینسان ناژه لئ بیابانه. هه موو مرو قیتک به دۆزه خ که مارۆدراوه، چ پردیکی لئوه دیار نییبه. پانايبستی چکۆله، نیگه ران مه به، چما ئه مه ت نه زانیبو؟" به نه فرته و هه گوتی: "ده ی زو و که بهخوره و، نۆر مه... ئاخو تینومه!"

لئوی لسته و ه، گوتی: "ده زمانی، بهلام هه میسه بیرم ده چیته و!"

- "پانايب هه ر ئه مه ش هه سستی مه زنی تۆیه، وای به حالت گه ر نه زانیبا. ئه و کات گیلۆ که یه کت لئ ده رده چوو، به زانیبشت وای به حالت گه ر له بیرت کردبا، ئه و کات ساردوسر و بئ هه ست درده چوویت. بهلام ئه لعان تۆ ئینسانیکه راسته قینه یه ت. گه رم و گوړ و لئوړی له بئهو و ده یی هه تا مردن، کلافه به کیت له ئومید و تیشکانه کان!"

گوتی: "باشه... ئه مه ش گوزکی!" وای گوت و بوتله کانی نایه و هه گیرفانی، زه رفه مه زه کانی کۆ کردنه و و ئه ویمان جئ هیشت.

له ریگه گوتی: "به رای من گوزکی بئ ئه ندازه ساردوسر بو، ئه دی به رای تۆ چۆن بو؟"

- "به رای من بئ ئه ندازه پر له تالی و تفتی بو، که سیک بو بئ سه بووری!"

پانايب به تورو به یی بۆ لاندی: "ئاخو ده بو هاوارکات، ده بو بخواته و و بگری تا قورسایی سه ر دلئ هه لگه یی!"

- "جاریکیان نازیزگه لی فه رمانه وایه کی موسولمان له جه ننگدا ده کوژرین، فه رمانه واکه فه رمانیک بۆ قه بیله که ی درده کا که هه یچ که سیک نابئ شین و روژۆ بکا تا نه با باری خه میان سووک بئ! پانايب، ئه مه پر شانازیتیرین دیسپلینیکه که ئینسان به هۆ به و هه توانی به سه ر خۆیدا بیسه پینئ، ده ی هه ر له به ر ئه و شه گوزکیم به و راده یه خو شویست!"

روژی دواتر چووم بۆ کلتیسی گه وری مۆسکۆ. ئه م به رستگه گه وریه ی که مایه ی شانازی روسیای قه بیسه ری بو، چۆل و هوول و بئ رو و ناکی و ساردوسر. ریزی ئالووالای قه دیسان به هاله کانی چوارده و ریا نه و ه، له چۆله وانی و تاریکی زستاندا ببونه شه خته. خانمیکه چکۆله و پیری پاسه وانی سنوقی خیری کلتیسا که، که کۆیکیک زیاتر له قایی کۆمه که که یدا نه ما بو، هه ناسه ی ئه و خانه و هک دو و کله ل ده م و که پوویه و ده هاته ده ری و ئه و هه ناسانه ئه م هه مکه قه دیسه له سه رمادا هه لله رزیو ی پئ گه رم نه ده کرایه و ه.

کو توپر ده نگی مه لایکه تانه ی پیا و ان و ژنانیکم بیست که له نه می سه ره و ه و له به شی ژناندا و یریدان ده چری. له و تاریکاییه دا گه رام تا پتیلیکانه یه کی مه رمه یم دۆزیبه و هه پیایدا سه رکه و تمه سه ری. به ژوو ر سه ره مه و ده مه تونی له و تاریکاییه دا دوو سی پیره میرد و پیریزن جیا و ه که م، شالیان له خۆه پیتچاو و ئه وانیش به هه ناسه پرکی سه رده که و تن.

کاتی گه یشتمه دوا پتیلیکانه، خۆم له نوێخانه یه کی ئالتوونیدا بینیه و هه که مۆمی تیدا داگیرسا و و خه لکه که سه و ده یان بر دو و ه و میحرابه که ش پر له خزمه تچی و قه شه و مه ترانی جلکی ئالتوونی و ئاو ریشم پۆش بو.

هه رگیز شیرینی و گه رمایی ئه و نوێخانه یه م له یاد ناچی. پیا و هکان زۆریه یان پیره میرد بوون به سمیلی شۆره و ه. پیده چوو کاتی خۆی به گزاده بووبن یاخود ده رکه وانی مالی به گزادان. ژنان سه ریوشی و هک به فر سپیایان دا بو به سه ریا ندا، مه سیح خو شخۆراک و سوور و سپی به میحرابه که و هه پرشنگی ده دا. سینگی پۆشرا بو به میدال - هه رتک ده سستی هه ئینسان و چاوان و دلشی له زێر و زبو.

له نئبو ئه و خه لکه سه و ده بر دو و ه دا به را و هه ستا و ی مامه و ه، مه حال بوو بتوانم هه ست و سوژم کۆنترۆل که م. ئاخو ئه م کۆبو نه و ه یه به مالتا و اییبه کی به سوئ ده چوو، پیده چوو نازیزیک له لایه ن هاو ریکانییه و ه بۆ سه فه ریکه دوو درێژو خه ته رناک به ری کرئ. دوا یین ئیمانداران زۆر خه میانه مالتا و اییایان له و پینه ی خوا و هندی نازیزی خویان ده کرد، به لام ئیماندارانی پیتشو به ته رزیکه بیرو حمانه هیشیان ده برده سه ر بنه مای ترسناک و نوئی (نمایشی راز) (*) و بته کۆن و له قه کانیان تیکو پیک ده شکاند. ئیمه له ساته و ختیکی قه یرا ناوی و یه کلا که ره و ه دا ده ژین که تیا یدا کۆن ده مرئ و نوئیبه کی شه لال به خوین له دا بک ده یئ.

ئه و قوناغانه ی ئیمه ی پیدا تیده په رین قوناغانه لی دژوارن - ترسناکترن له و قوناغانه ی منال و و هچه کانی ئیمه یان پیدا تیده په رن - له گه ل ئه مه شدا دژواری هه میسه بزوتنه ری ژبان و ه ناگا هینته ری

(*) له ده قه که دا Mystery نه پتیه، بهلام له بهر ئه و ی به پیتی گه وره نووسراوه، ئه و مبه ست له Mystery Play (نمایشی راز). ئه م نمایشه یه کیکه له نمایشگه له مه زه بییه کانی سه ده کانی نا و ه راست. له م نمایشانه دا، چیرۆکه کانی کتیبی پیروژ به رجه سه ده کران، نازاره کانی مه سیح، دابه زینی ئادم و توفانی نوح له و با به تانه که سه رنجی شانۆنامه نووسانی سه ده کانی نا و ه راستیان به لای خویاندا راکیشا و ه.

ئارەزوو باش و خەراپە کائامان بوو، تا لەو بەرەبەستەو تێپەڕین کە لەناکاویکرا لە بەردەماندا قوت بۆتەو. بەم پێیە بەکۆکردنەوێ هێزمان هەندێ جار دەگەینە خالێکی زۆر دوورتر لەوێ کە هیوای بۆ دەخوازین. پێچەوانە ئێمە یان بەنوستوویی دەمبێتەو یاخود ناپرازی و بێباک کاردەکات. بۆیە ئێمە هێزە کۆکراوانە نە تەنێ هێزی ئێمە یە و نە تەنهای هێزی بەشەرییە. ناخەر هێزگەلیک کە لەگەڵ بازدا نییە کە مەدا لە ئێمەدا رزگار دەبێ، هێزێکی سێبەبە: هێزی کەسی و هێزی مەزبە و هێزی بە لە مەزبە. ئەو ساتەوختە بونیادەم وەک سەرینگ خۆی دێتەوێک بەک تا خۆی بۆ بازدا نامادەکات، تەواوی ژیانی دۆنیا لەناخماندا کۆدەبێتەو و باز دەدا. ئەمەش کاتێ روودەدا، کە بەناشکرا هەست بەساکارترین راستییەکان دەکەین، ئەو راستییانە کە زۆرجاران لەساتەوختەکانی حەوانەوێ بێ بەردا لەبیریان دەکەین. ئەو حەقیقەتەش ئەمە یە: (ئێنسان نەمر نییە، بەلکۆ لە خەزەمەتی شتێک یان کەسێکی نەمرایە!)

کە مەراسیمە تەواو بوو، دوایین ئێمانداران بەپێیلیکانە مەرەبەرییە کەدا هاتنە خوارەو، جەحیلێکی لاواز و رەنگبەریوم لێ نزیك بۆ. ریشیکی تەنکی زەرد و چاوانیکی شین و ماندوو، لێکدا لێکدا دەکۆکی. سەری قسانێ دامەزراند و بەو رووژاویبەو پرسی: "تۆ لە ئێمەیت؟ خیانەتت لە مەسیح نەکردوو؟"

وئەلامیم دایەو: "گەر ئەو خیانەتەم لێ نەکات، ئەو من خیانەت لەو ناکەم!"

جەحیلە کە سەری لەو قەسە یەم سوپما، گوتی: "مەسیح هەرگیز خیانەت ناکا، خیانەت ناکا، بەلکۆوی تەنھا خیانەتی لێ دەکۆی. دەی با لەم قسانە گەڕێن، هەوای دەرەو ساردە، باشتەر بچینەو مالهەو و چایەکی گەرم هەلقوریتین!"

بابی ئەو کورە لە بەگراوەکانی بەر لەشۆرش بوو، خاوەن کۆشکیکی گەورە، بەلام ئەلعان لە تەواوی کۆشکە کە تەنھا دوو ژووری بێ برابوو، ژوورەکانی تر پر کرابوون لەخا و خێزانی کرێکاران. ئەو ژوورانە روو و خۆر بوون درابوون بەکرێکاران لەبەرئەوێ منالی چکۆلەیان هەبوو. ئەم جەحیلە بۆ بەرێکردنی گوزەران لەکارگە یە کەدا ئیشی دەکرد، بەلام خۆی شاعیر بوو، هەر کاتێ کە مەترین وەختی بۆ رەخسابا شیعری دەنووسی. گوتی: "ئەلعان لەنووسینی قەسیدە یەکی درێژدام. قەسیدە کە و تۆوێتیکە لەنیوان مەسیح و کرێکاریکدا. بەیانییە، دەنگی شوتی کارگە دێ، لەدەرەو بەفر دەبارێ و دۆنیا تا بلتیی سارد، پیاوان و ژنان لەسەر مەدا هەلەلەرز و بەرەو کارگە رادەکەن، جەستەیان بەزەبری کار شێواو، کرێکارە کە دەستی مەسیح دەگۆی و بەکارگە و کانه خەلوز و بەندەرەکاندا دەیگەڕیت. مەسیح هەناسە هەلەلەکێش و دەپرسی: (ئەم هەموو نەفرەت لێکراو بۆ؟ پێم بلتی چیبان کردوو؟)

کرێکارە کە وئەلامی دەداتەو: (نازانم تۆ پێم بلتی!)

پاشان مەسیح دەبا بۆ کوختە شێدار و بێ ناگرە کە، دەبیا بۆ ناو مەناله برسی و چاوە بەگریانەکانی. دەرگاگە دادەخا، قۆلێ مەسیح دەگۆی و هاوار دەکا: (مەولا، بلتی دەبێ رەوتارمان بەرامبەر قەیسەر چۆن بێ؟ مافی ئەو چیبە کە بیدەین و مافی ئێمە چیبە کە لێی بسەن!)

جەحیلە کە بیدەنگ بوو، هەناسە ی تەنگ ببوو، لێکدا لێکداش بەدردۆنگی دەستی بەتوندی بۆ پێش و دوا دەبرد.

پرسی: "ئەدی باشە وئەلامی مەسیح چ بوو؟"

دوا ئێماندار بە ترسەو سەرنجێکی لە دەورووبەری خۆیدا وئەلامی دایەو: "نازانم، هێشتا نازانم. وردتر بلتیم لەمە زیاتر نازانم!" وای گوت و خۆی هاویشتە سەر ئەسکەملتیکە هەلەو شاو. دەموچاوی نایە نیوان هەرتک دەستی و ناله نال پرسی: "بۆچی؟ بۆچی؟"

لە فیکرەو چووم کە ئەو تە ئێمەیش دەپرسی و چ وئەلامتیکە دەست ناکەوێ. گومانم هەبە لەوێ مەسیح توانای وئەلامدانەوێ هەبێ. ئەدی چۆنە لە لینین بپرسی!

گوت: "بۆچی لە لینین ناپرسیت؟" بێ ئەوێ خۆم بۆ ئەم قەسە یە بەتوورپیی لە زارم هاتەدەر.

- "لێم پرسێو!"

- "باشە، ئەدی وئەلامی چ بوو؟"

- "کرێکارانی دۆنیا یە کەگرن! بەتوورپیی هەستامە سەری و هاوارم کرد: قیلا دیمتێر ئیلیچ من لەبارە ی رۆحەو دەپرسی، لەبارە ی خواوەندەو، لەبارە ی نەمرییەو!"

- ئەی دوا بێ؟"

- "لینین شانی هەلەلەکاند و پێکەنی. لەژێر لێووە گوتی: هە ی بۆرژوا بێ... وای گوت و قونە سیغارە کە ی بەپێلاوەکانی کۆژاندەو!"

جەنگەل گەورە یە، با لەبار

دە ی کەوانە کەت هەلگەر، ئەی (بێ کۆ) بچۆ پێش

لێرەو، لێرەو، لێرەو، لەوێو

بەراز، کێ بەراز دەکۆی

ئە ی بێ کۆ، بێ کۆی هەژار

ئە ی بێ کۆ، ئە ی بێ کۆی هەژار

بەلام کێ دەیخوا، ئە ی بێ کۆی هەژار

دە ی لەت لەتی کە، خۆت ناو سە کە ی دەخۆیت

بۆم! بۆم! فیلێک تلی دا لەسەر ئەرز

کێ کوشتی؟ بێ کۆ

ئە ی بێ کۆی هەژار، کێ عاجە گرانە هاکانی بۆ خۆی دەبا؟

نارام گرە بێ کۆ، کلکیت بەردە کەوێ!

گۆرانیی گرگنەکان

بەمرووری زەمەن، ھەستەم دەکرد، سیحری نەپتیی ئامیزی روسیا زیاتر و زیاتر لە ناخدا رۆ دەچن. دیمەنی زستانی قوتب تا قە دیمەنیک نەبوو ئەفسوونی کردم، ھەروا دیداری یەكەمینیشم نەبوو بەژبانی سلاڤیا. خەلک، كۆشكەكان، كلیساكان و ترویکا(*) و بۆلا لایكا(**) و سەماكانی دەوروپەرەم - بەلكو شتیکی تر بوو، شتیکی قوولتر و نەپتیی ئامیزتر. ناخر لێرە، لەم كەش و ھەوا روسیا بیهێدا، ھەستەم دەکرد ھەردوو ھێزە بنەرەتی و دونیا زاكە، بەشتیو یەكی كراو ھەو ئاشكرا لەنەبەردان. فەزای جەنگ لە دەوروپەرەتا ھێند لە قوولاییترا رۆدەچوو، كە ئیدی خۆشیت با و ترشیت با دەبوو خۆت بۆ ئامیزی یەكی لە دوو ھێزە ھاویشتبا و جەنگیبا. ئەو ھەو من لەم بوونە كە مخایەنە ی خۆدا چەشتبووم، لێرە لەسەر زەمینی بێ سنووری روسیادا، ترسناك و بێ بەزەیی بینیم، ھەمان نەبەرد بوو، بەھەمان دۆژمنگەلی ئەزەلییەو: روونای و تاریکی. بەم پێیە ھێر ھێر لەگەڵ مەملانی روسیادا یەكەنگیروو. رزگاری روسیا، بوو رزگاری منیش، لەبەرئەو ھەو روونای یەكێكە و كەرت ناکرێ، لەھەر كۆی ئەم سەرکەوێ یان تیبشكێ، ئەوا لە ناخی تۆشدا سەردەكەوێ یان تیدەشكێ.

لەو ساتەوختە كە دوا جار بەم ناسنامە ناوەكییە گەیشتم، چارەنووسی روسیا بوو چارەنووسی من. لەپالیدا دەجەنگیم و ئازارم دەكێشا. ھەنووكە لەمۆسكۆ ھەستەم بەھەناسە تەنگیی دەکرد و پرپاری رۆیشتم دا تا ھەموو ئەم گۆرەپانە گەورەییە بینم - ھەر لە (مورماتسك) ھەو لە ئۆقیانوسی بەستەلەکی باكوور تا بوخارا و سەمەرقەند، لە لینینگراد ھەو تا فیلا دیشوستوك - ھەر كۆییەك كە دۆژمنان و ھاوێمانەكانی ئەو دەلێن كەوتبوونە وێزە یەكدی.

ھەر ئینسانێك خاچی خۆی وا بەكۆلەو، ھەر گەلێكیش بەھەمان شپۆ، زۆرینە تا ساتەوختە مەرگ خاچەكە خۆیان ھەروا بەشائەو یە و چ كەسێك نییە لە خاچیان بدا. ناخر بەختەو ھەر ئەو كەسە لە خاچ دەدرێ، چونكە تەنێ ئەو كە لەزەت لە ھەستائەو دەبا. روسیاش لە خاچ درا بوو، كاتێ بەكۆمارە جیا جیا و بەگوندەكانیدا دەگەرەم، لە سەرسامییەكی پیرۆزدا لەرز دای دەگرتەم، ھەرگیز ئاوا بەرخۆدان و عەزابێكەم، ھەرگیز ئاوا ئومیدیك بەسەر خاچەو نەدیتبوو. بۆ یەكەمێن جار پەیم بەو برد چەند زەحمەتە بۆ ئینسان پرپاریدا ھەنگاویك بچیتە پێش بۆ تێكۆپێك شكاندنی ئەقینی پێشوو، خواو ھەندی پێشوو، داب و نەرتی پێشوو. گەرچی ھەموو ئەم شتائە رۆژێك لە رۆژان رۆح بوون و بەرەو ھەلگژان ھانیان داو، بەلام بەمرووری زەمەن بوونەتە ماددەكی قورقوشمی و لەنیو ھەو رێگەدا كەوتوون، ھەنووكەش لەبەردەم تیبەرینی ھەناسە خۆلقتنەرە نوێكاندا ببوونە لەمەر.

ملوتنەھا موژیک بەرگریان دەنواند، حالی نەدەبوون و نەیان دەویست رزگارین. بزماریان گرتبوو بەدەستەو بە (دایك) دا دایاندەكوتی. كار كردن لەسەر رووی خاك، ھەو ھەو دای ھەو كەردبوونییە خاك و رقیان لەبەلێسە دەبۆ. كرتكارانی برسی و بریندار - ھەموو لە بەلێسە - جەماو ھەو رەشە خەلگەكەیان

(*) گالیسكە ی روسیایی كە سێ ئەسپ رایدەكێشی.
 (***) ئامیزیکی موسیقی روسیایی و لە گیتار دەچن.

گا بەزەبروزەنگ و گا بەمیرەبانییەو ھەمان دەدا تا خۆیان پەبوو سەت كەن بەرێگە ی رزگار بیهو. میلیلەتانی دونیاش - ھیتور و تیر - بەدەوری ئۆردوگای روسیادا، بەدەوری ئەو شوپنەدا كە روونای و تاریکی تیدا كەوتبوونە گیانی یەكتر، راوھستابوون. بەپێكە نینەو ھەیانگوت: (تەواو! روسیا تەواو!) ناخر ئەو زرنگ و تیرانە ھەرگیز ناتوانن لە ھێزە نادیار و ژبا نزاكانی لەخاچدان بگەن. بەلام ھەك مەسیح دەلێ: بۆ ئەو ھەو دێكە گەمێ بێتە گولە گەم، دەبێ بەئەرزدا رۆچن و بمرێ. روسیاش بەھەمان شپۆ - ھەك دێكە گەمێك، ھەك فیکریکی مەزن - گینگلی دەدا و رەنجی دەكێشا.

لە یەكی لە ئینجیلە ئەپۆكرینیپاكاندا(*) باسی ئەو دەگێردیتەو چۆن یۆھەننا، ئەو ھەوارییە ئازیزە خەونێکی سەیر دەبینێ كە بەگریانەو لەبەرامبەر لە خاچدراو دا راوھستاو. خاچەكە لە تەختە دروست نەكراو، بەلكە لە روونای، لە بەرامبەریشیدا لەخاچدراو تا قە كەسێك نییە، بەلكو ھەزاران پیاو و ژن و مائالە و چتاقیشیان دەنالیێن و دەگرین. ئیدی ھەواری ئازیز لەرز دایدەگرت و ناتوانی ھیچ كام لەو روخسارە بێ ئەژمارانە جیاوھەكات. خەلگەكە بەردەوام رادەكەن و دیارنامیتن، ژمارە یەكیان بۆ جاری دووم دەگەڕێنەو، پاشان لەناكوپێكرا ھەموو دیارنامیتن و جگە لە (ھاوار) چ شتیکی تر بەلەخاچدراوی لەسەر خاچەكە نامیتتەو.

ئەم خەونە ئۆرۆكە لەبەردەماندا شەپۆلانییە، بەلام رزگار كەری ئەو رۆ تا قە ئینسانێك نییە، بەلكو سەراپای میلیلەتیکە. تەواوی روسیا، ملوتنەھا ژن و پیاو و مائال لەخاچ دەدرین و ئازار دەچێن، دیار نامیتن و ھەلگە قوولیتنەو. ناتوانیت روخساریکی دیاریكراو بناسییەو، بەلام لەنیو ئەم لێشای مەرگەدا، تەنێ (ھاوار) كە دەمیتتەو.

چ شتیکی تر پتویست نییە. چۆناوچۆنی رزگار بوونی سەرلەنوێی دونیا ئاوا بیهیە؟ ئەدی رزگاری مانای چییە؟ واتە دیتنەو ی پاساویکی تر بۆ ژبان، چونكە پاساوە كۆنەكە گوری مانەو ی تیدا نەماو و ناتوانی كۆلەكە ی ئینسان بەسەر شانەو ھەلگرت. خۆش بەحالی كەسێك كە ھاواری زەمەنی خۆی دەبیبەت، ناخر ھەر زەمەنێك ھاواری تاییەت بەخۆی ھەو و دەبیتە ھاواری. تەنھا ئەو كەسە یە دەتوانی رزگاری بەدەست بەیتن.

ئێمە لە زەمەنی خۆماندا دەژین و نایبینین، بەلام ئەگەر فیکری نوێ كە ئەو رۆكە لە لەخاچداندا یە، كلیپە بسەنێ و دونیا نوێ كاتەو، ئەوا ئەوكات ئێمە دەچینە بازەنی یەكەمی ئاگەرەو، دوا ی چەند سەدە یەك رەنگە ئەم سەدە یە ئێمە بەسەدەكانی ناوھراست ناو بیری نەك رێنسانس. سەدەكانی ناوھراست، بەدەرپرینیکی تر واتە تافی راوھستان. شارستانییەتێك دەكوژیتەو و ھێزە خۆلقتنەرەكانی لەدەست دەدا و دەرمێ، ھەناسە یەكی نوێ، كە لەسینە ی چینیکی نویدا پۆنگی خواردۆتەو، بەئەقین و توانا و باو ھەو شارستانییەتێکی نوێ یی رۆدەنرێ.

(*) ئەپۆكرییا: جگە لەجوار ئینجیلەكە، ژمارە یەك ئینجیلی تر ھەن كە نووسینان نەدراو تە پال كەسێکی دیاریكراو و جیتی متمانە ی پروستانتەكان نین. ئەم ئینجیلانە لە كتیبی پیرۆزدا بەناونیشانی ئەپۆكرییا ھاتوون.

خولقاندنی ئەم شارستانییەتە نوێیە شتیکی رەها و وەدیھاتوو نییە. ناخر لەکاری داھینەراندە چ شتیکی نییە پێشوەخت رەھا و وەدیھاتوو بێ، دەشی ئابندە کارەساتیکی لەخۆدا ھەلگرتی، دەشی سازشیکی ترسنۆکانەش بێ، بەلام ھەمدیس دەشی سەرکەوتن بێ بۆ ھەناسە ئەفرینەر، بەم پێیە ئەم قۆناغە ئینتیقالییەمان قۆناغیتە تیایدا ژانی لەدایکبوونی شارستانییەتیک تەجرو بە دەکەین کە لەتافی لەدایکبووندا یە.

چ شتیکی پێشوەخت رەھا و بریاردارو نییە. بەم بەلگە، ھەر گەلێک، ھەر تاکێک لەم زەمانە مۆلق و شێونە گرتوو دەا بەرپرسیارییەتیکی گەورە، بەرپرسیارییەکی گەورەتر لەپێشوی لەسەرشانە، لەم قۆناغە مۆلق و پر لە ئەگەراندەدا یە بەھای بەشداربوونی گەلێک یان تاکێک شتیکی لە پێوانە نایەت.

کەواتە ئەرکی ئێمە چییە؟ ئەرکی ئێمە ئەو یە وردبینانە ئەو ساتەوختە مێژووییە دباری کەین کە تیایدا دەژین. ھۆشیارانە توانا چکۆلەکانمان لەشەریکی دیاریکراودا بخەینە گەر. ھەر چەندێک لەگەڵ تەوژمی پێشەردا ھاواھەنگ بین، ھیندە دەتوانین یارمەتی ئینسان بەدەین لەھەلگرتنی سەخت و نادلتیا و خەتەرناکیدارو ھەر زوھو و زوھو.

کاتی سەردانەکەم کۆتایی پێ ھیتا و چەند رۆژێک لە بوخارا مامەوہ تا بھویمەوہ، ھەستم کرد دواى سەرما بپروحمەکی سیریا، دواچار ھاویتیکی دلریتن برپەری پشت و رۆح گەرم دادیتن. تۆزیک بەر لە نیوەرۆ گەیبیومە ئەوین. گەرمایەکی بەتین، بەلام جاددەکان ئاورشیتن کرابوون و ھەوا بۆنی یاسەمینی لێ دەھات. موسولمانان بەمیزەرە رەنگاوردەنگەکانی سەریانەوہ لەژێر کەپرەکاندا دانیشتبوون و شەرەتیا ھەلەقوواند، جھیلانی قەلەو بەکراسی قۆچە ترازاوہ لەسەر ئەسکەملى بەرز لە چاخەکاندا دانیشتبوون و گۆزانی بەسۆزی خۆرھەلاتیبیانەیان دەچری. بێ ئەندازە ھەستم بەتینووتی و برسیتی دەکرد، کالەکیکم کری و لەژێر سێبەری مزگەوتی (گوک قوبە) (*ی بەنیوانگدا دانیشتم. کالەکەم لەسە ئەنۆدانا و قاشم کرد و کەوتە خواردنی، بۆن و شیرینییەکی بۆ ناو ئیسکم رۆچوو، لە گۆلی ژاگای ئەریحا دەچوو، لە فینکیای کالەکەدا غەرق بووم و گیانیکی تازەم تێ ھا تەوہ.

کیژیکی چکۆلەیی ھەوت سالان بەبەردەمدا تێپەری، پرچەکانی ھۆنیوہ و لەدواوە بەزمارەبەکی زۆر قەردیلەیی زۆر چکۆلە پۆشرابوو کە سەدەف یان زەنگیانەیی شین یاخود ھیلالیکی چاوەزاری بەھەرەبەکیانەوہ کردبوو. کاتی ئەو کیژە بەبەردەمدا تێپەری، سمتی وەک سمتی ژنیک دەلەرییەوہ و ھەوا تژی بوو لەبۆنی میسک.

لای نیوەرۆ، مەلای ریش سپی و میزەری سەوز بەسەر رووہو ئاسمان دەستی نایە بن گۆچەکی و

(*) گوک وشەبەکی تورکییە، واتە شین.

ئەوجا بەدەنگیکی خۆش و جەھووری کەوتە بانگکردنی ئیمانداران بۆ نوێژ. لەو کاتەیدا مەلا بانگی دەدا، لەقلەقێک لەزەریاچەیی ئەو ھەوا گەرمەدا سەوتی لێدەدا و لەسەر قاچیک بەسەر نووکی منارەکەوہ نیشتەوہ.

دانیشتم، پراویری گۆیم دەمژنەفت و پراویری چاوانم دەمبیینی، لەزەتم دەبرد لە کالەکە بۆندار و شیرینتر لە ھەنگوینەکە. بەختەوہرییەک دایگرتم، چاوانم لێکنا، بەلام لەترسی ئەوہی نەبا خەوم لێ بکەوی و تەواوی ئەم بەختەوہرییەم لەکیس بچم، چاوانم کردنەوہ. (ریجستان) گۆرەپانی بەناوبانگی بوخارا لەبەردەمدا چۆل و ھۆل. رۆژێک لەرۆژان، ھەموو بەھارانیکی، لەسەر زەمینە موسولمان نشینەکانەوہ زیارەتکارانی دێوانە دەرژانە ئەم شارەوہ و ھەسەن و ھوسەینیان دەلاواندەوہ. قافلەکانی داو و دەرمان، سێو، خورما و سۆزانیگەلی پیرۆز دەگەشتن. جھیلان بەسەر ئەسپی سپی و کۆتری سپی بەدەستەوہ دەھاتن، سەریان تاشراو و خۆلەمیش و کا لیدراو، لەدواى ئەوانەوہ ئیماندارانی کفن پۆش و فیتگرتوو کە شمشیریان دەدا لە کەلەیی خۆیان تا خوتین بەسەر ریش و سمیل و کفەکانیاندا چۆراوگەیی دەبەست. چل رۆژ و چل شەو پرسەیان دەگرت و دەیانلاواندەوہ: ھەسەن! ھوسەین! ھوسەن! ھوسەین! ھوسەین! پاش ئەوہ کە ھیشتا تازەدار و شەلال لەخوتین بوون، لەژێر درەختە شکۆفەکردوہکاندا رادەکشان و سۆزانییە پیرۆزەکانیان لەخۆیان دەتاران.

بەلام گۆرەپانی ریجستان، ھەنووکە چۆل و ھۆل و مزگەوتە سەیرە رەنگاوردەنگەکەش نیوہ وێران، ئیدی خەلکەکە بیوونە تارمایی، کەلەباب خوتینبووی و ئەوان رەوپیوونەوہ.

ئەری ئینسان ئەو ھەموو شیتگیرییە مەلەکویتییە و ئەو ھاوتیات و تازەدارییە ئاراستەیی کێ دەکرد؟ چما مەبەست لەوہ چ بوو؟

رۆح لێوپیژبوو لەتالوتفتی، ئیدی شەکەت بووم لەزیندووکردنەوہی مردووان، جا بۆ ئەوہی بتوانم بنووم و لیبیان ھەلبییم، چاوانم لێکنا. خەونیکم دیت، لە خەوئەدا، دوو لیبی پر لە ئاژاوە، دوو لیبی ژنانە، بەبێ روخسار بەفەزاوہ بوو، کەوتە جوولە و دەنگیکم ژنەفت: "خواوەندی تۆ کییە؟" بێ سێدوو وەلامیم دایەوہ: "بوزا!" بەلام لێوہ کە ھەمدیس کەوتە جوولە: "نا، نا، ئییاپۆس!"

بەگۆرمیک ھەستامە سەرپن، ھەموو ئەو خەم و خەفەتەیی کە لەسە مانگ لەوہوہەرەوہ لەتاریکییەکانی زەینمدا لەجوولەدابوو، ئاشکراوو. دەرگای ناخم کرایەوہ و بینیم، لە تەواوی ئەو ماوہیەدا، وەک ماری ناو دێک لە ئازار و تەقەللادا بووم تا بتوانم کاژ فریدەم و کاژیکی نوێ بپۆشم. بێ ئەوہی بزەنم بۆ، ئازارم دەکیشا. ھەنووکە ئەم خەونەم بینیبوو: بوزا لە جلکی کۆندا و ئییاپۆس لە جلکی نوێدا.

ئییاپۆس، خواوەندی تەماس کە جەستەیی بەلاوہ باشتەرە لە تارمایی و وەک گورگی جەکایەتەکان بۆ تیرکردنی ورگی چاوەرپی بەلینی ئەوانی تر نییە، نە متمانەیی بەچاوەییە و نە بەگۆن. گەرەکییەتی لەمس کات، دەست لە ئینسان و خاکەوہ بەدا، ھەست بکات گەرمای ئەوانە نامیتەیی گەرمای جەستەیی بووہ، ھەست بکا ئەوانەیی لەگەلدا یەکانگیڕ بوون، تەنانەت دەپەوی رۆحیش بکاتە جەستە تا بتوانی

دهستی لیتوهدا. خواوهندهک که لههه موو خواوهندهکانی تر زیاتر جیتی متمانهیه و له هه مووشیان کرده تره،
ئو خواوهندهی که بهسه رزدا ههنگاوهه و ئه رزی خوئشدهوئ و ئاره زوو دهکا لهسه ر شیتوهی خوئی
دروستی کاتهوه، ئهوه خواوهندی من بوو.

روسیا بئ قسه و بئ هاتویات موجیزه ی خوئی نه نجام دابوو. وهک ماریک که هیشتا کاژه نوئییه که ی
گه شه ی نه کردبئ، سه رمایه تی و ده خزیته بهر هه تا و تا گه رمی بیته وه، روئی منیش هه وهک ئه و ماره
خزایوه بهر هه تاوی نوئوه. کاتی وه ناگا هاتمه وه، ئیدی ئه و که سه ی جار ان نه بووم، چونکه پیشتر
نه مده زانی و هه نووکه ده مزانی. لیکدا لیکدا له خوئم ده پرسی: ئاخو چوناو چونی خه ون ده توانی ژبانی
ئینسان بگوئی؟ منیش وه لامیم دایه وه: ناتوانی! به لکو ته نه ا رایده گه یه نی که گوئی نیک به یه یه!

ئه ری ئینسان هه وه شیتگیرهکانی ئاراسته ی چ شتی ده کات؟ ئامانجی چییه؟ جار ان زه رده خه نه یه کم
ده هاتی و وه لامم ده دایه وه: زنجیره یه که وه هم. دونیا بوونی نییه، زوئم و برسیتی و شادومانی و خه م و
هه ول هیچیان نین، هه موو شتی تارماییه و به فوویه ک ده رونه وه!

به لام ئه لعان، لیوئی له ئارامی به گوئی میک هه ستاومه ته سه ر پئ. تاریکی خه ریکه شان له سه ر
گویره پانی ریجستان داده ا. سه رم هه لیری: مه به ست چییه؟ مه پرسه! که س نازانی، ته نانه ت خواوه ندیش
نازانی، ئاخو چونکه ئه ویش له گه ل ئیمه دا ده چیته پیش، ئه ویش له گه راندا یه و ژبانیشی وا له خه ته ردا،
ئه ویش خوئی بو بهر خودان سازداوه، برسیتی و زوئم وان له دلدا، ئاپوره یه ک تاریکیشی تیدایه، ئه و
شانه شی ده یانینی تارمایی نین، هه رچه ندیکیش فوو بکه یه ت، ئاره نوه وه، ئه وانه گوشت و ئیسکن،
ده ستیان تبه وه ده، بوونیان هه یه، ئه دی مه گه ر هاواریک له فه زادا نابیه یه ت؟ ئه وانه هاوار ده که ن. هاواری
چ ده که ن؟ یارمه تی. ئه ی هاواری کئ ده که ن؟ هاواری تو. هاواری هه موو ئینسانیک. هه سته سه ریئ!
ئه رکی ئیمه پرسیا رکردن نییه، ئه رکی ئیمه ده سخسته نیو دهستی به کتر و هه لگزانه به ره و میعراج!

له کوئی ئه و سن مانگه دا، کاتی له گه رانه وه مده بو گریکستان هه مدیس له بهر لین و پاشان له قینا لام
دا، دونیا گوئی بوو. نا، دونیا نا، به لکو چاوانی من. سه ماگه لی پرۆزی، موسیقی مؤدیرنی وه حشیبانه،
ژنان و پیاوانی رهنگ و کریم له خو داو، زه رده خه نه ی پرنده و سووکایه تی پیکه ر، هه وه سی ئالتوون و
ماچ، ته واوی ئه و شتانه ی که پیشتر به لامه وه سه بر و وروژینه ر بوون، هه نووکه مایه ی ترس و دل
تیکه لاتم بوون. ده مبینی ئه وانه په یکه گه لی شوومی مه رگ بوون، بوئیکی ناخوش له هه وادا بلاوببووه و
پیده چوو دونیا بگه نی - هه لبه ت سه دوم و عاموره ش هه مان بوئی گه نیویان هه بوو.

(بۆمبای) یش بهر له وه ی بیته خۆله میش ئاوها بوئیکی لی هاتوه. شه ویکیان به شه قامه
رووناکهکانی قینادا ده رۆبشتم که جمه ی ده هات له ژن و پیکه نین، هه ستم کرد کوتوپر هه مدیس شاری
به نه فره ت بو له زه نهدا وه دیار ده که ویتته وه. په که مین جار که (بۆمبای) یم بینی، زور جحیل بووم و
ئه وکات نه مده توانی ئه و په یامه وه دۆزم که بو ئیمه ی پئ بوو، له دوویشی نه گه رام، ئاخو ئه وکات

به نه قلمدا نه ده هات که ده شی روژیکی له روژان چاره نووسی بۆمبای بیته چاره نووسی ئیمه. ئه وکات
دونیا هیشتا له پیش چاواندا توکمه و پته و، خوئی به شانی مه سیحه وه گرتبوو. به لام هه نووکه؟ بپارم دا
له گه رانه وه دا جار یکی تر بۆمبای ببینم.

ئاسمان که میک هه ور بوو، گزویای به هاری بهر ده رگا و هه شه کانی پۆشیبوو. شه قامه کان چۆل و
هۆل و جئ مه یل و ئاره زووی من بوون، به تاقی ته نی و به فیکه کیشانه وه له شاری چۆلدا که وته پیاسه.
خانووه کان بئ ده رگا و بئ خاوه ن له سه ر پشت بوون، مه یخانه کان، په رستگه کان، شانۆ و هه مامه کان
هه موو چۆل، به لام هیشتا وینه ی سه ماکه ری رووت و فریشته کانی ئه قین، به نیگای گیلانه وه، وینه ی
که له باب و سه گ و وینه ی ئابروو به ری په یوه ندیی سیکسی نیوان ئینسان و نازه لان، به رده نگینکی تاریک
به سه ر دیواره کانه وه ما بوو.

له ناکاویکرا ده نگینک له گوئما زرنگایه وه: (ئومیده وارم خودا گوپی ئه وم بداتی له پاریس و له نده ن
به ریگه دا برۆم و له گه ل هاواری پیناندا به رووسی بشاختم!) له رز دایگرتم، ته زووی نوقلانه یه کی ترسناک
به برپه ی پشتما تبه یه ری.

ئه مبه رکهانی بۆمبای پر، ژنه کانی پرۆزی، نه زۆک و تازه هه مامکردوو، پیاوه کانی بئ باوه ر، شه که ت
و گالته جار، ته واوی خواوهنده کانی نکولیکه ری خواوه ند - گریکستانی، ئاسیایی، ئه فریقایی - له ویدا
جمه یان ده هات و وهک له گه یه ک کوئبوونه وه و ناپاکی به شیتوه یه کی په کسان دابه ش کرابوو. فیلبازانه
پیده که نین و ئینسان و دیاریه کانیان دابه ش ده کرد، ته واوی شار لای بورکانی (فیو) وه له سه ر پشت
راکشاو و بئ باکانه له قاقای پیکه نیندا بوو.

چومه سه ر به زراییه ک و ته ماشام کرد. هه نووکه پاش ئه و هه مووسال و ئه و هه موو بهر خو دا نه گه ورانه
تبه گه یه شتم. پیرۆز بئ ئه م شاره گونا هکاره بو هینانی ئه م په یامه ی که دونیا هه مووی (بۆمبای) ه تاوئیک
به ر له بورکان. ئاخو که لکی ئاوها دونیا یه ک چییه به ژنانی پرۆزی و پیاوانی بئ باوه ر و به ناپاکی و
نه خوئی و زوئم و زۆری؟ بۆچی ئه و هه موو بازرگانه فیلباز و خوئییه مرۆخو ر و قه شه خواوه نده فرۆش و
بۆچی ئه م هه موو گه واد و خه سیوانه ده ژین؟

بۆچی ده بی ته واوی ئه م منالانه گه وره بن و له مه یخانه و کارخانه کاندای جیتی باوکانیان بگه نه وه؟
ته واوی ئه م مادده یه له به رده م تبه پهرینی روخدا ده بیته له مه پر. ته واوی روخیک که ئه م دونیا یه روژیکی
له روژان هه یبوو، له خو لقاندنی شارستانیه تیکی پرسنگداردا، له فیکر و ئایین و هونه ر و پبیشه و
زانست و ده سکه وتدا خه رجی کرد. ئه م دونیا یه هه نووکه گوپ و هیزی چۆر پر بووه، ده ی با هه مه جیه کان
بین و ئه م ریگه نوئییه بکه نه وه و گو زه رگه یه کی تر بو روخ بکه نه وه.

ژماره یه کی هه یجگار زور له خه لکانی چه وساره و برسی ده بینم خه مته تی میتری پر خو رکی خه لکانیک
ده که ن که هینده یان خو اردوو و هینده یان خو اردۆته وه خه ریکه ده تره کین. خه ون له و که سانه دا ده ورووژی
که هه تره که ده که ن. به لام ئه وانی تر، دانیشتووان، کوتوپر هاتویات ده بییه ن و ئاوردده نه وه. له سه رده تادا
پیده که ن، به لام پاشان رهنگیان ده په ری، به نیگه رانی سه ر داده گرن و تبه ده گن. تبه ده گن که کوئله و

خزمه تچیه کان، جوتیار و کرپکار و پین پهبان شورشیان هه لایساندوهه. ساته وهختی پیرۆزا! مه نترین دهسه که وته کانی فیکر و هونه ر و کار، له میانه ی زه مه نه کانی هه لگزانه پر مه ترسییه کانی ئینساندا وه دی هاتون.

گه وره پساوان بۆ به رهنگاری له دهوری یه کدی کۆده بنه وه، به رهنگاریی ده نوین، به لام ته وای هیزی جو له ی سه رده می ئیمه له دژیا نه، ئه وانه خو اردوو یانه و خو اردوو یانه ته وه و شارستانیه تیان رۆنا وه و هیز و توانایان چۆر پر بو ه، ئیدی ساته وهختی وه دیه پینانی دوا شتوازی وه زیفه یانه: ده بی مه حف بن!

هه ر که سفه ی نو ی راخرا و خو راک ی له سه ر دانرا، کۆ به لکان ورده ورده قه له و بو ون ده چن و ئیدی له حه ژمه ت تیری ده تره کین، جه ما وه ریگی زۆر لی کراوی تر له خا که وه سه ر ده ری ئی و برستی و خه ون، هه ر دو ژهنه راله که ی رۆح له گه لیا ندا، هه مدیس ریگه شه ق ده کری. ئیدی ئه م ریتمه، به بی و چان تا ئه به د درێژی ده بی.

ئه مه یاسایه، ته نی له م ریگه یه وه به ژیا ن ده توانی خو ی تازه کاته وه و به ره و پیش به چی. ته وای ئه ندامه زیندوو کان (فیکر و شارستانیه ته کان ئه ندامی زیندوو ن) هه ست به م پیدایه سییه نا وه کییه به گۆر مه ده که ن، له ودیو ئه وه وه ئه م ئه رکه هه ست پیده که ن که له ده وره یه ی خو و به بی توانای خو و هری گرن و هه زمی که ن و گه ر توانیا ن خو کمی دونا که ن. ئاخه فیکری نو ی برسی ترین و دژبو ترین وه حشه.

به لام له هه مان کاتدا، یاسایه کی تر ده که ویتته کار: یاسایه کی بیسه زه بی که هه رجه ندی ک ئه ندامی زیندوو وه زیفه ی خو ی له پا و انخو ازی و فه رما تره وایی کردندا به ئه نجام به گه یه نی، به هه مان راده و زیاتریش له هه لدی رانی نیژیک ده بیته وه. ده شی غروور تاقه گونا هیک بی که ها وسه نگیی جیهانی به گونا هیکی گه وه داده نی و نایبه خشی. کام لبوونی ده سه لاتی ئه ندامی ک، ویرانبوونی حه قبی ئه و ئه ندامه ی لی ده که ویتته وه.

ئه م حه قیقه ته په ی پین نه برا وه هه یه: ته وای ک به هو ی ئه وه وه که ئه ندامی زیندوو ئه رکی خو ی به چی هینا وه، نابووت ده بی. خو گه ر ئه رکه که ی نه گه به نیته کۆتایی، کاتیکی زیاتر درێژه به ژیا ن ده دا، به بی ئه وه ی بیته ئه زیه ت بۆ خه لکانی تر و بی ئه وه ش که خه لکانی تر بی نه مایه ی نه فره ت بۆ ئه م.

وا پیده چی ئه م ئه رکه روو خینه ره له دلی هه ر ئه ندامی کی زیندوو دا شارا وه بی تا ئه و کاته ی ئی شی خو ی ته و او و بی که مو کو ری به ئه نجام ده گه یه نی، یارمه تی ده دا له دیار نه ماندا تا نه یا له مه یه ر له به رده م ئه ندامی کی زیندوو ی تر دا که ده ستی نا ره زایی هه لپه یه و ئه مه یه گه ر که یه ته به نو زه ی خو ی خو کمی دونا بکات. پیده چی چالا کییه کی مه زن و روو خینه ره له هه موو گه ردی له یه ک له گه ردی له کانی ژیا ندا هه بی، وه ک بلتی هه موو گه ردی له یه ک جه سه ره تی ژیا نی له شی وه سه رپا گی ریه که یه دا هه بی و له هه ر روو به روو بوو نه وه به کدا ناماده ی ته قینه وه بی. ژیا ن له م ریگه یه وه په رۆشییه نا وه کییه کانی خو ی ئازا ده کا و به ره و پیشه وه ده چی.

ئه م یاسایه له سه ره تا وه زا لمانه خو د نوین و توو ره مان ده کا، به لام گه ر دا نه وینه وه و ورد تر بنۆرین، ئه و لپو رپۆ ده بی ن له ستایش، به به ره که تی ئه م یاسایه هیزی وه حشیی قودره تی بالا ی خو ی له ده س ده دا،

ئینسانی به ده سه لات ئیدی ده سه ردا ری له خو بایه ی بو ون ده بی، چونکه له کاتی کدا ئه م یاسایه ها و نا هه نگی ی وی ها ن ده دا ده سه لاتی خو ی تا دوا سنوور به کار بی نی، له لایه کی تره وه وه بی ری دینی ته وه که هه ر ساتی ک له خزمه ت به (هه موو) دا به ره و پیش ده چی، به ره و فه نا بو نی خو ی به ره و پیشه وه ده چی.

را به ره بۆ شه و یه که کان ئه مه نا زانن و ناشی بیزانن، چاره نووس چاویانی به ستو ته وه تا نه هی لتی بز انن کو توه ده چن، ئاخه گه ر بی بن ئه و تین و تاویان داده مرکی.

ئه ز ده جه نگم تا ته وای باز نه ی چالا کیی ئینسان به و په ری توانامه وه له پیته به دم، تا پیش بی نی به کم که کام (با) یه هه موو ئه م شه پۆ له ئینسانیه به ره و ژوو ر راده مالتی. به سه ر ئه و سه رده مه دا دادی ته وه که تی یایدا ده ئیم- ئه و هی لاله ورد و هه ست پی نه کرا وه ی که باز نه یه کی به رفه را وانی هه یه. هه ول ده دم له ئه رکی ئه مرۆ گۆ شه نی گایه کی روونا ک به ده س بی نم، ده شی ئه مه تاقه ریگه یه ک بی که ئینسان لی یه وه ده توانی شتی کی نه مر له ساته وهختی تی په ری ژیا نی هه لگ ری ته وه. نه مر له به ر ئه وه ی ها و نا هه نگه له گه ل ریتمی نه مر.

به قو لی هه ست به وه ده کم که ئینسان به خو سپاردنی به هه ول، له کانه وه بۆ روک و له رو ده که وه بۆ ئاژه ل و له ئاژه له وه بۆ ئینسان هه لده گۆ ی و پاشان له پیناوی ئازا دیدا تی ده کو شی. ئاخه تی کو تشه ره له هه ر سه رده می کی چاره نوو س سا زدا قلا فه تی کی نو ی له خو ده گری. ئه مرۆ را به ری پرۆ لی تار یای را په ربو، دا وای داد و به خسته وه ری و نا زادی ده کات، دروشم ده داته ها وری کانی و هانیا ن ده دات، که چی چ که سیک ئه و نه نی یه تر سنا که ی لانی یه که داد و به خته وه ری و نا زادی زیاتر و زیاتر دوو ده که ونه وه.

گه لیک شی و و به به هایه گه ر هه موو ئه و که سه انه ی له پینا و ئامانجی کدا ده جه نگن، با وه ریا ن به گه یه نیا ن به و ئامانجه هه بی و بز انن هه ر به گه یه نیا ن، به خته وه ری سه رانه ری دونا داده پۆ شی. له م ریگه یه وه رۆح دلنی که به هیز ده بی نی ته وه و له پینا و هه لگزان ی بی کۆتاییدا نا زا به تی ده یگری، مه سه له که ته وای ک له وه ده چی که عاره بانجیه ک گور زی ک ئالف له به رده م ئه سپه که یه دا دان، ئه سپه که ش له کاتی را کیشانی عاره بانه قور سه که دا، مل درێژه ده کا و هه ول ده دا چلی کی لی بخوا، به لام ئالفه که زیاتر لی بی دوو ده که ویتته وه، ئه سپه که له هه ولی گه یشتن به ئالفه که دا به ره و پیش ده چی و به ره و لوو تکه هه لده گۆ ی.

ستا یشی کی قوول بالی به سه ر بووندا کیشا وه، له نیو ئه م ئاپۆ ره ی تاری کی یه نه دا، (ها واری نادیا ر) به ئاشکرا ده بی نم که هه لده گۆ ی و سیخو رمه ش له مرۆ قایه تی ده ژهنی تا له گه لیدا هه لگۆ ی. گه ر له سه رده می کی تر دا ژیا بام، ئه و ئه م ها وارم له نیو ئاپۆ ره ی به گزاده و ها و لاتی یان و پیشه وه ران و باز رگانی را په ربو دا ده بی نی و ده بو مه ها و به میانیان. ئاخه ئینسانه کان که وتو نه ته دا وی شالیو تکه وه له خو یان به هیز تره، شالا ویک که به ره و سه رتیا ن را پیچ ده کا و هه ر کاتی که شه ک تیش بوون، جییا ن دیلی و روو ده کاته که ره سه ته یه کی خا وی تر که هیشتا هیز و گو ری خو ی له ده س نه دا وه.

ئه رکی ئیمه یه له سه رده می خو ماندا شو ئی پی ئه م هیر شه جا ویدا نی یه هه لگ رین و کۆ مه کی که ی ن و ها و کاری بی ن. ئه ورۆ زۆر له کۆ به ل و برسی یان به دا وه بوون، ئه ورۆ زۆر یان که ره سه ته ی خا ون، جه ما وه ر نا توانی له م شالا وه بی سه زه بی یه بگات، به گو ئیره ی زه بی چکۆ له و ها و گو نجا و له گه ل خوا سه ته

رژانه‌ییه‌کاندا، ناوی بچووک بچوکیان له و شالاوه ناوه.

ناوی به‌خته‌وه‌ری، یه‌کسانی و ناشتی‌یان به‌سه‌ردا بریوه. به‌لام (تیکۆشه‌ری نادیار) ئەم وه‌مه فریوده‌رانه‌ی که جه‌ماوه‌ر دلّی خو‌یانی پێ خو‌ش ده‌که‌ن، جێ دێلّی و توند و بی‌به‌زه‌بیانه ده‌جنگی تا له ئەقل و جه‌سته‌کان تێپه‌رینی و له ته‌واوی هاواره‌کانی تووره‌یی و برستی، په‌یامی نازادی بئافه‌رینی.

دانه‌وینه‌وه و روانین بێ ئەندازه ترسناکه، ده‌شی ئەوه زنده‌قت به‌ری، له‌به‌ر ئەوه‌ی په‌ی به‌نه‌یتیییه‌کی ترسناک ده‌به‌یت: نه‌یتییی ئەوه‌ی (تیکۆشه‌ر) ئینسانی پێ گرنگ نییه، به‌لکو بلّیسه‌ی پێ گرنگه که ناگر له ئینسانه‌کان به‌رده‌دا. ناخر رێه‌وتی وی هیلّیکی سووره که که‌لله‌سه‌ری ئینسانه‌کان وه‌ک ده‌نکه ته‌سیح کون ده‌کات. ده‌ی من شو‌تپیتی ئەو هیلّه سووره هه‌لده‌گرم، له‌میان‌ه‌ی ته‌واوی شته‌کانی دونیادا، ته‌نی ئەم هیلّه سووره‌یه جیگه‌ی گرنگی پێدانه، گه‌رچی هه‌ستیش ده‌که‌م به‌که‌لله‌سه‌رمدا رت ده‌بی و کونی ده‌کا و ده‌شکپینی. به‌ئیراده‌ی نازادانه‌ی خو‌م ناچاریی قه‌بوول ده‌که‌م.

به‌لام وا باشتره له سنوورگه‌لی ئینسانیدا راوه‌ستین، ته‌نی له‌نیو ئەم سنوورانه‌دایه ده‌توانین کارکه‌ین و ئەرکی خو‌مان ئەنجام ده‌ین. باشتره ئەو‌لاوه‌تر نه‌چین چونکه ده‌گه‌ینه لیوار و خه‌ره‌ندیش له‌ویدا ده‌می دا‌چهرپوه. ده‌بێ له‌ویدا تژی بین له‌ترس. بوزا، ئەو جادوو‌گه‌ره مه‌زنه، ئەوه‌ی که به‌فوویه‌ک دنیا ده‌په‌وتینیته‌وه، به‌زده‌خه‌نه رق‌اوییه‌که‌یه‌وه له‌سه‌ر لیواری هه‌لدێر راوه‌ستاوه، به‌لام ئی‌مه نامانه‌وێ دنیا دیارنه‌مینی، هه‌مدیس ناشمانه‌وێ مه‌سیح دنیا به‌کو‌لییه‌وه بگرن و بۆ ناسمانی بگو‌تینیته‌وه، به‌لکو ده‌مانه‌وێ دنیا بژی و لێره له‌گه‌لماندا تیبکو‌شی. ئی‌مه دنیا‌مان خو‌شده‌وێ، ته‌واوی‌ک وه‌ک گۆزه‌گه‌ریک که گۆزه‌کانی خو‌شده‌وێ و چه‌زی پێیانه، ناخر چ که‌ره‌سته‌یه‌کی تر شک نابه‌ین ئی‌شی پێ بکه‌ین، به‌سه‌ر ئەم هه‌رازه‌نا و هاتوباته‌وه، چ کی‌لگه‌یه‌کی تر شک نابه‌ین تو‌وی که‌ین و دواتر بکه‌وینه‌وه‌ی.

قه‌وقاز

هیشتا له ئیتالیا بووم، برووسکه‌یه‌کم له وه‌زاره‌تی کاروباری کۆمه‌لایه‌تیییه‌وه له‌ئه‌سینا به‌ده‌ست گه‌یشت که تیایدا داوام لێ کرابوو گه‌ر قایل بم به‌وه‌رگرتنی پۆستی به‌رپه‌به‌ریتیی گشتییی ئەو وه‌زاره‌ته، ئەوا ده‌بی به‌سه‌فه‌ریکی تاییه‌ت بچمه قه‌وقاز، بچمه ئەو شو‌ینه‌ی له‌وێ سه‌دان هه‌زار گریکستانی له‌خه‌ته‌ردا بوون. ده‌بوو رێگه‌یه‌کم ببنیابا‌یه‌ته‌وه بۆ گواستنه‌وه‌ی ئەو خه‌لکانه بۆ گریکستان و رزگارکردنیان.

ئەوه‌یه‌که‌مین جار بوو له‌ژیاندا ده‌رفه‌تییکی له‌و چه‌شنه‌م بۆ ده‌ره‌خسا که له‌بری مملانیی له‌وه زیاتر له‌گه‌ل تیۆر و فیکر و مه‌سیحگه‌ل و بوزاگه‌لدا، قو‌لی ئی‌شکردنی له‌گه‌ل خه‌لکانی زیندووی له‌گۆشت و خو‌ین خو‌لقاودا لێ هه‌لمالم. خه‌نی بووم، ناخر ئیدی له‌و شه‌ره بۆکسه وه‌میییه شه‌که‌ت بیووم، شه‌که‌ت بیووم له‌م شو‌ینه و شو‌ینکردن به‌کو‌لیک پرسیار و گه‌ران به‌دوای وه‌لامه‌کانیاندا. پرسیاره‌کان هه‌میشه خو‌یان نێزیک ده‌کرده‌وه و وه‌لامه‌کانیش هه‌رده‌م جیگۆرکپیان بوو، پرسیار له‌سه‌ر پرسیار، مار له‌سه‌ر مار که‌له‌که بیوون و ده‌ستیان نابوه بینم، ئیدی کاتی ئەوه هاتبوو بزائم چما ئایا کار، کاتی به‌شمشیره‌که‌ی

گرێ کۆتیه‌کانی ژیان ده‌کاته‌وه، ده‌توانی به‌ته‌نی وه‌لامی‌ک بداته‌وه.

هۆیه‌کی تریش که هانی دام ئەو مه‌ئموورییه‌ته‌م قه‌بوول بێ، دلّسووتانی هه‌میشه‌ییم بوو به‌گه‌له له‌خاچدراوه‌که‌م، ئەو گه‌له‌ی که هه‌مدیس له‌چیاکانی پرۆمیسسیۆس، له قه‌وقاز له‌خه‌ته‌ردا ده‌ژیا. هه‌مدیس (ده‌وله‌ت) و (زه‌ه‌روه‌نگ) بزما‌ریان به‌جه‌سته‌ی پرۆمیسسیۆس، نا، به‌لکو به‌جه‌سته‌ی هه‌موو گریکستاندا داده‌کو‌تی و له‌چیاکانی گریکستاندا له‌خاچیان ده‌دا. ئەمه‌ خاچی گریکستان بوو، هاواری ده‌کرد، هاواری بۆ خودا نه‌ده‌برد، به‌لکو هاواری بۆ ئینسان و رۆله‌کانی ده‌برد رزگاری که‌ن. به‌م پێیسه، بۆ یه‌کانگیرکردنی کاره‌ساته‌کانی ئەم‌رۆ له‌گه‌ل نازاره‌ نه‌مه‌ره‌کانی گریکستاندا، بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی هه‌راز و نشیوه‌ تراژیدییه‌ هاوچه‌رخه‌کان تا ناستی هیماکان، ئەو مه‌ئموورییه‌ته‌م قه‌بوول کرد.

ئیتالیا‌م جێ هیشته و له‌ئه‌سینا لام دا. (ده) که‌سم هه‌لبێژارد که زۆره‌یان کریتی بوون و پیکه‌وه به‌ره‌و قه‌وقاز که‌وتینه‌ رێ تا رێگه‌یه‌ک بۆ رزگارکردنی ئەو هه‌زاره‌ها گریکستانییه‌ بدۆزینه‌وه. له‌باشوور کورده‌کان هه‌ر گریکستانییه‌کیان گرتبا نالیان به‌پێیدا داده‌کو‌تی، له‌باکوور به‌لشه‌ویکه‌کان به‌ناگر و ته‌وره‌وه‌ بۆیان دا‌به‌زیوون، گریکیگه‌لی خه‌لکی باتوم و سوخومی و تی‌فلیس و قارس، رووت و برسی و نه‌خو‌ش له‌و ناوه‌نده‌دا گیرۆده‌ بیوون و چاوه‌رپێ مه‌رگیان ده‌کرد و تا ده‌هات ته‌وقی نیو ملیان زیاتر ده‌هاته‌وه‌یه‌ک. هه‌مدیس ده‌وله‌ت له‌لایه‌که‌وه راوه‌ستا و زه‌هر و زه‌نگیش له‌لایه‌کی تر -هاوپه‌یمانانی ئەزله‌ی-.

چ خو‌شه‌ رو‌یشتن بۆ ئامانجییکی سه‌خت و هاوکارانی چالاک و دلّسو‌ز به‌ده‌وری خو‌ته‌وه‌ بی‌نیته. که‌ناری گریکستانمان به‌جێ هیشته، به‌یانیییه‌کیان کۆسته‌نتینییه‌ له‌ئاسۆه‌ به‌ره‌نگی‌کی کال و ده‌یارکه‌وت. بارانێکی خو‌ش ده‌باری، مناره‌گه‌لی سپی و دارسه‌رووگه‌لی ره‌ش، وه‌ک ئەسته‌ونگه‌ی شارێکی غه‌رقبوو ته‌متومانیان شه‌فار ده‌کرد. قه‌دیس سو‌فیا، کۆشکه‌کان و دیواره‌ نیوه‌ وێرانه‌کانی ئیمپراتۆری، له‌بارانی هیتور و ئاتومیددا بز بیوون. هه‌مووان له‌پێشی که‌شتیییه‌که‌دا کۆبیوینه‌وه و هه‌ل‌مان ده‌دا روانینمان ته‌متومانه‌ چه‌که‌ بیری تا ببینین.

یه‌کێ له‌هاوکاره‌کانم گو‌تی: "له‌عنه‌تی لێ بێ! قه‌حه‌یه‌ له‌گه‌ل تورکا ده‌نوێ!" وای گو‌ت و چاوانی پر بوون له‌فرمیسک.

ئەوی تر به‌چه‌یه‌وه‌ گو‌تی: "رۆژی دێ ده‌بیته‌وه‌ به‌هی خو‌مان!"

به‌لام دلّم چ خو‌ریه‌ی نه‌کرد، گه‌ر له‌هه‌لومه‌رجییکی تردا به‌م ئاوه‌ ئه‌فسانه‌یییه‌دا تێپه‌ریام، ئەوا زه‌ینم به‌که‌ایه‌ت و گۆزانی میلیلی و ئاره‌زووه‌ به‌تین و تاوه‌کان کلپه‌ی ده‌سه‌ند و هه‌ستم به‌فرمیسکی درشت و گه‌رم ده‌کرد که له‌په‌یکه‌ره‌که‌ی مه‌ریه‌می پاکیزه‌وه‌ ده‌رژایه‌ نیو له‌په‌ی ده‌ستم. به‌لام له‌م رۆژهدا، ته‌واوی ئەو شاره‌ ئه‌فسانه‌یییه‌م وه‌ک وینه‌ی ئاره‌زوویه‌کی دوور دوور، وه‌ک مه‌خلوقی‌ک له‌ته‌موژ و خه‌یالدا ده‌هاته‌ پیش چاو.

ماوه‌ی دوو رۆژ، له‌دوو‌روه‌ له‌کۆسته‌نتینییه‌مان ده‌نۆری و چاوه‌رپێ بووین زه‌ریا هیتور بیته‌وه‌ و به‌ری که‌وین، خو‌شحال بووم له‌وه‌ی باران لێ نه‌ده‌گه‌را ئەو شاره‌ ببینم، خو‌شحال بووم که پاسه‌وانه‌ که‌ته

تورکه کان ریگه‌یان نه‌داین له کهشتییبه که دابه‌زین و پښ بښینه نه و نه‌رزه پیرۆزه ته‌تریک کراوه‌وه. ناخر نه‌وانه هه‌مووی له‌گه‌ل روخساری خه‌مین و مۆنښی رۆح و دلّی نه‌دی و بدیی گیلیم هاونا‌هه‌نگ بوون که نه‌یده‌ویست نازاره‌کانی بخاته روو.

باران به‌خوڤتر و کۆسته‌نتینییه‌ش تا ده‌هات نوقوو‌متر ده‌بوو، به‌لام پاشان زه‌ریا ره‌نگیکی سه‌وزی رووناکی پۆشی و شه‌پۆله‌کان ورده‌ورده هیتوربوونه‌وه و ئیدی له‌به‌یانی رۆژی سینییه‌ما به‌پښ کوه‌تین. به‌(بسفۆر)دا ره‌ت بووین، باخه‌چرکه‌کان تا ده‌هات په‌رتتر ده‌بوون و خانوه‌کانیش که‌متر، که‌ناره‌کانی نه‌وروپا له‌لای راستمانه‌وه و که‌ناره‌کانی ناسیا له‌لای چه‌پمانه‌وه سیمایه‌کی وه‌حشیتریان به‌خۆوه‌گرت. چووینه زه‌ریای ترسناکی ره‌شه‌وه، هه‌مدیس بایه‌کی توند هه‌لی کرد، بۆنی زه‌ریای سوڤرمان به‌سه‌ردا هات، شه‌پۆله‌کان به‌ره‌و پیشه‌وه گوژمیان دده‌ا و که‌چه‌چرپانه‌ خۆیان که‌وانه‌یی ده‌کرده‌وه و وه‌کی ئه‌سپه‌ سپییه‌کانی هۆمه‌ر نه‌عه‌ره‌ته‌یان ده‌کیشا. له‌ژوره‌که‌مدا کۆبووینه‌وه، له‌باره‌ی گریکستانه‌وه دوا‌ین - گریکستانی نه‌مر و گوژز لیدراو و خاوه‌ن هه‌زاره‌ها برین - له‌باره‌ی نه‌و نه‌رکه‌وه دوا‌ین که بۆی هاتبووین تا پاشان شه‌رمه‌زاری نه‌بین.

لێره‌دا چ مه‌به‌ستم نبییه‌ نشیو و هه‌رازه‌کانی نه‌رکه‌که‌مان تۆمارکه‌م. خۆم و هاوکاره‌کانم مانگیکمان به‌سه‌ردانی نه‌و شار و گوندانه‌وه به‌سه‌ربرد که گریکییه‌کان تیا‌یاندایا په‌رته‌وازه بسوون، به‌گورجستاندا تیتپه‌رین و چووینه ئه‌رمه‌نستان. له‌هه‌مان نه‌و رۆژانه‌دا، کورده‌کان هه‌مدیس گریکییه‌کانیان - نه‌مجاره‌ سڤ که‌س - ده‌سگیر کردبوو، پاشان وه‌ک بارگیر نالیان به‌پیتیاندا داکوتیبوو، نزیک قارس ببوونه‌وه، شه‌و و رۆژ گرمه‌ی تۆپه‌کانیا‌مان ده‌ژنه‌فت.

گوتم: "ده‌بچ یه‌کیکمان له قارس بمینیتته‌وه و وه‌ک سه‌رگه‌وره‌یه‌ک هه‌موو گریکییه‌کان- به‌پیاو و ژن و منال و مه‌ر و مالات و که‌لوپه‌له‌کانیا‌نه‌وه- کۆکاته‌وه و بۆ به‌نده‌ری (باتوم)یان بگوژیتته‌وه. من له‌م باره‌یه‌وه راپۆرتم نووسیه‌وه و داوام کردوه که‌شتی به‌باری خۆراک و جلک و داوده‌مانه‌وه بنی‌دری و که‌شتییبه‌کانیش له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌یاندایا نه‌و خه‌لکه‌ هه‌لگرن. کێ ده‌یه‌وی له‌قارس بمینیتته‌وه و نه‌و نه‌رکه‌ بگریته‌ ئه‌ستۆ؟ پیتوسته‌ چ هه‌له‌یه‌ک روونه‌دا، ناخر نه‌رکی نه‌و که‌سه‌ی ده‌مینیتته‌وه، نه‌رکیکی خه‌ته‌ره‌!" ریش سپییانی گریکی خه‌لکی قارس له‌ ده‌رمان کۆبوونه‌وه و گوڤیان بۆ قسه‌کا‌مان رادیرابوو. هه‌ر (ده) هاوکاره‌که‌م هاتنه‌ پیتش، هه‌موو ده‌یانوست بمینته‌وه، نازاترینیا‌م هه‌لپژارد، وی هاو‌پۆلیکی دیرینم بوو که له‌ جه‌نگه‌کانی پیتش‌وودا بریندار ببوو، که‌سه‌یکی نازا بوو، تژی بوو له‌ سه‌رچلی و بچ باکی، چه‌زی به‌به‌ره‌نگاریبوونه‌وی خه‌ته‌ره‌ بوو.

گوتم: "هیراکلیس تۆ بمینته‌وه، هیوادرم خوا‌ه‌ندی گریکستان پشت و په‌نات بچ."

به‌پیکه‌نینه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: "گه‌ر مرده‌م گه‌ردنم نازا‌که‌ن، ب پاداشتی خیرتان بدانه‌وه‌!"

تۆقه‌مان له‌گه‌ل کرد و جیا‌بووینه‌وه. دوا‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک، تۆز و خۆلا‌ویی، ره‌شدا‌گه‌راو وه‌ک خه‌لووز و جلک دراو، له‌باتوم سه‌ر و که‌له‌لی په‌یدا‌بووه. له‌پیتشه‌وه ده‌رۆیشته‌ و له‌دواشییبه‌وه سوپایه‌کی گه‌وره‌ له‌گریکییه‌کانی قارس به‌گایه‌ل و ئه‌سپ و که‌لوپه‌له‌کانیا‌نه‌وه، قه‌شه‌ش له‌ناوه‌راستا به‌ئینجیله‌ به‌رگ

زیوییه‌کانه‌وه که له‌ کلێساوه هینابوونی، پیره‌میتردان په‌یکه‌رگه‌لی پیرۆزیان له‌بن هه‌نگل نابوو. ناخر نه‌وانه ره‌گوریشه‌ی خۆیان هه‌لکیشاو و دواجار روویان ده‌کرده‌ گریکستانی نازاد تا له‌وی ره‌گی نو‌ی به‌خاکدا داکوتن.

له‌و ماوه‌یه‌دا ئیمه‌یش هه‌موو گریکییه‌کانی گورجستانمان کۆکردبووه، به‌یانیه‌یک گوتم له‌هاوار و هوتافی شادی و ته‌قوتۆقی تفه‌نگ بوو، به‌ره‌و به‌نده‌ر رامکرد، یه‌که‌مین که‌شتیی گریکستانی بۆ گواستنه‌وه‌یان گه‌یشتیوو.

چ به‌رخۆدانیکي سه‌خت بوو! له‌تاو شه‌که‌تی و دردۆنگی و بچ خه‌وی باریک و بنیس بسووین، جارناجار دزه‌ سه‌رنجیکي خیرام ده‌گرته‌ چیا‌ی وه‌حشی و نه‌فسانه‌یی و ده‌شتی نارام و خه‌لکانی میه‌ره‌بانی ئیره‌ به‌چاوانی گه‌وره‌ و خۆره‌ه‌لاتییا‌نه‌ و شیرینی سه‌رکه‌ش و رۆحی خه‌نی و بچ په‌روایانه‌وه. نه‌وانه ده‌یانخوا‌رده‌وه و سه‌مایان ده‌کرد و ما‌چیان ده‌کرد و به‌ویقاریکی مه‌زنه‌وه وه‌ک می‌رووی ره‌نگاو‌ره‌نگ یه‌کتریان ده‌کوشته‌.

له‌گه‌ل نه‌وه‌دا که ده‌رفه‌تم نه‌بوو، خۆیشم چه‌زم نه‌ده‌کرد فیکرم له‌سه‌ر نه‌و نه‌رکه‌ گه‌وره‌یه‌ی که له‌پیتنا‌ویدا هاتبووم، به‌لایه‌کی تردا وه‌رگیرم. پیاوان و ژنان و منالانی چکۆله‌ی برسی و نا‌ئومیدم ده‌بینی ده‌وره‌یان دابووم و چاویان له‌ چاوانم بریبوو - چاوه‌ری بوون رزگاریا‌ن بۆ بیتنم. ئیدی چ‌نا‌و‌چ‌ن‌یی ده‌متوانی خیا‌نه‌تیا‌ن لیتکه‌م؟ هه‌رده‌م پیم ده‌گوتن: "برایینه‌ مه‌ترسن، چاره‌نووسی هه‌موومان به‌یه‌که‌وه گری دراوه، له‌گه‌ل ئیوه‌دا یان رزگارده‌بم یاخود تیا‌ده‌چم!" هه‌ندی جار له‌باره‌ی گه‌له‌ سته‌م دیده‌که‌مانه‌وه بۆیان دده‌وام، له‌باره‌ی نه‌و گه‌له‌وه که چه‌ندین سه‌ده‌ به‌د‌رینده‌ و برسیتی و هه‌ژاری و بوومه‌له‌رزه‌ و ناکۆکی گه‌مارۆ درابوو، ناخر نه‌و هیتانه‌ و بیستویانه‌ گریکستان بسرنه‌وه، به‌لام وی هه‌ر نه‌مر بووه، بنۆرن چۆن هه‌زاره‌ها سال ژیاوه و نه‌شونمای کردوه. نه‌و خه‌لکه‌ به‌سه‌زمانانه‌ به‌م جو‌ره‌، به‌به‌رحه‌سته‌کردنی گریکستان له‌زه‌نیا‌ندا توانیویانه‌ به‌رگه‌ بگرن.

ته‌نچ یه‌ک ئیواره‌بوو که به‌سه‌ر لیتوا‌ری خیا‌نه‌تکردن لیتان گیرسامه‌وه. وا به‌شه‌رمه‌وه ده‌که‌ومه‌ گیترا‌نه‌وه‌ی: ئیواره‌ی رۆژتیکیان له‌ که‌ناری زه‌ریا له‌ باتوم، له‌ باخیکي دل‌فین که نه‌رزه‌که‌ی چه‌وپۆتکراو و ده‌ورانده‌وره‌که‌ی به‌دار چه‌ی‌زه‌ران په‌رژینکراو و گولی سوور و شه‌پۆلا‌وی له‌سه‌ر پشکوتیبوو. نه‌و رۆژانه‌، دل‌ه‌راو‌کیتیه‌کی قورس گینگلی پینه‌دام، چ خه‌به‌ریک له‌ که‌شتی زیاده‌ نه‌بوو، چما ده‌هات یان نا؟ چما هه‌موو ئه‌م رۆحانه‌ی له‌نه‌ستۆم بوون رزگاریان ده‌بوو یان نا؟ چه‌ند رۆژتیک له‌وه‌وه‌یه‌ر به‌ (جو‌رجیا‌نا باربارا نیکۆلا‌یفا) ئاشنا ببووم و ئیواره‌ی نه‌و رۆژه‌ش بۆ باخه‌که‌ی خۆی داوه‌تی کردبووم، چونکه‌ ده‌یزانی له‌ چ وه‌زعی‌کدام و دل‌ی پیم سووتا. باربارا شو‌خترین ژنیک بوو له‌ ژیا‌ندا بینییتم، نا... شو‌خ نا، به‌لکو شتیک که به‌وشه‌ ده‌رنا‌برد‌ری. چاوانی سه‌وز و بچ نه‌ندازه‌ ئه‌فسوونا‌ویی وه‌ک چاوی مار، ده‌نگی که‌میک خه‌مین، هه‌ر هه‌مووی به‌لین و نکولی و شیرینی، که لیم ده‌نۆری زه‌ینم شیرزه‌ ده‌بوو، مه‌ره‌مپیکي نائینسانی له‌که‌له‌که‌مه‌وه هه‌لده‌سا، چالی قوول و تاریک له‌ناوه‌مه‌را ده‌میان ده‌کرده‌وه و با‌پیره‌ کولکنه‌کانی لیتوه‌ ده‌هاتنه‌ده‌ر، ئیدی که چاویان به‌باربارا ده‌که‌وت ده‌یانفراند.

منیش وەك ئەوان چاوم لە چاوانی بری و بەخۆم گوت: "ئیدی ئەم ساتەوهختە دووبارە نابیتەوه، هەمدیس ژنیکی وەك ئەمەش پەیدا نابیتەوه، هەزارەها هەزار رێكەوت و شانس و چارەنوس، ملۆتەها ساڵ لە هەولتی ئەودا بوون تا ئەم ژن و پیاوێ بێننە دنیا تا لە ئەناریکی قەوقازی و لەنێو باختیکی پر لەدار حەیزەرانی شكۆفەكردوودا یەكتر لەئامیزگرن. ئەدی چما لێگەراییان ئەم ساتەوهختە مەلەكوتییەمان لە دەس چووبا؟"

باربارا ئاوری داوێ و بەچاوانیکی نیوێ لێکنراوێ گوتی: "نیکۆلای میخایلۆفێچ، دەتوانیت لەگەڵ خۆتدا بمبەیت؟"

- "لێرەت بێم؟ بۆ کۆیت بەرم؟"

- "بۆ دوور لێرە. لەمێردەكەم بێزار بووم، ناخر من لێرە دەخنکێم و خەریکم دەژاکییم. نیکۆلای میخایلۆفێچ بەزەبیت بەجەستەمدا بێتەوه. وەرە، وەرە بۆ جێگەبەکی دوورم بەرە!"
توند ئەو کورسییەم گرتبوو کە لەسەری دانیشتیووم، لەبەرامبەرماندا بەلەمێك لەنگەرێ گرتبوو، دەترسام نەبادا راپەریم و کەمەری بگرم و سواری بەلەمەكەیی كەم و راکەین، لەگەڵ خۆمدا دەجەنگیم تا ئەو نەكەم."

- "باربارا، ئەی ئەو ئەركە چۆن كە بۆی هاتووم؟ ناخر هەزاران كەس چاوەڕێن تا رزگاربان كەم!"

بەجۆرێبەکی برۆسكە ئاسا ئەو پەتە ئاوریشمییهی ترازاند كە بەقژییهوهی بەستبوو، پرچە شین رەنگەكەیی بەسەر شانیدا پەخش بوو، بەتوورەیی لچی هەلقوورتاند و بەگالته جارێبەوه گوتی: "ئەرك؟ روخسەت بفرەموو تا پێت بلێم تەنھا یەك ئەرك هەیە، ئەویش ئەوێبە نەهێلێت بەختەوهری لەژێر دەستت هەلێی و دەبێ لە قژەوه بێگرت. نیکۆلای میخایلۆفێچ دەی، بەقژ كیشم كە، كەس نامانینێ!"
لەزەریام روانی، لەناوێمەرا هەموو شەیتانەكان لە شەردا بوون، یەك فریشتەیان تێدانهبوو، قەدەر لەبەرامبەرماندا راوێستا و چاوەڕێی دەكرد، ساتیکی درێژ تێپەری. پاشان باربارا لەناکاویكرا چوست و چالاک، بەرەنگیکی پەریوێهە هەستایە سەرێ. گوتی: "تازە درەنگە، نەتوانی دەموودەست قایل بیت و بەقژ كیشم كەیت، خەریکی حسیبەردنی سوود و قازانج بوویت، تازە ئیدی درەنگە! تەنانەت گەر رازیش بیت، ئەوا من رازی نام. نیکۆلای میخایلۆفێچ، لە سلامەتی تۆ دەخۆمەوه! ئافەربین، تۆ پیاویکی چكۆڵە و شەریفیت، لەو نەوعەیی كە بەئەستوونگەیی كۆمەڵە ناوێ، بەسلامەتی و بەختەوهری تۆ دەخۆمەوه!" بەدەم گوتنی ئەو قسانەوه، پێكە پر لەبەدە تالە ئەرمەنستانییەكەیی چۆرپر كرد.

هەنووكە دواي هەزاران ساڵ، لەتافی پیریدا، چاوانم لێك دەنێم و هەمدیس گولە حەیزەرانییهكان شكۆفەدەكەن و زەریای رەش خۆی بەلاجانگەمدا دەكیشێ. باربارا نیکۆلایفنا دێ و لەبەردەمدا دادەنیشێ، ئەمجارەیان لەسەر كورسی نا، بەلكو بەچوار مشقی لەسەر چەوه سپییەكە، لێی دەتۆرم و لەخۆم دەپرسم: "چما ئایا هەلە بووم كە لەو ساتەوهختە مەلەكوتییەدا بەقژ كیشم نەكرد؟"

هەناسە هەلەدەكیشم و وەلامی خۆم دەدەمەوه: "نا، لە چ شتی ژێوان نیم!"

دواي دوو هەفتە قەوقازم جێ هێشت، دوايین رۆژەكان تا بلێی ناخۆش بوون، كەشتییەكان كەوتبوونە گواستەوهی خەلك، ئیدی خەریك بوو بەری هەولەكەم دەچینییهوه، لەوكاتەوه دەمتوانی مەزەندەیی گریكییە زەحمەتكیشەكان بەكەم كە لە مەكەدۆنیا و تراس - ئەو سەرزەمبەنە دێرینانەمان كە ژێر چەكەیی وەحشییان كەوتبوون - رەگ دادەكوتن. ئەو عەردانە پر دەكەن لە گەنم و توتن و گریكیی چكۆڵە چكۆڵە. دەبوو خۆشحال بام، بەلام خۆرەبەكی شاراوێ دابووێ دڵم و هیتورەیتور دەبێكروژت، هیتشتا نەمدەتوانی بەرۆشینی روخساری ئەو خۆرە تازەبە بناسمەوه، تەنێ تالاوێكەبەم تام دەكرد.

خەریك بوو سەردەكەوتە سەر كەشتییەكە كە پیرەمێردیكی خەلكی پۆنتۆس هات بۆ لام و گوتی: "دەلێن لە پارێس خۆتدنت تەواو كردوو، گەر ئاسایی بێ حەز دەكەم پرسیارێكت لێ بكەم. ئایا ئەو (لیدی)یانەیی لە جەنگی تەروا بەشدارییان كرد گریكی بوون؟"

سەرسام بووم، بەخەویش نەمدەبیینی لەنێو ئەو هەموو مەسەلەبەدا، ئەمەیان بێتە ماہی گینگلی ئەو پیاوێ.

وەلامیم داوێ: "گریكی؟ هەرگیز. ئەوانە لیدی بوون لە ئاسیای ناوێند..."

پیرەمێرد سەریكی لەقاند و گوتی: "كەواتە خەلكی راست دەكەن كە تۆ نكولتی لە كلتووری نەتەوهییان دەكەیت. بەدووعا!"

ئەمە دوايەمین دەنگ بوو كە لە قەوقاز بێستم.

دواتر زۆرجاران ئەو پیرەمێردەم بێردەكەوتەوه، وردە وردە تێگەبیشتم كە زۆر گەنگ نییە كام كیشە، بێ جیاوازی گەورە و بچووكییان - ئازارمان دەدەن، تاقە شتی گەنگە، ئەویش ئەوێبە كە ئازار دەچێژین و زەمبەنە بۆ ئازار چەشتنمان دەدۆزینەوه، بەواتایەكی تر زەینمان ئامادە دەكەین تا رێگە نەدەین یەقین گێلمان كا، بچەنگین تا هەر دەرگایەكی داخراو بكەینەوه كە لەبەرامبەرماندا دەبیین. ئەو كەسەیی پەلەبەتی جێگیرێ و زەمبەنەكی توندو تۆڵ بدۆزیتەوه لەسەری راوێستێ، بێ ئەو ئاپۆرەیی دەمی كراوێ و برسی لەودیو ئەو خواردنەوه كە دەبخوا ببینێ، دەلێ: (بەبێ یەقین ناتوانم بژیم!) ئەو كەسانەش كە بەوێژدانیكی ئاسوودەوه ناخۆن و بەبێ كابوس ناخەون و ئالێن: ئەم دونیایە خالییه لەخەوش و با وەك خۆی بمیتێتەوه. هاوار دەكەن: (نامەوێ و ناتوانم بەبێ ناہەقین بژیم!) ئەو كەسانە خودا ئاگاداریان بێ، خۆتی خراوەندن، ئەوانەن ناھیلن رۆح بگەنێ. كاتێ ئەو پیرەمێردەم بەدردۆنگییە پێكەنیاوییهكە یەوه بینی، پێكەنیم و گالتهم پیتی هات. بەلام براكەم، ئەی هاوخوا بەتەم، هەنووكە گەر بمتوانیبا جارێكی تر بتبینمەوه، ئەوا خۆم فرێ دەدا یە ئامیتەوه!

كەشتییەكە پر لەخەلكانیك بوو كە لەسەر زەمبەنەكانیان ریشەكیش كرابوون و منیش بەرێوێ بووم بەرەو گریكستان تا لەوێ بیانروینمەوه. ئینسان، ئەسپ، گا، تەشتی هەویر شیلان، بێشكە، پەبەكەری پیرۆز،

کتیبی پیروز، پاچ و خاکه ناز. هه مووان له دهست به لئشه وویک و کورد هه لئه هاتن و به رهو گریکستانی نازاد کۆچیان ده کرد. چ شهزاده زاری نییه گهر بلتیم له ناخه وهره و رووژابووم، ههستم ده کرد سانتۆزیکم و ئەم کهشتییەش به ئاپۆزی سهرنشینه کانیهه وه جهسته مه له گهر دئه وه به رهو خوار.

زه ریای رهش هه لئاوسانیتکی روژنی تی کهوت، شه پۆلی تاریکی شینباو بۆنی کاله که سووره ی لئ دههات، له لای چه په وه کهنداو و چیاکانی پۆنتۆس که روژتیک له روژان هی ئیمه بوون، له لای راستیشه وه زه ریای به رین و درهوشاوه، قهوقاز له روژناییدا دیار نه ما، به لام پیره مێردان کۆمه کۆم له دوایه که شتییه که وه دانیشته بوون و نه یانده توانی چاو له سه ر ئاسۆی نازیز هه لگرن. ئیدی قهوقاز دیار نه ما بوو، له تارما یییه ک زیاتر نه بوو، که چی له بیل بیله ی چاوی پیره مێرداندا وه ک خۆی ریک و ئاوانه بوو راوه ستا بوو. ئاخو بۆ روچ بی ئەندازه زه حمه ته دلئ له زیدی خۆی، له زه ریا، له چیا، له نازیزان، له خانووی نازیز و هه ژارانه و چکۆله ی ریشه کیش کات، روچ جالجالۆکه یه که و هه موو ئەو شتانه پیتو پلی وین.

له پیتی که شتییه که دا له سه ر گوریستیک دانیشتم، ژنان و پیاوان، هه ندیکیان خه لکی قارس، ژماره یه کبان خه لکی سوخومی، ژماره یه کی تر خه لکی تایجان. نازاریان بی کۆتایی و هه ریه که بیان هه لپه ی گپرانه وه ی هه کایه تی خۆی بوو تا به شکم شتیک له باری شانی خۆی سووک کات، گویم راده دپرا و به ده م خۆوه به رگه گرتتی نه ژادی گریکیم ئافه رین ده کرد، چونکه له نیوه ندی شین و گریان بۆ نازیزه له ده سچوو ده کانیا ن و بۆ ماله سوو تا وه کانیا ن و بۆ ئەو برسیتی و ترسه ی روبه رووی ببوونه وه، له پر یه کبکیان نوکته یه کی ده گپرا یه وه و ئیدی ده مو ده ست ته واوی موسیبه ته کان ده رپه وینه وه و سه ره له نوێ سه ره کان بلند ده بوونه وه. ژنیکی قه له و بۆ مێرده کوژرا وه که ی که وتیوه شیون، زه لامیتی که ته ی سمیل رهش و شوژ، دهسته زله که ی رایه ل کرد و به شانی ژنه که یدا کیشا. گوئی: "ماریوریستا ده ست له گریان هه لگه ره، ته نانه ت گه ر دوو که سیش له دونیا دا مایه - گریمان من و تو- ئەوا سه رزه مینی گریکستان پر ده بیته وه له منال!" وای گوئ و چاویکی به که شتییه که دا گپرا و ئەوجا درێژه ی به قسه کانی دا: "براینه، ده زانن ئومیدی دنیا له کویدا نوستوه؟ ئیوه ده لئین له سه ردا؟ نا... خوارتر! ده لئین له دلدا؟ نا... براینه خوارتر! خوارتر!" پاشان سه رنجیکی خیرای له ژنه مێرد کوژرا وه که دا و گوئی: "به و خوا به قسه م، گه ر شه رم له م ژنه نه کردبا، هه ر ئه لمان پیشانناتم ده دا ئومیدی دنیا له کویدا نوستوه. که واته ژنه که، مه حز بۆ ره زای خوا وه ند مه گری!"

ژنان سوور هه لگه ران، پیاوان دا بان له قاقای پیکه نین و گوئیان: "تیۆدۆریس، هه ر وینه ت نییه، خودا خیرت بنوسه که ئاوها ئیمه ت خسته پیکه نین!"

ته نه ها یه ک که س هه بوو که له و لاهه دانیشته بوو، قسانی نه ده کرد، ئەم پیاوه پینه ده که نی و له باره ی نازاره کانیهه وه نه ده دا، پیده چوو نه یه وئ قورسایه ی سه ر دلئ سووک کات. وی خاوه جهسته یه کی که ته و ملیکی وه کی ملی گا و دهستی زل و درێژ که هه لبه ت تا ئەژنۆی ده که یشتن، له کراسه کرا وه که یه وه سینگه تووکنه که ی دیار بوو، له هه موو ژیا ئندا بو نیا ده میکی ترم نه دیتبوو هینده ی وی له به راز بچی.

کاتی خه لکه که بلاوه یان لئ کرد و رایه خه کانیا ن راخست تا بنوون، ئەو پیاوه له جیتی خۆی نه بزوو ت، مه له ئەستوره که ی برد بووه پیتی و له زه ریای ده نوژی. چوومه لایه وه.

بۆ ئەوه ی سه ری قسانی له گه لدا دامه زینم، گوتم: "ئه دی تو هه یج قسه ت نه کرد!" ئاوری دا یه وه و سه بری کرد. پاشان دهستی رایه ل کرد، کرته له ئیسکه کانیهه وه هه ستا.

- "قسان بکه م؟ چ بلتیم؟ له باره ی نازاره کانه وه بدویم و هیور بیمه وه؟ ئاخو من گه ره کم نییه هیتور بیمه وه!"

بیده نگ بوو، له جیگه که ی هه ستا، وه ک بلتی حه ز نه کات بروا، هه مدیس دانیشته وه، ههستم کرد له گه ل خۆیدا له جهنگدا به، نه یه وه یست باخقی، به لام دلئ لیوژی بوو له قسه. به هۆی ئەوه وه که شه و راشکاو و ئیمه یش ته نها، ههستی بۆ قسه کردن بزوا:

- "چیا و دارستانه کانی قهوقازت بینی؟ ساله های سال به تاقی ته نها هه ر هه مویم له پتوه دا، ناویان نابووم به رازه کبوی چونکه هاو نشینی که س نه بووم، قهت نه ده چوومه چاخانه، پیم نه ده نایه کلئسا، هه ره وک گوتم، به تاقی ته نه ی به دارستان و چیاکاندا ده گه رام، به رد به به ردی چیاکانم له پتوه دا وه، کرئیکاری کانه به رد و خه لئو زه وان بووم و رووت و ره جال و برسی، به لام جحیل بووم. وه ک گا به هیز بووم و پیتوستم به که س نه بوو. به لام روژتیکیان که به چیاکاندا هه لئه گه رام، ههستم کرد هیز و گویم کول ده دا و خه ریکه ده مخکنئین. جا بۆ ئەوه ی خۆم له تره کین رزگار که م، که و تمه هه لکه ندنی چیا که و داتاشینی ئەستونگه له دارکاج دروستکرا وه کان و روژنای خانوو، خانوه که م له نزیک کانیهه که وه روژنا، به ده رگا و په نجه ره و هه موو شتیکیه وه، له گونده نزیکه کانه وه، ژنان و پیاوان بۆ بیینی ده هاتن، مه ی و خۆراکیان له گه ل خۆیاندا ده هینا، به لام من له سه ر به ردیک داده نیشتم و سه بری خانوه که م ده کرد، کبژۆله یه ک هات و له پالندا دانیشتم، ئەویش سه بری ده کرد، هه روا که پیکه وه سه بری خانوه که مان ده کرد، سه ره گیتزه م پیکه وت، به یانی روژی دواتر بی نیم ژنم هینا وه.

هه ناسه یه کی هه لکیشا.

- "به لئ، خۆم بینی ژنم هینا وه، سه ره گیتژییه که م ره و بییه وه، له ترۆپکی ئەو چیا به رزانه وه ئە قلم بۆ گه رپا یه وه."

پیم گوئ: "ژنه که من ناتوانم خۆراکی تاقه نه فه ریک دا بن کم، ئیدی چۆن ده توانم خۆراکی دوو که س بده م؟ ئەی مناله کانیش چۆن؟"

گوئی: "خه مت نه بی، وه ره با بچین بۆ کلئسا."

- "بچین بۆ کلئسا چ بکه ین؟ من نایه م!"

- "به قسه م بکه با بروین!"

رویشتن، نیشانه ی خاچمان کیشا و نازایه تیمان تی گه را.

ژنه که م گوئی: "ته لعانیش ههسته بروین له کینگه که ماندا بکه وینه ئیش!"

- "کینگه؟ کام کینگه؟ مه یه ست له به رده؟"

- "به‌رده‌کان ورد ده‌کەین و دەیکەینە خۆل!"

رۆیشتین، به‌ردمان ورد کرد و کردمانە خۆل و دانەویڵەمان چاند.

ئەمجاریان ژنەکەم گوتی: "ئەلعان وا چاکتره برۆین و دار زەیتونەکان قەلەم کەین."

- "کام دار زەیتون؟ ئەو داره وشکانه دەلێتی؟"

- "پیت دەلێم با برۆین!"

رۆیشتین، داره وشکەکانمان قەلەم کرد، رواندمان، قەلەمان کردن، زگی خۆمان پر لەنان و زەیتی زەیتون کرد: خودا له باپەرەم خۆشییی که هەمیشە پیتی دەگوتم: له هەژاری و رووتوێجالی مه‌ترسه، به‌و مه‌رحە ی ژنیکی مه‌یهره‌بانته هه‌بی!

هەمدیس بێدەنگ بوو، لایەکی گوریسەکی گرت و وەک پشیلە بەکی کتیبی بەچنگ تیی کەوت، لەو تاریکییەدا گوێم لەددا نە قەچتی بوو!

بەشپڕەیییەوه لێم پرسی: "ئە ی دوایی؟"

- "بەسه، پیت وایه وەك ئەوانی تر نازاری خۆم باس دەکەم؟"

- "ژنەکەت چی لێ بەسەر هات؟"

- "گوتم بەسه!"

سەری لەنێو ئەژنۆکانی نا و ئیدی هیچی تری نەگوت!

(فرمێسکی ئینسان دەتوانی تاشەکانی دنیا بگەرێتی، بەلام تاشی خودای بۆ ناگەرێ!)

ئەم قەسە یە پیرەمبێردیکی سەد سالی خەلکی گوندیکی مەكدۆنیا پیتی گوتم که لەبەردەم کوخته هەژارنەکیدە کردوشکە ی کردبوو تا خۆی بەهەتاو بدا و گەرم دابی. سۆز و ئەقین کیژانی ئینسان نەکی کیژانی خواوند، ئەم کەشتییە چ نازاریکی لەرادەبەدەری لەگەڵ خۆیدا هەلده‌گرت و بۆ گریکستانی دەبرد! بەلام زەمەن، رحەمتی خودای لیبی، بەزەیی پیاماندا دیتەوه، زەمەن ئیسفەنجە و دەسپتەوه، گژوگیای بەهاری خیرا کتیلی گۆرەکان دادەپۆشی و بەهەناسەبرکتیوه هەلگژانی خۆی دەس پێدەکاتەوه.

ئاسمان لێوا لێبوو له ئەستێره، بورجه خۆشه‌ویسته‌کە ی من، بورجی دوو پشک بەکلکی هەلگه‌راوه و چاوانی سوورەوه لەزەریا هاتەدەر، عەزایی ئینسان لەدەورووبەردا و ئاسمانی تژی بەئەستێرەش بەژوور سەرمەوه، لال و نائینسانی و تۆقێنەر. هەلبەت تەواوی ئەو خالە تەنکانە مانایەکی شاراوێبان لەخۆدا هەلگرتبوو، بێگومان ئەم (ئارگۆس) هەزار چاوه پاسەوانی نەهتییەکی ترسناک بوو، بەلام کام نەهتیی؟ نەمدەزانی. تاقە شتێ لەقوولایی ناوه‌ومەرا هەستم پێ دەکرد ئەوبوو که ئەم نەهتییە چکۆلەترین پەبوەندی بەدلی ئینسانەوه نییە. واپێدەچوو دوو دەسه‌لاتداریتییی جودا لەکەوندا هەبی: دەسه‌لاتداریتییی ئینسان و دەسه‌لاتداریتییی خواوند.

بەناو‌ها و تووێژ و رامانیکەوه، لەزەریای رەش تێپەرین، هەمدیس کۆستاننێییەمان لەدوورەوه

بیینییهوه، ئەمجاریان خۆی شت‌بوو بەهەتاو و تژی بوو له باغ و مناره و وێرانە. هاوسەفەرەکانم لەرووی وروژانێکی عاتیفییه‌وه خاچیان کیشاو بۆ رێزگرتن لەبەرامبەریدا نوشتانەوه. پیرەمبێردیک لەپیشی کەشتییەکیدە کێنۆشی برد و هاواری کرد: "دایکە، ورت هەبی دایکە!" که گەشتینە بەرامبەر کەناری گریکستان، قەشە هاوسەفەرەکە ی خەلکی سوخۆمی، هەستایە سەرپێ و باسکە چرچ و لۆجەکە ی بۆ ئاسمان هەلپری و بەدەنگێکی بەرز، بەجۆرێک کە دەنگی بگاتە گوتی خواوند هاواری کرد: "خودایه، خودایه، گەلەکەت رزگارکە! یارمەتییان بده تا له‌خاکی نوێدا ره‌گ داکوتنه‌وه و به‌رد و دار بکه‌نه کلتیسا و قوتابخانه و به‌زوبانیتک که خۆشت دەوی ناوت به‌رز و پیروژ راگرن!"

بەکەنارەکانی تراس و مەكدۆنیادا سووراینەوه، له کتییی پیروژ تێپەرین و چووبنە بەندەری سالونیکا. ئەرکەکەم یانزە مانگی خایاند، ئیدی پەیتا پەیتا کەشتی، خەلک و مەر و مالاتی لەقەوقازەوه هەلده‌گرت و خۆتییکی نوێ بەدەمارەکانی گریکستاندا کەوتە گەر. بۆ دەورووبەری مەكدۆنیا و تراس چووم تا ئەو کێلگە و گوندانە بێنم کە تورک دوا ی رۆیشتنیا جییان هێشتتەبون، خەلکانی تر دەبوونە خاوەنیا و ئیدی کەوتنە کێلان و تۆکردن و رۆزان. پێم وایه شەرعیترین لەزەتی ئینسان، هەولدان و بێننی بەری ماندوو بوونەکە ی تێ. جارتیکیان ئەنداز یاریکی کشتوکالی من و ئیستراتییی بۆ دەقەرێکی بیابانیی نزیک ئیستراخان برد، باوهدی کردەوه و بەهەستیکی سەرکەوتووانەوه نامتیزی کرد بەلی بەردیندا و گوتی: "هەزاران کرتیکارم هەن، جۆرە گیایەکی ره‌گ درێژ دەروپین که باران و خاک به‌خۆیه‌وه راده‌گرێ، له ماوه‌ی چەند سالیکی که‌مدا هەموو ئەم بیابانە دەبێتە باغ. - چاوانی پرشنگیان دەدا- بۆن! گوند و باغ و ئاو له‌هەموو جێگه‌یه‌ک، له‌دەورووبەری خۆتاندا دەبین!

ئیستراتی بەسەر سوورمانەوه پرسی: "له‌کوێ؟ من هیچ شتیکی نابینم!"

ئەنداز یارە کشتوکالییەکە زەردەخەنەیه‌کی هاتی و گوتی: "چەند سالیکی تر هەمووی دەبینیت!"

وای گوت و وەك ئەوه‌ی سویتند بخوا، گۆچانەکە ی بەلمەکەدا رۆبرد.

هەنووکه دەبینم ئەو ئەنداز یارە راستی دەکرد. منیش لەدەورووبەری خۆم دەنۆرم، لەو وێرانەخاکە دەنۆرم که هاوسەفەرەکانم لەنێو خۆباندا دابەشی دەکەن، دەنۆرم و دەبینم پرده‌بی له خاک و له باغ و له ئاو، زرنگە ی زەنگ له کلتیساکانی نایندەوه دەبیه‌م، گەمە و پێکەنینی منالان لەحەوشی قوتابخانەکاندا دەبیه‌م، لێره لەبەرامبەرمدادار بادامیک شکۆفە ی کردووه، دەبی خۆمی بگەیه‌نم و پەلکیکی پر شکۆفە لێکەمەوه، چونکە گەر بەدل و بەگیان باوهر به‌شتی بێنن که بوونی نییە، ئەوا ئێمە ئەو شتە دەخولقێنین. عەدەم شتیکی که وەك پتویست ناره‌زوومان نەکردووه و بەئەندازیه‌ک بەخۆتییی خۆمان ئاومان نەداوه بتوانی له‌دەری تاریکی عەدەم تێپەرێ.

دوچار هەموو شتێ کۆتایی هات، لەناکاو تیکرا هەستم کرد چەند تیک شەکەتم. نەمدەتوانی بەسەر پتویه خۆم راگرم، نەمدەتوانی بخۆم یان بخەوم یاخود بخۆنمەوه، ناخر شەکەت و کفت بووم، هەموو هێزم بۆ ئەو ئەرکانە خستبووه گەر که خواستی گەورە ی تیدا ئەنجام دەدا و خواستی گەورەش درێژە ی کیشا، رۆح یارمەتی جەستەمی دابوو، نەهتییشتبوو بەلادا بکەوی، بەلام دەمۆدەست شەرکە کۆتایی پتیهات، ئەم

مۆلّدانى ناوھكیى ھېزەش لەبەین چوو، ئىدى جەستە بى بەرگى مایەو و كەوت، بەلام نەك پېش كۆتايى ھاتنى ئەو مەئمووربەتەى پېم سپېردابوو. ھەنووكە ئىدى نازاد بووم، ئىستېقالەم دا و ئىدى بەكسەر رووم بەلای كرىتا وەرچەرخان، ئاخىر دەموبست ھەمدیس بەسەر خاكەكەیدا پرۆم و دەست لە چىكانیەو بەدەم بۆ ئەو ھېزم تى بېتەو.

گەرانهو ھى كورە لاسارەكە

كاتى ئىنسان دواى سالانتيك گەرپان و ھەولّدان لە دەرەو، بۆ زىدى خۆى دەگەرپتەو و پال بەبەردى باپىرانەو دەداتەو و چاوبەشوتنگەلى ئاشناى تىبى بەرۆحى نەتەو ھى و يادەو ھى مئالى و خەونى جىتلىدا دەگىرتتەو، جەستەى دەنېشیتە سەر ئارەقەىەكى سارد.

گەرانهو بۆ زىدى باپىران، دلّمان دەھىنیتە خورپە، پىدەچى لە سەرچلگەلىك گەرپانەو كە ناكرى باسبان كرى، وەك بلّى پىمان نابیتە ناوچەىەكى نوئ و مەحرەمەو و كوتوپ لەمانەو كاتماندا لە دەرەو قورسېتكمان لەسەر دلّمان ھەست پى كرى. ئەدى ئىمە چ ئىشېتكمان ھەبە بەبەرازگەلى بەروو خۆرى ئىرە؟ ناو لەدواو دەدەىنەو و لەو زىدە دەنۆرىن كە جىمان ھىشتەو و ئاھ ھەلدەكىشېن. بەو ھىرھىنانەو ھى گەرماى و ئارامى و ناز و نىعمەت، وەكى كورە لاسارەكە بۆ سىنەى دايكايەتى دەگەرپتەو. ئەم گەرپانەو ھەمىشە لەرژىكى نەپنى لەمندا خولقاندوو، وەك بلّى بەرەو تامكردى مەرگ چووم. پىدەچو دواى كىشمەكىش و دەسبالاوىبەكانى ژيان، بۆ زىدى باپىران بەگەرپتەو، وەك بلّى ھىزى تارىك و نەپنى، ئەنجامدانى ئەركىكى تايەتى بەئىنسان سپاردى و ھەنووكە لەگەل گەرپانەو ئەو ئىنسانەدا، دەنگىكى بەزەبروزەنگ لەناخى عەردەكەبەو بەرز بېتەو و پېرسى: "ئەركى خۆت بەئەنجام گەياند؟ دەى ياللا راپۆرتىك لەو روو ھە بخەرە روو!"

ئەم مئالّدانى ئەرزە بەوردى بەھى ھەرىكە لە رۆلەكانى دەزانى، ھەر رۆحىكى دوستكراوى خۆى، ھەرچەندىك بالانترى، ئەركى قورستى دەخاتە ئەستو – رزگاركردى خۆى يان گەلەكەى ياخود دونا – پە و پاھى رۆحى ئىنسان بەپاھەندبوونى بەپەكى لەو ئەركانە لە مەھەك دەدرى، بەكەم يان دووم ياخود سىپىم.

سروشتيبە ھەر ئىنسانىك بىنى كە ئەم ھەلگزانە، ھەلگزانىك كە رۆحى وى، ئەركى شوپىن ھەلگرتنى ئەو ھەلەسەر، بەشېو ھەكى زۆر قول لەسەر زەمىنى لەداىكبونىدا ھەلگولراو. لەنپوان ئەم خاكەى ئىمەى دوست كروو و لەنپوان رۆحماندا ھاوپەماني و لىك ھالىبوونىكى شاراو ھەبە، تەواوتىك وەك ئەو ھەگ رەگ ھەمانيكى نەپنى بۆ دەرەخت دەنپرى تا گول بكا و بەر بگرى. بەم جۆرە ئەو رەگانە پاسا و بۆيونيان دەدۆزەو و لەسەفەرەكەياندا دەگەنە ئەو ئامانجە. ھەمدیس خاكى باپىرانىش ئەركى دژوار دەخاتە ئەستوى ئەو رۆحانەى كە دوستى كروون. وا پىدەچى ئەرز و رۆح لەبەك قور شىلرابن و ھەمان ھىرش بەرن. ئىدى ئەو رۆحە كە دواچار سەركەوتنى تەواوتى و دەس دىنى.

ھەمىشە نكولى كرىن لە جىتلىت ئەفەرۆكە تا دوا قوناعەكانى پىرى، بەدرتياى ژبانە لە نەبەردا بە

بۆ گۆزىنى نەمامەكانى ھەرزەكارىت بەدەرەختىكى بەبەر. پىم واىە رىگەى ئىنسانى كامل ئاواھە.

رۆح باش دەزانى – گەرچى زۆر جارن وا خۆى پىشان دەدا شت لەبىر دەكا – كە دەبى حىسابى خۆى بەخاكى باوان بدات، نالّىم سەر زەمىنى باوان، بەلكو دەلّىم خاكى باوان. ئاخىر خاكى باوان واتايەكى قولتەر، خۆنەو ىستانەتر و پر شكۆتري ھەبە و لە ئىسكى دىرىن و ھارارو پىكھاتوو.

ئەو رۆزى قىسامەتى زەمىنى و – بى ھاوتا – يە كە تىايدا كارەكانت دەپىورى، گوتت لى دەبى كە پىدەنگى سەخت و دادوەرانە لە خاكى باوانتەو بەرز دەبیتەو و توىش لەرز دادەگرى، ئەدى دەتوانىت چ وەلامىكى بەبیتەو؟ لىوت دەگەزىت و بەخۆت دەلّى: ئاى گەر تىوانىام سەرلەنوئ ژبايام، بەلام ئىدى تازە دەرەنگە، تەنى بەكجار دەرەفەتسان پى داوین، تەنھا جارىك بۆ ھەتا ھەتا و ئىدى دەرەفەتى دووبارەمان نىبە!

يادەو ھىبەكانى مئالّىش كە لە ھەموو ئاراستەبەكەو بەل دەگرن، ئازارەكە قولتەر دەكەنەو، توىكلىكى ئەستور دەورى رۆحى بەرەو ژوور ھەلگشاومان دەدا و بەدروستكردى كۆمى و چرچولچ و رەوتارى دزىو، ھىزى گەرپانى لى دەسەنیتەو. ئەم رۆحە كە لەھەرەتى جىتلىدا پەرۆشى ئەو بوو كۆنترۆلى دۇنيا بكاو قەلای بەشكۆى جىتلى زۆر پى تەنگ بوو، ھەنووكە لە گۆشەى جەستەىەكى ژاكاو و چرچولچدا بەلەرزۆكى كروشكەى كروو. بى ھوودە حىكەتى كۆن و نوئ ھانى دەدەن بەھەوسەلە و لىك ھالىبوونەو سەر بۆ ياساى ناچارى نوئ كات. ئەم حىكەتە لەمىانەى تەسەللادانەو ھەبەكى ترسنوكانەدا پى دەلّ كە روو و ئازەل و خواوندان ھەموو بەھەمان شېو گۆم بۆ پىشەو دەخۆنەو، دەبىنەو، دەدۆرىن و دەكەون. بەلام رۆحى بىبانوگر خۆى تەسلىمى ئاوا تەسەللادانەو بەك ناكات. ئەدى بۆ وا بكات؟ ئاخىر وى بۆ ئەو لەداىك بوو جەنگ دزى ياساى ناچارى راگەبەنى.

گەرانهو بەرەو زىدى باوان رووداوتىكى چارەنووسسازە، توىكلى ئارام و فرىودەر دەقلىشىنى و دەرگای تەلەكە دەكرتەو، تەواوى ئەو قەوارانەى دكرار رۆزىك لە رۆژان ھەبن و ئىمە كوشتمانن، تەواوى ئەو خودە باشترانەى كە دەمانتوانى بىبە ئەوان و بەھوى تەمبەلى و بى شانسى و ترسنوكىبەو نەمانتوانى، وەك تارماى دزىو ھەمدیس گىانپان تى دىتەو و باز بۆ وشيارپان دەدەن.

ئەم ئەزمونە قورسە كاتىك بەرگە نەگىراوتر دەبى كە خاكى باوكىتى سەركىش و جەلە نەكراوى و چىا و زەرىكانى و رۆحگەلىك كە لەئاوا بەرد و سوپرە ئاوتىك خولقاون، مۆلەت نەدەنە كەسپىك كە تەنانەت بۆ لەحزەبەكىش جىگىر و ئارام بى و بەئاسوودەبىبەو بلّى: (بەسە!). ئەم كرىتە شتىكى زالمانە و نائىنسانىيانەى تىداىە، نازانم چما ئايا رۆلەكانى خۆش دەوى بۆبە ئازارىان دەدات؟ ئەو ھى دەبزانم ئەو ھەبە كە ھىند قامچىيان تى دەسروپىن تا خوين لە جەستەيانەو ھەبەقە دەكات.

رۆزىكىيان لە شىخ جەلبىلان ى كورپى ھارىسەبان پىرسى: عارەب چ بكن بۆ ئەو ھەردس نەھىن؟ ئەو ىش وەلام دەداتەو: (ھەموو شتىك بەدلى خۆيان دەبى مادامەكى شمشىر بەدەست و مېزەر بەسەر بۆ پىشەو غار دەدەن!) كە ھەواى كرىت ھەلدەمژم و لەكرىبىبەكان دەنۆرم، چ خەلكىكى تى سەر ئەرز نابىم وەك ئەوان موو بەموو ئەو وەسبەتە عارەبىبە سەركەشەى پراكتىزە كرىبى.